

Psalmi

1

¹ Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih, ne staje na putu grešničkom i ne sjeda u zbor podrugljivaca,

² već uživa u Zakonu Jahvinu, o Zakonu njegovu misli dan i noć.

³ On je k'o stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme plod donosi; lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim urodi.

⁴ Nisu takvi opaki, ne, nisu takvi! Oni su k'o pljeva što je vjetar raznosi.

⁵ Stoga se opaki neće održati na sudu, ni grešnici u zajednici pravednih.

⁶ Jer Jahve zna put pravednih, a propast će put opakih.

2

¹ Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju?

² Ustaju kraljevi zemaljski, knezovi se rotÄe protiv Jahve i Pomazanika njegova:

³ "Skršimo okove njihove i jaram njihov zbacimo!"

⁴ Smije se onaj što na nebu stoluje, Gospod im se podruguje.

⁵ Tad im veli u svom gnjevu, žestinom ih on zbunjuje:

⁶ "TÓa ja kralja svog postavih nad Sionom, svojom svetom gorom."

⁷ Obznanjujem odluku Jahvinu: Gospodin mi reče: "Ti si sin moj, danas te rodih.

⁸ Zatraži samo, i dat ću ti puke u baštinu, i u posjed krajeve zemaljske.

⁹ Vladat ćeš njima palicom gvozdenom i razbit ih kao sud lončarski."

¹⁰ Opametite se sada, vi kraljevi, Urazumite se, suci zemaljski.

¹¹ Služite Jahvi sa strahom, s trepetom se pokorite njemu,

¹² da se ne razgnjevi te ne propadnete na putu, kad uskoro plane srdžba njegova. Blago svima koji se njemu utječu!

3

¹ Psalam. Davidov. Kad je David bježao pred sinom Abšalomom.

² Jahve, koliko je tlačitelja mojih, koliki se podižu na me!

³ Mnogi su što o meni zbore: "Nema mu spasenja u Bogu!"

⁴ Ti si ipak štit moj, Jahve; slavo moja, ti mi glavu podižeš.

⁵ Iza sveg glasa Jahvi zavapih, i on me usliša sa svete gore svoje.

⁶ Sad mogu leć' i usnuti, i onda ustat' jer me Jahve drži.

⁷ Ne bojim se tisuća ljudi što me opsjedaju dušmanski.

⁸ Ustani, o Jahve! Spasi me, o Bože moj! Ti udaraš po obrazu sve neprijatelje moje, opakima zube razbijaš.

⁹ U Jahve je spasenje: na tvom narodu tvoj je blagoslov!

4

¹ Zborovođi. Uz žičana glazbala. Psalam. Davidov.

² Kad zazovem, usliši me, Bože, pravdo moja, ti što me u tjeskobi izbavĀi: smiluj mi se, usliši moju molitvu!

³ Sinovi čovjeĀji, dokle će vam srca ostati tvrda? Zašto ispraznost ljubite, opsjenu slijedite?

⁴ Znajte: Jahve čudesno uzvisuje prijatelja svoga; Gospodin će me uslišiti kad ga zazovem.

⁵ Promislite u srcima i ne grijehite, dršćite na svojim ležajima i zanijemite.

⁶ Prinesite žrtve pravedne, u Jahvu se uzdajte!

⁷ Mnogi govore: "Tko će nam pokazati sreću?" Obasjaj nas, Jahve, svjetlom svoga lica!

⁸ Više si u srce moje ulio radosti nego kad obilno rode pšenica i vino.

⁹ Āim legnem, odmah u miru i usnem, jer mi samo ti, o Jahve, daješ miran poĀinak.

5

¹ Zborovođi. Uz frule. Psalam. Davidov.

² Āuj, o Jahve, rijeĀi moje, jecaje moje razaberi!

³ Osvrni se na glas mog prizivanja, o Kralju moj i Bože moj, jer tebe vruće zazivam!

⁴ Jahve, zorom glas mi već Āuješ, zorom ti već lijem molitve u nadi Āekajuć'.

⁵ Jer ti nisi Bog kom je nepravda mila: zlobniku nema boravka s tobom,

⁶ opaki ne mogu opstati pred tvojim pogledom.
Mrziš sve što čine bezakonje

⁷ i uništavaš lažljivce. Varalica i krvopija Jahvi se gadi.

⁸ Po velikoj dobroti tvojoj unići ću u Dom tvoj;
past ću ničice pred svetim Domom tvojim, Jahve,
prepun poštovanja.

⁹ U svojoj me pravdi vodi poradi mojih
dušmana, svoj put mi poravnaj pred očima.

¹⁰ U njihovim ustima iskrenosti nema, srce im
je puno zloće; grlo im je grob otvoren, a jezikom
laskaju.

¹¹ Kazni ih, o Bože! Nek' propadnu oni i osnove
njine, otjeraj ih zbog mnogih nedjela njihovih;
tÓa oni se digoše na tebe.

¹² Nek' se raduju svi što se utječu tebi, neka
kliču sve dovijeka! Štiti ih i nek se vesele u tebi
koji ljube ime tvoje,

¹³ jer pravednika, Jahve, ti blagoslivljaš, dobro-
tom ga svojom k'o štitom zaklanjaš.

6

¹ Zborovođi. Uz žičano glazbalo. U oktavi.
Psalam. Davidov.

² Jahve, nemoj me karati u srdžbi svojoj, ne
kažnjavaj me u svojoj jarosti!

³ Smiluj mi se, Jahve, jer sam iznemog'o, Jahve,
ozdravi me jer dršću kosti moje.

⁴ Duboko mi je duša potresena, a ti, o Jahve -
dokle ćeš?

⁵ Vрати se, Jahve, dušu mi izbavi, spasi me rad
svoje dobrote:

⁶ jer među mrtvima tko te se sjeća, u Podzemlju tko ti hvale pjeva?

⁷ Iznemogoh od pusta jecanja, u noći postelju plačem zalijevam, suzama ležaj natapam.

⁸ Od žalosti oko mi gasne i slabi, jer su mnogi neprijatelji moji.

⁹ Odstupite od mene, svi opaki, jer je Jahve plač moj čuo.

¹⁰ Čuo je Jahve molbu moju, Jahve je primio moju molitvu.

¹¹ Neka se postide i užasno zbune svi moji dušmani, i puni srama neka smjesta odstupe.

7

¹ Tužaljka. Davidova. Ispjeva je Jahvi zbog Kuša Benjaminovca.

² O Jahve, Bože moj, tebi se utječem, od svih progonitelja spasi me, oslobodi,

³ da mi dušu ne zgrabe kao lav što razdire, a nema tko da izbavi.

⁴ Jahve, Bože moj, ako to učinih, ako je nepravda na rukama mojim,

⁵ ako zlom uzvratih prijatelju, ili oplijenih nepravедna tužitelja:

⁶ neka mi dušmanin progoni dušu i zgrabi je, neka mi život u zemlju satre i jetru u prašinu baci.

⁷ Ustani, Jahve, u svom gnjevu, digni se na bijes tlačitelja mojih. Probudi se! Sud mi sazovi!

⁸ Neka te okruži skupština narodna, nad njom sjedni visoko!

⁹ O Jahve, dosudi mi pravo po pravosti mojoj i po nevinosti koja je u meni.

10 Dokrajči bezakonje zlotvora, pravedna podigni, pravedni Bože koji proničeš srca i bubrege.

11 Meni je štit Bog koji spasava čestita srca.

12 Bog je pravedan sudac, on povazdan prijeti:

13 ako se ne obrate, mač će naoštriti, luk će svoj zapet' i pravo smjerit'.

14 Spremit će za njih smrtonosno oružje, strijele će svoje užariti.

15 Eto, zlotvor začne nepravdu, otrudnje pakošću i podlost rodi.

16 Iskopa jamu i prodube; sam u jamu svoju pade!

17 Pakost će njegova pasti njemu na glavu, njemu na tjeme okrenut se nasilje njegovo.

18 A ja ću hvaliti Jahvu zbog pravde njegove i pjevat ću imenu Jahve višnjega.

8

1 Zborovođi. Po napjevu "Tijesci". Psalam. Davidov.

2 Jahve, Gospode naš, divno je ime tvoje po svoj zemlji, veličanstvom nebo natkriljuješ!

3 U ustima djece i dojenčadi hvalu si spremio protiv neprijatelja, da postidiš mrzitelja, zlotvora.

4 Gledam ti nebesa, djelo prstiju tvojih, mjesec i zvijezde što ih učvrsti -

5 pa što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohodiš?

6 Ti ga učini malo manjim od Boga, slavom i sjajem njega okruni.

⁷ Vlast mu dade nad djelima ruku svojih, njemu pod noge sve podloži:

⁸ ovce i svakolika goveda, i zvijeri poljske k tome,

⁹ ptice nebeske i ribe morske, i što god prolazi stazama morskim.

¹⁰ Jahve, Gospode naš, divno je ime tvoje po svoj zemlji!

9

¹ Zborovodi. Po napjevu "Umri za sina". Psalam. Davidov.

² \$ALEF Slavim te, Jahve, svim srcem svojim, ispovijedam sva čudesna djela tvoja.

³ Radujem se i kličem tebi, pjevam imenu tvome, Svevišnji!

⁴ \$BET Dušmani moji natrag krenuše, padoše i pred licem tvojim pogiboše.

⁵ Jer ti se zauze za moje pravo i parbu moju, ti sjede na prijesto - sudac pravedan:

⁶ \$GIMEL ti pokara pogane, pogubi bezbošca, ime im izbrisa dovijeka.

⁷ Dušmani klonuše, smrvljeni zauvijek, ti im gradove razori - nesta im spomena.

⁸ \$HE Ali Jahve dovijeka stoluje, postavi prijesto svoj da sudi:

⁹ sam po pravdi sudi krug zemaljski, izreče pucima osudu pravednu.

¹⁰ \$VAU Jahve je tvrđava tlačenom, tvrđava spasa u danima tjeskobe.

¹¹ Nek' se uzdaju u te koji znaju ime tvoje, jer ne ostavljaš onih što ljube tebe, o Jahve.

12 \$ZAJIN Pjevajte Jahvi koji prebiva na Sionu, razglašujte među pucima djela njegova,

13 jer ih se spomenu kao osvjetnik krvi i siromaškog jauka ne zaboravi.

14 \$HET Smiluj mi se, Jahve: pogledaj nevolju u koju me vrgoše neprijatelji moji, od vrata smrti izbavi me

15 da naviještam sve hvale tvoje na vratima kćeri Sionske, da radostan kličem zbog spasenja tvoga.

16 \$TET Pogani padoše u jamu koju sami iskopaše, zamka koju potajno staviše uhvati nogu njihovu.

17 Jahve se iskaza i sud održa; grešnik se spleo u djela svoja.

18 \$JOD Nek' grešnici odu u Podzemlje, svi pogani što zaboraviše Boga.

19 \$KAF Jer siromah neće pasti u zaborav zauvijek, ufanje ubogih neće biti zaludu dovijeka.

20 Ustani, Jahve, da se ne osili čovjek, nek' pogani budu osuđeni pred tobom!

21 Strah im, o Jahve, utjeraj, nek' spoznaju pogani da su smrtnici!

10

1 \$LAMED Zašto, Jahve, stojiš daleko, zašto se skrivaš u dane tjeskobe?

2 Objiesni bezbožnik jadnika goni, u zamke ga hvata koje mu postavi.

3 Bezbožnik se pohlepom hvali, \$NUN lakomac psuje i Jahvu prezire.

⁴ Bezbožnik zbori u obijesti svojoj: “Ne, istrage nema! TÓa ni Boga nema!” I u tome sva mu je misao.

⁵ Puti su mu svagda uspješni, na sudove tvoje on i ne misli, sve protivnike svoje prezire.

⁶ U srcu veli: “Neću posrnuti! Ni u kojem koljenu neću biti nesretan.”

⁷ \$PE Usta mu puna kletve, lukavstva i prijevare, pod jezikom njegovim muka i nesreća.

⁸ U zasjedi čučí pokraj ograda, potajno ubija nevina, \$AJIN očima siromaha vreba.

⁹ U zaklonu sjedi k'o lav u pećini, vreba da opljačka jadnika i da ga povuče u mrežu.

¹⁰ Pritajen čučí na zemlji, od nasilja mu siromasi padaju.

¹¹ U srcu svome veli: “ZÓaboravi Gospod, odvrati lice i nikoga ne vidi!”

¹² \$KOF Ustani, Gospode Bože, podigni ruku, ne zaboravi siromaha.

¹³ Zašto da bezbožnik prezire Boga, zašto da kaže u srcu: “Neće kazniti!”

¹⁴ \$REŠ Jer ti vidiš, gledaš jad i nevolju, u ruci je mjeriš. Siromah se tebi predaje, ubogu ti si pomoć!

¹⁵ \$ŠIN Pakosnu grešniku satri mišicu, kazni mu pakost da je više ne bude!

¹⁶ Jahve je kralj u vijeke vjekova, iz zemlje njegove nestat će pogana.

¹⁷ \$TAU Počuj, o Jahve, čežnju siromašnih, okrijepi im srce, uho prikloni:

¹⁸ da zaštitíš pravo ubogih i tlačениh, da straha više ne zadaje čovjek zemljanÄi.

11

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov. Jahvi se utječem! Zašto dakle govorite duši mojoj: "Odleti u goru kao ptica!

² Gle, bezbožnici već luk napeše, za tetivu strijelu zapeše da iz potaje ustrijele pravednika.

³ Kad su temelji uzljudljani, što da učini pravednik?"

⁴ Jahve je u svom svetom Hramu, na nebeskom sjedi prijestolju. Oči njegove motre, vjeđama proniče sinove ljudske.

⁵ Jahve proniče pravedna i nepravedna, iz dna duše mrzi silnika.

⁶ Na grešnike će izlit' žeravu i sumpor, vjetar ognjeni bit će dio njine sudbine.

⁷ Pravedan je Jahve i pravednost ljubi, čestiti će gledat' lice njegovo.

12

¹ Zborovođi. U oktavi. Psalam. Davidov.

² U pomoć, Jahve, jer nestaje pobožnih, vjernosti nema više među ljudima!

³ Svatko laže svome bližnjemu, govori usnama lažljivim i srcem dvoličnim.

⁴ Istrijebi, Jahve, sve usne lažljive i jezik hvastavi;

⁵ one što zборе: "Jezik je naša snaga, naše su usne za nas: tko nam što može?"

⁶ "Zbog nevolje tlačenih i jauka ubogih sada ću ustati - govori Jahve - spasenje donijet' onom tko ga želi."

⁷ Riječi su Jahvine riječi iskrene, srebro prokušano, od zemlje odvojeno, sedam puta očišćeno.

⁸ O Jahve, ti ćeš bdjeti nad nama, od naraštaja ovog čuvat' nas svagda,

⁹ pa nek' se okolo vrzu zlotvori, nek' se izdižu ljudi najgori.

13

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov.

² TÓa dokle, Jahve, dokle ćeš me zaboravljati? Dokle ćeš skrivati lice od mene?

³ Dokle ću nositi bol u duši; tugu u srcu obdan i obnoć? Dokle će se dušmanin dizat' na me?

⁴ Pogledaj, usliši, Jahve, Bože moj! Prosvijetli mi oči da ne zaspim nasmrt,

⁵ nek' ne kaže dušmanin: "Nadjačah njega!" Nek' ne kliču protivnici ako posrnem!

⁶ Ja se u tvoju dobrotu uzdam, nek' mi se srce raduje spasenju tvome! Pjevat ću Jahvi koji mi učini dobro, pjevat ću imenu Jahve Svevišnjeg!

14

¹ Zborovođi. Davidov. Bezumnik reče u srcu: "Nema Boga." Pokvareni rade gadosti; nitko da čini dobro.

² Jahve s nebesa gleda na sinove ljudske da vidi ima li tko razuman Boga da traži.

³ No, svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše: nitko da čini dobro - nikoga nema.

⁴ Neće li se urazumiti svi što bezakonje čine, koji proždiru narod moj kao da jedu kruha? Ne zazivlju ime Jahvino:

⁵ jednom će drhtati od straha, jer je Bog s rodom pravednim.

⁶ Želite razbiti nakane ubogog: Jahve je utočište njegovo.

⁷ O neka dođe sa Siona spas Izraelu! Kad Jahve promijeni udes naroda svoga, klicat će Jakov, radovat se Izrael.

15

¹ Psalam. Davidov. Jahve, tko smije prebivati u šatoru tvome, tko li stanovati na svetoj gori tvojoj?

² Onaj samo tko živi čestito, koji čini pravicu, i istinu iz srca zbori,

³ i ne kleveće jezikom; koji bližnjem zla ne nanosi i ne sramoti susjeda svoga;

⁴ koji zlikovca prezire, a poštuje one što se Jahve boje;

⁵ koji se zaklinje prijatelju, a ne krši prisege, i ne daje novca na lihvu, i ne prima mita protiv nedužna. Tko tako čini, pokolebat' se neće dovijeka.

16

¹ Miktam. Davidov. Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem.

² Jahvi rekoh: "Ti si moj gospodar, nema mi blaženstva bez tebe!"

³ Za svetima što su u zemlji sav plamtim od čežnje!

⁴ Gomilaju patnje moje koji slijede bogove tuđe. Ja im ljevanica nalijevat' neću, ime im spominjat' neću usnama.

⁵ Jahve mi je baština i kalež: Ti u ruci držiš moju sudbinu.

⁶ Na divnu zemlju padoše mi konopi, vrlo mi je mila moja baština.

⁷ Blagoslivljam Jahvu koji me svjetuje te me i noću srce opominje.

⁸ Jahve mi je svagda pred očima; jer mi je zdesna, neću posrnuti.

⁹ Stog' mi se raduje srce i kliče duša, i tijelo mi spokojno počiva.

¹⁰ Jer mi nećeš ostavit' dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.

¹¹ Pokazat ćeš mi stazu u život, puninu radosti pred licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno.

17

¹ Molitva. Davidova. Počuj, Jahve pravedni, i vapaj mi poslušaj, usliši molitvu iz usta iskrenih!

² Od tebe nek' mi dođe presuda, tvoje oči vide što je pravo.

³ Istraži mi srce, pohodi noću, ognjem me iskušaj, al' u meni nećeš nać' bezakonja. Ne zgriješiše usta moja

⁴ kao što grijеше ljudi: po riječima usta tvojih čuvah putove Zakona.

⁵ Korak mi čvrsto prionu za tvoje staze, ne zasta mi noga na putima tvojim.

⁶ Zazivam te, Bože, ti ćeš me uslišit': prikloni mi uho i čuj riječi moje.

7 Proslavi na meni dobrotu svoju, ti koji od dušmana izbavljaš one što se utječu desnici tvojoj.

8 Čuvaj me k'o zjenicu oka, sakrij me u sjenu krila svojih

9 od zlotvora što na me nasrcu. Dušmani me bijesni opkoljuju,

10 bešćutno srce zatvaraju i ustima zbore naduto,

11 Koraci njihini sad me okružuju, smjeraju da me na zemlju obore;

12 slični lavu dok se, zinuv, na plijen obara i laviću što vreba u potaji.

13 Ustani, Jahve, presretni ga i obori, od grešnika mi život mačem spasi,

14 a rukom od ljudi, Gospodine: od ljudi kojih je dio ovaj život, kojima želudac puniš dobrima; kojih su sinovi siti, a djeci daju što im pretekne.

15 A ja ću u pravdi gledati lice tvoje, i jednom kad se probudim, sit ću ga se nagledati.

18

1 Učitelju zbora. Od Jahvina sluge Davida koji Jahvi ispjeva ovu pjesmu u onaj dan kad ga Jahve oslobodi iz ruku neprijatelja

2 Ljubim te, Jahve, kreposti moja!

3 Jahve, hridino moja, utvrdo moja spase moj; Bože moj, pećino moja kojoj se utječem, štite moj, snago spasenja moga, tvrđavo moja!

4 Zazvat ću Jahvu, hvale predostojna, i od dušmana bit ću izbavljen.

5 Valovi smrti okružiše mene, prestraviše me bujice pogubne.

⁶ Užad Podzemlja sputiše me, smrtonosne zamke padoše na me:

⁷ u nevolji zazvah Jahvu i Bogu svome zavapih. Iz svog Hrama zov mi začu, i vapaj moj mu do ušiju doprije.

⁸ I zemlja se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se temelji gora, pokrenuše se, jer On gnjevom planu.

⁹ Iz nosnica mu dim se diže, iz usta mu oganj liznu, ugljevlje živo od njega plamsa.

¹⁰ On nagnu nebesa i siđe, pod nogama oblaci mu mračni.

¹¹ Na keruba stade i poletje; na krilima vjetra zaplovi.

¹² Ogrnu se mrakom kao koprenom, prekri se tamnim vodama i oblacima tmastim,

¹³ od blijeska pred licem njegovim užga se ugljevlje plameno.

¹⁴ Jahve s neba zagrmje, Svevišnjega glas se ori.

¹⁵ Odape strijele i dušmane rasu, izbaci munje i na zemlju ih obori.

¹⁶ Morska se dna pokazaše, i temelji svijeta postaše goli od strašne prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva njegova.

¹⁷ On pruži s neba ruku i mene prihvati, iz silnih voda on me izbavi.

¹⁸ Od protivnika moćnog mene oslobodi, od dušmana mojih jačih od mene.

¹⁹ Navališe na me u dan zlosretni, ali me Jahve zaštititi,

²⁰ na polje prostrano izvede me, spasi me jer sam mu mio.

21 Po pravednosti mojoj Jahve mi uzvрати, po čistoći ruku mojih on me nagradi,

22 jer čuvah putove Jahvine, od Boga se svoga ne udaljih.

23 Odredbe njegove sve su mi pred očima, zapovijedi njegove nisam odbacio,

24 do srži odan njemu sam bio, čuvam se grijeha svakoga.

25 Jahve mi po pravdi mojoj vrati, čistoću ruku mojih vidje.

26 S prijateljem ti si prijatelj, poštenu poštenjem uzvračaš.

27 S čovjekom čistim ti si čist, a lukavca izigravaš,

28 jer narodu poniženu spasenje donosiš, a ponižavaš oči ohole.

29 Jahve, ti moju svjetiljku užičeš, Bože, tminu moju obasjavaš:

30 s tobom udaram na čete dušmanske, s Bogom svojim preskačem zidine.

31 Savršeni su puti Gospodnji, i riječ je Božja ognjem kušana. On, samo on, štit je svima koji se k njemu utječu.

32 Jer tko je Bog osim Jahve? Tko li je hridina osim Boga našega?

33 Taj Bog me snagom opasuje, stere mi put besprijekoran,

34 noge mi dade brze k'o u košute i postavi me na visine čvrste,

35 ruke mi za borbu uvježba i mišice da luk mjedeni napinju.

36 Daješ mi štit svoj koji spasava, tvoja me desnica drži, tvoja me brižljivost uzvisi.

37 Pouzdanje daješ mom koraku, i noge mi više ne posrću.

38 Pognah svoje dušmane i dostigoh, i ne vratih se dok ih ne uništih.

39 Obaram ih, ne mogu se dići, padaju, pod nogama mi leže.

40 Ti me opasa snagom za borbu, a protivnike moje meni podloži.

41 Ti dušmane moje u bijeg natjera, i rasprših one koji su me mrzili.

42 Vapiju u pomoć - nikog da pomogne; vapiju Jahvi - ne odaziva se.

43 Smrvih ih kao prah na vjetru, zgazih ih k'o blato na putu.

44 Ti me izbavi od bune u mom narodu, postavi me glavarem pogana, puk koji ne poznavah služi mi.

45 Svaki moj šapat pokorno on sluša, sinovi tuđinci meni laskaju;

46 sinovi tuđinski gube srčanost, izlaze dršćuć' iz svojih utvrda.

47 Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja! Neka se uzvisi Bog, spasenje moje!

48 Bog koji mi daje osvetu i narode meni pokorava.

49 Od dušmana me mojih izbavljaš i nad protivnike me moje izdižeš, ti mene od čovjeka silnika spasavaš.

50 Zato te slavim, Jahve, među pucima i psalam pjevam tvome Imenu:

51 umnožio si pobjede kralju svojemu, pomazaniku svome milost si iskazao, Davidu i potomstvu njegovu navijeke.

19

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov.

² Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih.

³ Dan danu to objavljuje, a noć noći glas predaje.

⁴ Nije to riječ, a ni govor nije, nije ni glas što se može čuti,

⁵ al' po zemlji razliježe se jeka, riječi sve do nakraj svijeta sežu. Ondje suncu razape šator,

⁶ te ono k'o ženik iz ložnice ide, k'o div kliče kad prelijeće stazu.

⁷ Izlazi ono od nebeskog kraja, i put mu se opet s krajem spaja, ne skriva se ništa žaru njegovu.

⁸ Savršen je Zakon Jahvin - dušu krijepi; pouzdano je Svjedočanstvo Jahvino - neuka uči;

⁹ prÓava je naredba Jahvina - srce sladi; čista je zapovijed Jahvina - oči prosvjetljuje;

¹⁰ neokaljan strah Jahvin - ostaje svagda; istiniti sudovi Jahvini - svi jednako pravedni,

¹¹ dragocjeniji od zlata, od zlata čistoga, slađi od meda, meda samotoka.

¹² Sluga tvoj pomno na njih pazi, vrlo brižno on ih čuva.

¹³ Ali tko propuste svoje da zapazi? Od potajnih grijeha očisti me!

¹⁴ Od oholosti čuvaj slugu svoga da mnome ne zavlada. Tad ću biti neokaljan, čist od grijeha velikoga.

¹⁵ Moje ti riječi omiljele i razmišljanje srca moga pred licem tvojim. Jahve, hridi moja, otkupitelju moj!

20

¹ Zborovodi. Psalam. Davidov.

² Uslišio te Jahve u dan nevolje, štitilo te ime Boga Jakovljeva!

³ Poslao ti pomoć iz Svetišta, branio te sa Siona!

⁴ Spomenuo se svih ti prinosnica, bila mu mila paljenica tvoja!

⁵ Udijelio ti što ti srce želi, ispunio sve namisli tvoje!

⁶ Radovali se tvojoj pobjedi, u ime Boga svoga dizali stjegove! Ispunio Jahve svaku molbu tvoju!

⁷ Znam evo: Jahve će pobjedu dati svom pomazaniku, uslišit ga iz svetih nebesa snagom pobjedne desnice svoje.

⁸ Jedni se hvale kolima bojnim, drugi konjima, mi imenom Jahve, Boga našega!

⁹ Oni posrću i padaju, mi se držimo i stojimo.

¹⁰ Jahve, daruj pobjedu kralju, usliši nas u dan kad te zazovemo!

21

¹ Zborovodi. Psalam. Davidov.

² Jahve, zbog tvoje se moći kralj veseli, zbog pomoći tvoje radosno kliče.

³ Ti mu ispuni želju srca, ne odbi molitve usana njegovih.

⁴ Ti ga predusrete blagoslovima sretnim, na glavu mu krunu stavi od suhoga zlata.

⁵ Za život te molio, i ti mu dade premnoge dane - za vijeke vjekova.

⁶ Pomoću tvojom slava je njegova velika, uresio si ga veličanstvom i sjajem.

⁷ Ti ga učini blagoslovom za vjekove, veseliš ga radošću lica svojega.

⁸ Doista, kralj se uzda u Jahvu i po dobroti Svevišnjega neće se pokolebati.

⁹ Tvoja ruka nek' pronađe sve dušmane tvoje, desnica tvoja neka stigne one koji te mrze!

¹⁰ Nek' budu kao u peći ognjenoj kad se ukaže lice tvoje! Nek' ih Jahve gnjevom uništi, neka ih proguta oganj!

¹¹ Njihovo potomstvo satri sa zemlje i rod im iz sinova ljudskih.

¹² Ako li stanu zlo kovati protiv tebe, ako spremaju spletke, neće uspjeti.

¹³ Ti ćeš ih natjerati u bijeg, svoj luk ćeš usmjeriti na njih.

¹⁴ Ustani, Jahve, u sili svojoj! Daj nam da pjesmama slavimo snagu tvoju!

22

¹ Zborovođi. Po napjevu "Košuta u zoru". Psalam. Davidov.

² Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? Daleko si od ridanja moga.

³ Bože moj, vičem danju, al'ne odvrćaš; noću vapijem i nema mi počinka.

⁴ A ipak, ti u Svetišću prebivaš, Nado Izraelova!

⁵ U tebe se očevi naši uzdaše, uzdaše se, i ti ih izbavi;

⁶ k tebi su vikali i spasavali se, u tebe se uzdali, i postidjeli se nisu.

⁷ A ja, crv sam, a ne čovjek, ruglo ljudi i naroda prezir.

8 Koji me vode, podruguju se meni, razvlače usne, mašu glavom:

9 "U Jahvu se on uzda, neka ga sad izbavi, neka ga spasi ako mu omilje!"

10 Iz krila majčina ti si me izveo, mir mi dao na grudima majke.

11 Tebi sam predan iz materine utrobe, od krila majčina ti si Bog moj.

12 Ne udaljuj se od mene, blizu je nevolja, a nikog nema da mi pomogne.

13 Opkoliše me junci mnogobrojni, bašanski bikovi okružiše mene.

14 Ždrijela svoja razvaljuju na me k'o lav koji plijen kida i riče.

15 Kao voda razlih se, sve mi se kosti rasuše; srce mi postaje poput voska, topi se u grudima mojim.

16 Grlo je moje kao crijep suho, i moj se jezik uz nepce slijepi: u prah smrtni bacio si mene.

17 Opkolio me čopor pasa, rulje me zločinačke okružile. Probodoše mi ruke i noge,

18 sve kosti svoje prebrojiti mogu, a oni me gledaju i zure na me.

19 Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju.

20 Ali ti, o Jahve, daleko mi ne budi; snago moja, pohiti mi u pomoć!

21 Dušu moju istrгни maču, iz šapa pasjih život moj.

22 Spasi me iz ralja lavljih i jadnu mi dušu od rogova bivoljih!

23 A sada, braći ću svojoj naviještati ime tvoje,

hvalit ću te usred zбора.

²⁴ “Koji se bojite Jahve, hvalite njega! Svi od roda Jakovljeva, slavite njega! Svi potomci Izraelovi, njega se bojte!

²⁵ Jer nije prezreo ni zaboravio muku jadnika, i nije sakrio lice svoje od njega; kad ga je zazvao, on ga je čuo.”

²⁶ Zato ću te hvaliti u zboru veliku, pred vjernicima tvojim izvršit' zavjete.

²⁷ Siromasi će jesti i nasitit' će se, hvalit' će Jahvu koji traže njega: nek' živi srce vaše dovijeka!

²⁸ Spomenut' će se i Jahvi se vratit' svi krajevi zemlje; pred njim će nšići pasti sve obitelji pogana.

²⁹ Jer Jahvino je kraljevstvo, on je vladar pucima.

³⁰ Njemu će se jedinom klanjati svi koji snivaju u zemlji, pred njim se sagnuti svi koji u prah silaze. I moja će duša za njega živjeti,

³¹ njemu će služiti potomstvo moje. O Gospodu će se pripovijedat'

³² slijedećem koljenu, o njegovoj pravdi naviještati narodu budućem: “Ovo učini Jahve!”

23

¹ Psalam. Davidov. Jahve je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam;

² na poljanama zelenim on mi daje odmora. Na vrutke me tihane vodi

³ i krijepi dušu moju. Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega.

⁴ Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni.

⁵ Trpezu preda mnom prostireš na oči dušmanima mojim. Uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva.

⁶ Dobrota i milost pratit će mene sve dane života moga. U Jahvinu ću domu prebivati kroz dane mnoge.

24

¹ Psalam. Davidov. Jahvina je zemlja i sve na njoj, svijet i svi koji na njemu žive.

² On ga na morima utemelji i na rijekama učvrsti.

³ Tko će uzići na Goru Jahvinu, tko će stajati na svetom mjestu njegovu?

⁴ Onaj u koga su ruke čiste i srce nedužno: duša mu se ne predaje ispraznosti, i ne kune se varavo.

⁵ On blagoslov prima od Jahve i nagradu od Boga, Spasitelja svoga.

⁶ Takav je naraštaj onih koji traže njega, koji traže lice Boga Jakovljeva.

⁷ "Podignite, vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave!"

⁸ "Tko je taj Kralj slave?" "Jahve silan i junačan, Jahve silan u boju!"

⁹ "Podignite, vrata, nadvratnike svoje dižite se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave!"

¹⁰ "Tko je taj Kralj slave?" "Jahve nad Vojškama - on je Kralj slave!"

25

¹ Davidov. \$ALEF K tebi, Jahve, uzdižem dušu svoju,

² \$BET u tebe se uzdam, Bože moj: ne daj da se postidim, da se ne vesele nada mnoom dušmani!

³ \$GIMEL Koji se u tebe uzdaju, postidjet se neće: postidjet će se koji se lako iznevjere.

⁴ \$DALET Pokaži mi, Jahve, svoje putove, nauči me svojim stazama!

⁵ \$HE Istinom me svojom vodi i pouči me, jer ti si Bog, moj Spasitelj: \$VAU u tebe se pouzdajem svagda.

⁶ \$ZAJIN Spomeni se, Jahve, svoje nježnosti i ljubavi svoje do vijeka.

⁷ \$HET Ne spominji se grijeha moje mladosti ni prijestupa, spomeni me se po svojoj ljubavi - radi dobrote svoje, o Jahve!

⁸ \$TET Jahve je sama dobrota i pravednost: grešnike on na put privodi.

⁹ \$JOD On ponizne u pravdi vodi i uči malene putu svome.

¹⁰ \$KAF Sve su staze Jahvine istina i ljubav za onog koji čuva Savez njegov i propise.

¹¹ \$LAMED Jahve, radi svojeg imena grijeh moj mi oprost, jer je velik.

¹² \$MEM Ima li koga da se boji Jahve? On će ga poučiti kojim će putem krenuti.

¹³ \$NUN Duša će mu u sreći počivati, a potomci će njegovi zaposjesti zemlju.

¹⁴ \$SAMEK Prisan je Jahve s onima koji ga se boje i Savez svoj objavljuje njima.

¹⁵ \$AJIN K Jahvi su svagda oči moje upravljene, jer mi nogu izvlači iz zamke.

16 \$PE Pogledaj na me i smiluj se meni, jer osamljen sam i nevoljan.

17 \$SADE Odagnaj tjeskobe srca moga, iz bojazni mojih izbavi me!

18 Vidi nevolju moju i muku i oprosti sve grijehе moje!

19 \$REŠ Pogledaj dušmane moje: kako ih je mnogo i kakvom me mržnjom žestokom mrze.

20 \$ŠIN Čuvaj dušu moju, izbavi me: neću se postidjeti, jer se tebi utekoh.

21 \$TAU Nedužnost i čestitost nek' me štite, jer u tebe se uzdam, o Jahve.

22 Izbavi, Bože, Izraela iz sviju tjeskoba njegovih.

26

1 Davidov. Dosudi mi pravo, Jahve, jer hodih u nedužnosti, i uzdajuć' se u Jahvu ja se ne pokolebah.

2 Ispitaj me, Jahve, iskušaj me, istraži mi bubrege i srce.

3 Jer tvoja je dobrota pred očima mojim, u istini tvojoj ja hodim.

4 S ljudima opakim ja ne sjedim i ne svraćam podlima.

5 Mrsko mi je društvo zlotvora, i s bezbošcima sjesti ne želim.

6 U nedužnosti ruke svoje perem i obilazim žrtvenik tvoj, Jahve,

7 da tvoju hvalu javno razglasim i pripovijedam sva divna djela tvoja.

⁸ O Jahve, ljubim dom u kojem prebivaš i mjesto gdje slava tvoja stoluje.

⁹ Ne pogubi mi dušu s grešnicima ni život moj s krvolocima;

¹⁰ na rukama je njihovim zločin, a desnica im puna mita.

¹¹ A ja u nedužnosti svojoj hodim: izbavi me, milostiv mi budi.

¹² Noga mi stoji na pravu putu: u zborovima blagoslivljat ću Jahvu.

27

¹ Davidov. Jahve mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim? Jahve je štiti života moga: pred kime da strepim?

² Kad navale na me zlotvori da mi tijelo žderu, protivnici moji i dušmani, oni posrću i padaju.

³ Nek' se vojska protiv mene utabori, srce se moje ne boji; nek' i rat plane protiv mene, i tada pun sam pouzdanja.

⁴ Za jedno molim Jahvu, samo to ja tražim: da živim u Domu Jahvinu sve dane života svoga, da uživam milinu Jahvinu i Dom njegov gledam.

⁵ U sjenici svojoj on me zaklanja u dan kobni; skriva me u skrovištu Šatora svoga, na hridinu on me uzdiže.

⁶ I sada izdižem glavu iznad dušmana oko sebe. U njegovu ću Šatoru prinostiti žrtve radosne, Jahvi ću pjevat' i klicati.

⁷ Slušaj, o Jahve, glas moga vapaja, milostiv mi budi, usliši me!

⁸ Moje mi srce govori: "Traži lice njegovo!" Da, lice tvoje, o Jahve, ja tražim.

⁹ Ne skrivaj lica svoga od mene. Ne odbij u gnjevu slugu svoga! Ti, Pomoći moja, nemoj me odbaciti! I ne ostavi me, Bože, Spasitelju moj!

¹⁰ Ako me otac i mati ostave, Jahve će me primiti.

¹¹ Nauči me, Jahve, putu svojem, ravnom me stazom povedi poradi protivnika mojih.

¹² Bijesu dušmana mojih ne predaj me, jer ustadoše na mene svjedoci lažni koji dašću nasiljem.

¹³ Vjerujem da ću uživati dobra Jahvina u zemlji živih.

¹⁴ U Jahvu se uzdaj, ojunači se, čvrsto nek' bude srce tvoje: u Jahvu se uzdaj!

28

¹ Davidov. K tebi, o Jahve, vapijem, hridino moja, ne oglušī se na me: da neuslišan ne postanem kao oni koji u grob silaze.

² Čuj moje zazivanje dok tebi vapijem, dok ruke uzdižem svetomu Hramu tvojem.

³ Ne uzmi me s bezbožnicima i s onima koji čine bezakonje, koji govore slatko s bližnjima a u srcu im je pakost.

⁴ Daj im po djelima njihovim i po zloći njihovih nedjela! Po djelu ruku njihovih plati im, uzvрати im po njihovoj zasluži!

⁵ Jer ne mare za čine Jahvine ni za djelo ruku njegovih: nek' ih obori i više ne podigne!

⁶ Blagoslovljen Jahve što usliša zazivanje moje! Jahve mi je zaklon, on štit je moj.

⁷ U njega se srce moje pouzdalo i pomoć mi dođe; zato mi kliče srce i pjesmom njega slavim.

⁸ Jahve je jakost narodu svome, tvrđava spasa svom pomazaniku.

⁹ Spasi narod svoj i blagoslovi svoju baštinu, pasi ih i nosi ih dovijeka!

29

¹ Psalam. Davidov. Prinesite Jahvi, o sinovi Božji, prinesite Jahvi slavu i moć!

² Prinesite Jahvi slavu njegova imena, poklonite se Jahvi u svetištu njegovu!

³ Čuj! Jahve nad vodama, Jahve nad vodama silnim!

⁴ Čuj! Jahve u sili, Jahve u veličanstvu!

⁵ Čuj! Jahve lomi cedre, Jahve lomi cedre libanske,

⁶ i Liban skakuće poput teleta, a Sirion kao mlado bivolče!

⁷ Čuj! Jahve sipa munje, Jahve sipa munje ognjene!

⁸ Čuj! Jahve potresa pustinjom, Jahve potresa pustinjom kadeškom!

⁹ Čuj! Od straha se mladÄe košute, prerano se mladÄe košute šumske. [3b] Čuj! Bog veličanstveni zagrmje, [9a] a u Hramu njegovu svi kliknuše: Slava!

¹⁰ Jahve nad valima stoluje, stoluje Jahve - kralj dovijeka!

¹¹ Jahve narodu svom daje jakost, Jahve narod svoj mirom blagoslivlje.

30

¹ Psalam. Pjesma za posvećenje Doma. Davidov.

² Veličam te, Jahve, jer si me izbavio i nisi dao da se raduju nada mnoom dušmani.

³ Jahve, Bože moj, zazvah te, i ti si me ozdravio;

⁴ Jahve, izveo si mi dušu iz Podzemlja, na rubu groba ti si me oživio.

⁵ Pjevajte Jahvi, vjernici njegovi, zahvaljujte svetom imenu njegovu!

⁶ Jer samo za tren traje srdžba njegova, a čitav život dobrota njegova. Večer donese suze, a jutro klicanje.

⁷ U svojoj sreći rekoh: "Neću se pokolebati nikada!"

⁸ Dobrotom si me, o Jahve, na goru nade postavio, ali čim lice sakriješ, sav se uplašim.

⁹ Tada, Jahve, zavapih k tebi i zazvah milosrđe Boga svojega:

¹⁰ "Kakva je korist od krvi moje, kakva korist da u grob siđem? Zar će te prašina slaviti, zar će naviještati vjernost tvoju?"

¹¹ Slušaj, o Jahve, i smiluj se meni; Jahve, budi mi na pomoć!

¹² Okrenuo si moj plač u igranje, skinuo kostrijet s mene i opasao me radošću.

¹³ Zato ti pjeva duša moja i neće zamuknuti: Jahve, Bože moj, dovijeka ću te hvaliti!

31

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov.

² Tebi se, Jahve, utječem, o, da se ne postidim nikada: u svojoj me pravdi izbavi!

³ Prikloni k meni uho svoje, pohiti da me oslobodiš! Budi mi hrid zaštite, tvrđava spasenja.

⁴ Jer ti si hrid moja, tvđava moja, radi svoga imena vodi me i ravnaj.

⁵ Izvuci me iz mreže koju mi zapeše, jer ti si moje utočište.

⁶ U tvoje ruke duh svoj predajem: otkupi me, Jahve, Bože vjerni.

⁷ Ti mrziš one koji štuju ništavne kumire, a ja se u Jahvu uzdam.

⁸ Radosno ću klicat' tvojoj milosti, jer si na moju bijedu pogledao, pomogao u tjeskobi duši mojoj.

⁹ Nisi me predao u ruke dušmana, noge si mi na prostran put izveo.

¹⁰ Smiluj mi se, Jahve, jer sam u tjeskobi, od jada slabi mi oko, duša i tijelo.

¹¹ Život mi se troši u gorčini, ljeta moja u jecanju. U mucu mi se iscrpila snaga i kosti su moje klonule.

¹² Dušmanima svojim postao sam ruglo, susjedima podsmijeh, a znancima strašilo; koji me vide vani, bježe od mene.

¹³ Nestalo me k'o mrtvaca iz sjećanja ljudi, postadoh k'o razbijena posuda.

¹⁴ Čujem šaputanje mnogih, užas odasvud: sastaju se protiv mene i smišljaju kako da mi život oduzmu.

¹⁵ A ja se, Jahve, u tebe uzdam; govorim: Ti si Bog moj!

¹⁶ U tvojoj je ruci sudbina moja: istrгни me iz ruke dušmana i onih koji me progone!

17 Rasvijetli lice nad slugom svojim, po svojoj me dobroti spasi.

18 Jahve, ne bilo me stid što tebe zazvah! Neka se postide zlotvori, nek' u Podzemlju zamuknu.

19 Nek' zaniјeme usne lažljive koje protiv pravednika govore drsko, oholo i prezirno.

20 O, kako je velika, Jahve, tvoja dobrota, koju čuvaš za one koji te se boje, koju iskazuješ onima što se tebi utječu naočigled sinovima čovječjim.

21 Zaklanjaš ih štitom lica svoga od zavjera ljudskih; u šatoru svom ih skrivaš od jezika svadljivih.

22 Blagoslovljen Jahve jer me obasu čudesnom dobrotom u gradu tvrdom.

23 U tjeskobi svojoj već mišljah: "Odbačen sam od pogleda tvoga." Ali ti si čuo glas mog zaziva dok sam tebi vapio.

24 Ljubite Jahvu, svi sveti njegovi: čuva Jahve svoje vjernike, a po zasluži vraća onima koji postupaju oholo.

25 Budite hrabri i jaka srca, svi koji se u Jahvu uzdate!

32

1 Davidov. Poučna pjesma. Blažen onaj kome je grijeh otpušten, kome je zločin pokriven!

2 Blago čovjeku kome Jahve ne ubraja krivnju i u čijemu duhu nema prijevare!

3 Prešutjet' sam htio, al' kosti mi klonuše od neprestana jecanja.

4 Danju i noću ruka me tvoja tištala, snaga mi se trošila k'o za ljetnih žega.

⁵ Tad grijeh svoj tebi priznah i krivnju svoju više ne skrivah. Rekoh: "Priznat ću Jahvi prijestup svoj", i ti si mi krivnju grijeha oprostio.

⁶ Zato nek' ti se moli pobožnik svaki u času nevolje. Kad bujice silne navale, njega neće stići.

⁷ Utočište ti si moje, od tjeskobe ti ćeš me sačuvat', odjenut' me radošću spasenja.

⁸ Učit ću te, put ti kazat' kojim ti je ići, svjetovat ću te, oko će moje bdjeti nad tobom.

⁹ Ne budite kao konj ili mazga bez razuma: divljinu im krotiš vođicama i uzdom, inače im se ne primići!

¹⁰ Bezbožnika taru mnoge nevolje, a tko se uzda u Jahvu, njega okružuje milost.

¹¹ Radujte se Jahvi i kličite, pravedni, kličite svi koji ste srca čestita!

33

¹ Pravednici, Jahvi kličite! Hvaliti ga pristoji se čestitima.

² Slavite Jahvu na harfi, na liri od deset žica veličajte njega!

³ Pjesmu novu zapjevajte njemu i glazbala skladna popratite poklicima.

⁴ Jer prÓava je riječ Jahvina i vjernost su sva djela njegova.

⁵ On ljubi pravdu i pravo: puna je zemlja dobrote Jahvine.

⁶ Jahvinom su riječju nebesa sazdana i dahom usta njegovih sva vojska njihova.

⁷ Vodu morsku on sabire kao u mješinu i bezdane stavlja u spremišta.

⁸ Zemlja sva neka pred Jahvom strepi, neka ga se boje svi stanovnici svijeta!

⁹ Jer on reče - i sve postade, naredi - i sve se stvori.

¹⁰ Jahve razbija nakane pucima, mrsi namjere narodima.

¹¹ Naum Jahvin dovijeka ostaje i misli srca njegova od koljena do koljena.

¹² Blago narodu kojemu je Jahve Bog, Narodu koji on odabra sebi za baštinu!

¹³ Gospodin motri s nebesa i gleda sve sinove čovječje.

¹⁴ Iz svoga prebivališta motri sve stanovnike zemaljske:

¹⁵ on je svima srca stvorio i pazi na sva djela njihova.

¹⁶ Ne spasava kralja vojska mnogobrojna, ne spasava velika sila junaka.

¹⁷ Isprazno se od konja nadati spasenju, jačina njegova ne izbavlja.

¹⁸ Oko je Jahvino nad onima koji ga se boje, nad onima koji se uzdaju u milost njegovu:

¹⁹ da im od smrti život spasi, da ih hrani u danima gladi.

²⁰ Naša se duša Jahvi nada, on je pomoć i zaštita naša.

²¹ Srce nam se u njemu raduje, u njegovo sveto ime mi se uzdamo.

²² Neka dobrota tvoja, o Jahve, bude nad nama, kao što se mi u tebe uzdamo!

34

¹ Davidov. Kada se David pravio ludim pred

Abimelekom, a on

² \$ALEF Blagoslivljat ću Jahvu u svako doba, njegova će mi hvala biti svagda na ustima!

³ \$BET Nek' se Jahvom duša moja hvali: nek' čuju ponizni i nek' se raduju!

⁴ \$GIMEL Veličajte sa mnoom Jahvu, uzvisujmo ime njegovo zajedno!

⁵ \$DALET Tražio sam Jahvu, i on me usliša, izbavi me od straha svakoga.

⁶ \$HE U njega gledajte i razveselite se, da se ne postide lica vaša.

⁷ \$ZAJIN Eto, jadnik vapi, a Jahve ga čuje, izbavlja ga iz svih tjeskoba.

⁸ \$HET Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi.

⁹ \$TET Kušajte i vidite kako dobar je Jahve: blago čovjeku koji se njemu utječe!

¹⁰ \$JOD Bojte se Jahve, vi sveti njegovi: ne trpe oskudice koji ga se boje.

¹¹ \$KAF Osiromašije mogućnici i gladuju, a koji traže Jahvu ne trpe oskudice.

¹² \$LAMED Dođite, djeco, i poslušajte me, učit ću vas strahu Gospodnjem.

¹³ \$MEM O čovječe, ljubiš li život? Želiš li dane mnoge uživati dobra?

¹⁴ \$NUN Jezik svoj oda zla suspreži i usne od riječi prijevarnih!

¹⁵ \$SAMEK Zla se kloni, a čini dobro, traži mir i za njim idi!

¹⁶ \$PE Oči Jahvine gledaju pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove.

¹⁷ \$AJIN Lice se Jahvino okreće protiv

zločinaca da im spomen zatre na zemlji.

¹⁸ \$SADE Pravednici zazivaju, i Jahve ih čuje, izbavlja ih iz svih tjeskoba.

¹⁹ \$KOF Blizu je Jahve onima koji su skršena srca, a klonule duše spasava.

²⁰ \$REŠ Mnoge nevolje ima pravednik, ali ga Jahve od svih izbavlja.

²¹ \$ŠIN On čuva sve kosti njegove: ni jedna mu se neće slomiti.

²² \$TAU Opakost bezbošca ubija, platit će koji mrze pravednika.

²³ Jahve izbavlja duše slugu svojih, i neće platiti tko god se njemu utječe.

35

¹ Davidov. Optuži, Jahve, tužitelje moje i napadni one koji mene napadaju!

² Stavi oklop, uzmi štit svoj i ustani meni u pomoć!

³ Zavitlaj kopljem i presretni progonitelje moje, reci mojoj duši: "Ja sam tvoje spasenje."

⁴ Nek' se smetu i postide koji život moj traže, nek' uzmaknu i nek' se posrame koji mi propast snuju!

⁵ Nek' budu k'o pljeva na vjetru kad ih Anđeo Jahvin potjera!

⁶ Mračni i skliski bili im putovi kad ih Anđeo Jahvin bude gonio!

⁷ Bez razloga napeše mi mrežu, bez razloga grob duši mojoj iskopaše.

⁸ Propast će ih stići iznenada, u mrežu koju napeše sami će se uhvatiti, past će u jamu što je iskopaše!

⁹ A moja će duše klicati u Jahvi, radovat će se u spasenju njegovu.

¹⁰ Sve će kosti moje govoriti: Tko je, Jahve, poput tebe koji ubogog spasavaš od silnika, jadnika i siromaha od pljačkaša?

¹¹ Ustadoše svjedoci opaki: pitaju me za ono što ne znam.

¹² Vraćaju mi zlo za dobro, duša moja zapada u osamu.

¹³ U bolesti njihovoj nosio sam kostrijet, dušu svoju postom morio, i molitva mi se u krilo vraćala.

¹⁴ Kao za prijateljem, za bratom - obilažah tužan; od žalosti se pogurih kao onaj što za majkom žali.

¹⁵ A sada kad posrnuh ja, oni se raduju, skupiše se protiv mene da udare iznenada, i bez prestanka oni me razdiru.

¹⁶ Ruglom na ruglo iskušavaju me i zubima škripaju na mene.

¹⁷ O Jahve, dokle ćeš gledati? Istrgni mi dušu nasrtajima njihovim, otmi lavovima jedino dobro moje!

¹⁸ Zahvalit ću ti u velikom zboru, slaviti ću te među pukom brojnim.

¹⁹ Nek' se ne raduju nada mnoom dušmani nepravedni, nek' ne namiguju očima oni koji me nizašto mrze!

²⁰ Jer oni ne misle o miru, već spletke snuju protiv mirnih u zemlji.

21 Razvaljuju svoja usta na me i govore: "Ha, ha, vidjesmo očima svojim!"

22 Ti sve vidiš, o Jahve! Nemoj šutjeti! Gospode, od mene se ne udaljuj!

23 Preni se, ustani da me obraniš, Bože moj, Gospode, vodi parnicu moju!

24 Po svojoj me pravdi sudi, Jahve, Bože moj, nek' se ne raduju nada mnom!

25 Nek' ne misle u srcu: "Ispunila nam se želja!" Nek' ne reknu: "Progutali smo ga!"

26 Nek' se postide i posrame svi zajedno koji se nesreći mojoj raduju! Nek' se odjenu stidom i sramotom oni koji se podižu na me!

27 Nek' radosno kliču kojima je pravo moje na srcu i nek' svagda govore: "Velik je Jahve! Milo mu je spasenje sluge njegova!"

28 A moj će jezik kazivati pravdu tvoju i hvalu tebi navijeke.

36

1 Zborovodi. Od sluge Jahvina Davida.

2 Grešan je naum u srcu zlotvora, straha Božjega nema on pred očima.

3 Sam sebi on laska suviše, grijeha svog ne vidi i ne mrzi.

4 Riječi usta njegovih prijevara su i zlodjelo, za razumnost i dobro on više ne mari.

5 Bezakonje smišlja na postelji svojoj, na opaku ostaje putu, od zla ne odustaje.

6 Do neba je, Jahve, dobrota tvoja, do oblaka vjernost tvoja.

⁷ Pravednost je tvoja k'o Božji vrhunci, a sudovi tvoji k'o duboko more: ljude i stoku ti, Jahve, spasavaš.

⁸ Kako li je dragocjena, Bože, dobrota tvoja, pod sjenu krila tvojih ljudi se sklanjaju;

⁹ site se pretilinom Doma tvojega, potocima svojih slasti ti ih napajaš.

¹⁰ U tebi je izvor životni, tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo.

¹¹ Zakrili dobrotom sve koji te štuju i pravednošću svojom sve koji su srca čestita.

¹² Neka me ne zgazi noga ohola, i ruka grešnika neka me ne goni.

¹³ Gle, padoše koji čine bezakonje: oboreni su da više ne ustanu.

37

¹ Davidov. \$ALEF Nemoj se žestiti na opake, zavidjet nemoj pakosnicima:

² kao trava brzo se osuše, k'o mlada zelen brzo uvenu.

³ \$BET U Jahvu se uzdaj i čini dobro, da smiješ stanovati u zemlji i živjeti u miru.

⁴ Sva radost tvoja neka bude Jahve: on će ispuniti želje tvoga srca!

⁵ \$GIMEL Prepusti Jahvi putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi.

⁶ Pravda će tvoja zasjati k'o svjetlost i tvoje pravo k'o sunce podnevno.

⁷ \$DALET Smiri se pred Jahvom i njemu se nadaj, ne žesti se na onog koji ima sreće, na čovjeka koji spletke kuje.

8 \$HE Stišaj svoj gnjev i ostavi se srdžbe, ne žesti se da zlo ne učiniš.

9 Jer će biti satrți zlikovci, a koji se u Jahvu uzdaju, baštinit će zemlju.

10 \$VAU Još malo i nestat će bezbožnika: mjesto ćeš njegovo tražiti, a njega više nema.

11 Zemlju će posjedovati krotki, obilje mira oni će uživati.

12 \$ZAJIN Bezbožnik smišlja zlo pravedniku i zubima škrguće na njega.

13 A Gospod se njemu smije jer vidi da dan njegov dolazi.

14 \$HET Mač potežu bezbošci i zapinju lukove da obore jadnika i siromaha, da pokolju one koji hode pravim putem.

15 Mačem će vlastito srce probiti, slomit će se njihovi lukovi.

16 \$TET Bolje je i malo u pravednika no golemo blago u zlotvora:

17 jer će se ruke zlotvora slomiti, a Jahve je oslon pravedniku.

18 \$JOD Jahve se brine za život čestitih, dovjeka će trajati baština njihova.

19 Neće se postidjeti u vrijeme nevolje, bit će siti u danima gladi.

20 \$KAF A bezbožnici će propasti, dušmani Jahvini povenut će k'o ures livada, poput dima se rasplinuti.

21 \$LAMED Bezbožnik zaima, ali ne vraća, pravednik se sažaljeva i daje.

22 Oni koje Jahve blagoslovi baštinit će zemlju, a koje prokune bit će zatrti.

²³ \$MEM Jahve vodi i učvršćuje korake čovjeku i mio mu je put njegov.

²⁴ Ako i posrne, ne pada jer ga Jahve drži za ruku.

²⁵ \$NUN Mlad bijah i ostarjeh, al' ne vidjeh pravednika napuštena ili da mu djeca kruha prose.

²⁶ Uvijek je milosrdan i u zajam daje, na njegovu je potomstvu blagoslov.

²⁷ \$SAMEK Zla se kloni i čini dobro, i ostat ćeš dovijeka.

²⁸ Jer Jahve ljubi pravdu i pobožnika svojih ne ostavlja. \$AJIN Zauvijek će biti zatrti zlikovci, istrijebit će se potomstvo bezbožnika.

²⁹ Zemlju će posjedovati pravednici i živjet će na njoj dovijeka.

³⁰ \$PE Pravednikova usta mudrost kazuju, a jezik njegov govori pravo.

³¹ Zakon mu je Božji u srcu, ne kolebaju se koraci njegovi.

³² \$SADE Bezbožnik vreba pravednoga i smišlja da ga usmrti.

³³ Jahve ga neće ostaviti u njegovoj vlasti i neće dopustiti da ga na sudu osude.

³⁴ \$KOF U Jahvu se uzdaj i drži se puta njegova: on će te uzvisit' i baštinit ćeš zemlju; radostan ćeš gledati propast bezbožnih.

³⁵ \$REŠ Vidjeh obijesna zlotvora gdje se k'o cedar krošnjat širi.

³⁶ Prođoh, i gle - nema ga više; potražih ga i ne nađoh.

³⁷ \$ŠIN Promatraj čestita i gledaj neporočna: mirotvorac ima potomstvo.

³⁸ A grešnici bit će svi iskorijenjeni, istrijebit će se zlikovačko sjeme.

³⁹ \$TAU Od Jahve dolazi spas pravednicima, on im je zaklon u vrijeme nevolje.

⁴⁰ Jahve im pomaže, on ih izbavlja: on će ih izbaviti od zlotvora i spasiti, jer u njemu traže okrilje.

38

¹ Psalam. Davidov. Za spomen.

² Jahve, u srdžbi svojoj nemoj ne karati, i nemoj me kazniti u svojem gnjevu.

³ Strijele se tvoje u me zabodoše, ruka me tvoja teško pritisnu:

⁴ na tijelu mi ništa zdravo nema zbog gnjeva tvog, od grijeha mojih mira mi nema kostima.

⁵ Zloće moje glavu su mi nadišle, kao preteško breme tište me.

⁶ Rane moje zaudaraju i gnjiju zbog bezumnosti moje.

⁷ Pogurih se sav i zgrčih, povazdan lutam žalostan.

⁸ Moji bokovi puni su ognjice, na tijelu mi ništa zdravo nema.

⁹ Iscrpljen sam i satrven posve, stenjem od jecanja srca svojega.

¹⁰ O Gospode, sve su mi želje pred tobom, i vapaji moji nisu ti skriveni.

¹¹ Srce mi udara silno, snaga me ostavlja i svjetlost vida očinjeg gasi se.

¹² Prijatelji i drugovi od rana mojih uzmaoše, i moji najbliži stoje daleko.

13 Namještaju mi zamke oni koji mi život vrebaju, koji mi žele nesreću, propašću mi prijete i uvijek smišljaju prijevare.

14 A ja sam kao gluhi i ništa ne čujem i, kao nijem, usta ne otvaram.

15 Postadoh k'o čovjek koji ne čuje i koji u ustima nema odgovora.

16 Jer u tebe se, o Jahve, uzdam, ti ćeš me uslišati, Jahve, Bože moj!

17 Rekoh: "Nek' se ne raduju nada mnom; kad mi noga posrne, nek' se ne uzdižu nada mnom!"

18 Jer umalo ne propadoh, i moja je bol svagda preda mnom.

19 Bezakonje svoje ja priznajem i pun sam žalosti zbog grijeha svojega.

20 A koji su bez razloga protiv mene, moćni su, i mnogi su koji me mrze nepravedno.

21 Za dobro zlom mi uzvraćaju, protive mi se što tražim dobro.

22 O Jahve, ne ostavljaj me! Bože moj, ne udaljuj se od mene!

23 Požuri se meni u pomoć, Gospode, spase moj!

39

1 Zborovođi. Jedutunu. Psalam. Davidov.

2 Odlučio sam: "Čuvat ću put svoj da ne zgriješim jezikom; usta ću svoja zauzdati dokle god preda mnom bude bezbožnik."

3 Zamukoh, zanijemjeh, glasa ne puštah, ali uzalud - bol mi postade gorča.

4 U meni srce je gorjelo, na samu pomisao buknuo bi oganj; tad progovorih svojim jezikom:

⁵ “Objavi mi, Jahve, moj svršetak i kolika je mjera mojih dana, da znam kako sam ništavan.

⁶ Evo, pedljem si mi dane izmjerio, život moj je kao ništa pred tobom: tek dašak je svaki čovjek.

⁷ Poput sjene čovjek prolazi tek dašak je sve bogatstvo njegovo: zgrće, a ne zna tko će ga pokupiti.”

⁸ A sada, čemu da se nadam, Gospode? Sva je nada moja u tebi!

⁹ Izbavi me svih mojih bezakonja, ne daj da ruglo budem luđaku!

¹⁰ Šutim i usta ne otvaram, jer tako si ti učinio.

¹¹ Bič svoj otkloni od mene, jer izdišem pod težinom ruke tvoje.

¹² Ti kaznama popravljaš čovjeka i sve mu najdraže kao moljac rastačeš: tek dašak je svaki čovjek.

¹³ Čuj, o Jahve, molitvu moju, vapaje mi poslušaj, na suze se moje ne ogluš! Jer u tebe ja sam došljak, pridošlica kao svi oci moji.

¹⁴ Odvрати pogled od mene, da odahnem prije nego odem i više ne budem!

40

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov.

² Uzdah se u Jahvu uzdanjem silnim, i on se k meni prignu i usliša vapaj moj.

³ Izvuče me iz jame propasti, iz blata kalnoga; noge mi stavi na hridinu, korake moje ukrijepi.

⁴ U usta mi stavi pjesmu novu, slavopoj Bogu našem. Vidjet će mnogi i strah će ih obuzeti: uzdanje će svoje staviti u Jahvu.

⁵ Blago čovjeku koji se u Jahvu uzda, koji ne ide za štovateljima lažnih bogova, za onima koji se predaju prijeveri.

⁶ Čudesa mnoga tvoriš, o Jahve, Bože moj, i namisli čudesne - ravna ti nema! Kazivat' ih i objavljivati želim, al' odveć ih je da bi se nabrojit' mogli.

⁷ Nisu ti mile ni žrtve ni prinosi, nego si mi uši otvorio: paljenice ni okajnice ne tražiš.

⁸ Tada rekoh: "Evo dolazim! U svitku knjige piše za mene:

⁹ Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim."

¹⁰ Tvoju ću pravdu naviještati u velikom zboru, i usta svojih zatvoriti neću, o Jahve, sve ti je znano.

¹¹ Tvoju pravdu neću kriti u srcu, kazivat ću vjernost tvoju i tvoj spas. Tajit neću dobrote tvoje, ni tvoje vjernosti velikoj skupštini.

¹² A ti, o Jahve, milosrđa mi svog ne krati, dobrota tvoja i vjernost neka me svagda čuvaju.

¹³ Jer me okružiše nesreće nebrojene, krivice me moje sustigoše da gledat' ne mogu: više ih je no vlasi na glavi, i srce mi je stoga klonulo.

¹⁴ Bilo ti milo, o Jahve, da me izbaviš; Gospodine, u pomoć mi pohitaj!

¹⁵ Neka se postide i smetu svi koji mi o glavi rade. Nek' uzmaknu i neka se posrame koji se nesreći mojoj raduju!

¹⁶ Neka se skamene u sramoti svojoj koji zlorado na me grohoću!

¹⁷ Neka kliču i nek' se vesele u tebi svi koji te traže! Neka govore svagda: "Velik je Jahve!" svi

koji spasenje tvoje ljube.

¹⁸ Bijedan sam ja i nevoljan, al' Jahve se brine za me. Ti si pomoć moja i moj spasitelj; o Bože moj, ne kasni!

41

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov.

² Blago onome koji misli na uboga i slaba: u dan nevolje Jahve će ga spasiti!

³ Jahve će ga štiti i živa sačuvati, sreću mu dati na zemlji i neće ga predati na volju dušmanima.

⁴ Jahve će ga ukrijepiti na postelji boli, bolest mu okrenuti u snagu.

⁵ Zavapih: "Jahve, smiluj mi se, iscijeli mi dušu jer tebi sagriješih!"

⁶ Neprijatelji zlo govore o meni: "Kad će umrijeti i kad će mu nestati imena?"

⁷ I dođe li tko da me posjeti, himbeno govori, u srcu pakosti skuplja i vani opada.

⁸ Mrzitelji moji svi složno šapuću o meni; zlo mi dosuđuju:

⁹ "Pogubna se pošast na nj oborila." Ili: "Tko jednom leže, više ne ustaje."

¹⁰ Pa i prijatelj moj u koga se uzdah, koji blagovaše kruh moj, petu na me podiže.

¹¹ A ti, Jahve, smiluj se meni i podigni me da im mogu uzvratiti.

¹² Po tome ću znati da sam mio tebi: što se dušmanin moj neće veseliti nada mnom.

¹³ A mene ćeš zdrava uzdržati i pred svoje me lice staviti dovijeka.

¹⁴ Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka! Tako neka bude! Amen!

42

¹ Zborovođi. Poučna pjesma. Sinova Korahovih.

² Kao što košuta žudi za izvor-vodom, tako duša moja čezne, Bože, za tobom.

³ Žedna mi je duša Boga, Boga živoga: o, kada ću doći i lice Božje gledati?

⁴ Suze su kruh moj danju i noću, dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?"

⁵ Duša moja gine kada se spomenem kako koračah u mnoštvu predvođen ih k Domu Božjem uz radosno klicanje i hvalopojke u povorci svečanoj.

⁶ Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!

⁷ Tuguje duša u meni, stoga se tebe spominjem iz zemlje Jordana i Hermona, s brda Misara.

⁸ Bezdani doziva bezdan bukom slapova tvojih: sve vode tvoje i vali preko mene prijeđoše.

⁹ Nek' mi danju Jahve naklonost udijeli, a noću pjesmom ću hvaliti Boga života svog.

¹⁰ Reći ću Bogu: "Hridino moja, zašto me zaboravljaš? Zašto obilazim žalostan, pritisnut dušmanima?"

¹¹ Kostmi se lome od poruge neprijatelja dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?"

¹² Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!

43

¹ Dosudi mi pravo, Bože, i povedi parbu moju protiv čeljadi bezbožne, izbavi me od čovjeka zlobna i opaka!

² Jer ti si, Bože, zaklon moj: zašto me odbacuješ? Zašto obilazim žalostan, pritisnut dušmanima?

³ Pošlji svjetlost svoju i vjernost: nek' me vode, nek' me dovedu na tvoju svetu goru, u šatore tvoje!

⁴ I pristupit ću Božjem žrtveniku, Bogu, radosti svojoj. Harfom ću slaviti tebe, Bože, o Bože moj!

⁵ Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!

44

¹ Zborovođi. Sinova Korahovih. Poučna pjesma.

² Bože, ušima svojim slušasmo, očevi nam pripovijedahu naši, o djelu koje si izveo u danima njihovim - u danima davnim.

³ Rukom si svojom izagnao pogane, a njih posadio, iskorijenio narode, a njih raširio.

⁴ Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše niti im mišica njihova donese pobjedu, već desnica tvoja i tvoja mišica i lice tvoje milosno jer si ih ljubio.

⁵ Ti, o moj Kralju i Bože moj, ti si dao pobjede Jakovu.

⁶ Po tebi dušmane svoje odbismo, u tvome imenu zgazismo one koji se na nas digoše.

⁷ U svoj se luk nisam pouzdavao, nit' me mač moj spasavao.

8 Nego ti, ti si nas spasio od dušmana, ti si postidio one koji nas mrze.

9 Dičili smo se Bogom u svako doba i tvoje ime slavili svagda.

10 A sad si nas odbacio i posramio nas i više ne izlaziš, Bože, sa četama našim.

11 Pustio si da pred dušmanima uzmaknemo, i opljačkaše nas mrzitelji naši.

12 Dao si nas k'o ovce na klanje i rasuo nas među neznabošce.

13 U bescjenje si puk svoj prodao i obogatio se nisi prodajom.

14 Učinio si nas ruglom susjedima našim, na podsmijeh i igračku onima oko nas.

15 Na porugu smo neznabošcima, narodi kimađu glavom nad nama.

16 Svagda mi je sramota moja pred očima i stid mi lice pokriva

17 zbog pogrdne graje podrugljivaca, zbog osvetljiva dušmanina.

18 Sve nas to snađe iako te nismo zaboravili niti povrijedili Saveza tvoga,

19 niti nam se srce odmetnulo od tebe, niti nam je noga s tvoje skrenula staze,

20 kad si nas smrvio u boravištu šakalskom i smrtnim nas zavio mrakom.

21 Da smo i zaboravili ime Boga našega, da smo ruke k tuđem bogu podigli:

22 zar Bog toga ne bi saznao? TÓa on poznaje tajne srdaca!

23 Ali zbog tebe ubijaju nas dan za danom, i mi smo im k'o ovce za klanje.

²⁴ Preni se! Što spavaš, Gospode? Probudi se!
Ne odbacuj nas dovijeka!

²⁵ Zašto lice svoje sakrivaš, zaboravljaš bijedu
i nevolju našu?

²⁶ Jer duša nam se u prah raspala, trbuh nam
se uza zemlju prilijepio.

²⁷ Ustani, u pomoć nam priteci, izbavi nas radi
ljubavi svoje!

45

¹ Zborovođi. Po napjevu "Ljiljani". Sinova
Korahovih. Poučna pjesma. Svadbena pjesma.

² Iz srca mi naviru riječi divne: pjesmu svoju
ja kralju pjevam, jezik mi je k'o pisaljka hitra
pisara.

³ Lijep si, najljepši od ljudskih sinova, po
usnama ti se milina prosula, stoga te Bog
blagoslovio dovijeka.

⁴ Pripaši mač uz bedra, junače, ogrni se sjajem
i veličanstvom!

⁵ Zajaši i kreni za istinu, za vjernost i pravdu,
zapni luk i desnicu svoju proslavi!

⁶ Oštre su strelice tvoje, narodi padaju pred
tobom i kraljeve dušmane ostavlja hrabrost.

⁷ Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i
pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva!

⁸ Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga
Jahve, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao
nikog od tvojih drugova.

⁹ Smirnom, alojem i kasijom mirišu ti haljine,
iz dvorova bjelokosnih harfe te vesele.

¹⁰ Kraljevske ti kćeri idu u susret, zdesna ti je
kraljica u zlatu ofirskom.

11 "Slušaj, kćeri, pogledaj, prisluhni: zaboravi svoj narod i dom oca svog!

12 Zaželi li kralj ljepotu tvoju, smjerno se pokloni njemu jer je on gospodar tvoj.

13 Narod tirski dolazi s darovima, naklonost tvoju traže prvaci naroda."

14 Sva lijepa korača kći kraljeva u haljinama zlatom vezenim.

15 U haljini od veza šarena kralju je dovode, pratnja su joj djevice, druge njezine.

16 S veseljem ih vode i s klicanjem u kraljeve dvore ulaze.

17 Oce tvoje naslijedit će tvoji sinovi, postaviti će ih knezovima na svoj zemlji.

18 Iz koljena u koljeno naviještati će ime tvoje, hvaliti će te narodi u vijeke vjekova.

46

1 Zborovođi. Sinova Korahovih. Po napjevu "Djevice". Pjesma.

2 Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji.

3 Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more.

4 Nek' buče i bjesne valovi morski, nek' bregovi dršću od žestine njihove: s nama je Jahve nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljevi!

5 Rijeka i rukavci njezini vesele Grad Božji, presveti šator Višnjega.

6 Bog je sred njega, poljuljat se neće, od rane zore Bog mu pomaže.

7 Ma bješnjeli puci, rušila se carstva, kad glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi:

8 s nama je Jahve nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljev!

9 Dođite, gledajte djela Jahvina, strahote koje on na zemlji učini.

10 Do nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi koplja, štitove ognjem sažiže.

11 Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen!

12 S nama je Jahve nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljev!

47

1 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam.

2 Narodi svi, plješćite rukama, kličite Bogu glasom radosnim.

3 Jer Jahve je to - svevišnji, strašan, kralj velik nad zemljom svom.

4 Narode je nama podložio, pogane stavio pod noge naše,

5 baštinu nam odabrao - ponos Jakova, svoga ljubimca.

6 Uzlazi Bog uz klicanje, Jahve uza zvuke trublje.

7 Pjevajte Bogu, pjevajte, pjevajte kralju našem, pjevajte!

8 Jer on je kralj nad zemljom svom, pjevajte Bogu, pjevači vrsni!

9 Bog kraljuje nad narodima, stoluje Bog na svetom prijestolju.

10 Prvaci se pribiru poganski k narodu Boga Abrahamova. Božji su svi vlastodršci zemlje, nad svima on je uzvišen.

48

¹ Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih.

² Velik je Jahve, hvale predostojan u gradu Boga našega.

³ Sveto brdo njegovo, brijeg veličanstven, radost je zemlji svoj. Gora Sion, na krajnjem sjeveru, grad je Kralja velikog.

⁴ Bog u kulama njegovim jakom se pokaza utvrdom.

⁵ Jer gle, složiše se kraljevi, navališe zajedno.

⁶ Čim vidješe, zapanjiše se i zbunjeni u bijeg nagnuše.

⁷ Ondje ih trepet obuze kao muka porodilje,

⁸ kao kad vjetar istočni razbija brodove taršiške.

⁹ Što smo čuli, sada vidimo: grad Jahve nad Vojskama, grad Boga našega - Bog ga utvrdi do vijeka.

¹⁰ Spominjemo se, Bože, tvoje dobrote usred Hrama tvogega.

¹¹ Kao ime tvoje, Bože, tako i slava tvoja do nakraj zemlje doseže. Puna je pravde desnica tvoja; neka se raduje brdo sionsko!

¹² Neka kliču gradovi Judini zbog tvojih sudova!

¹³ Obidite Sion i prođite njime, prebrojite kule njegove!

¹⁴ Pogledajte dobro bedeme njegove, promotrite mu potanko dvorove: da biste kazivali budućem koljenu:

¹⁵ "Takav je Bog, Bog naš završio i do vijeka! On neka nas vodi!"

49

¹ Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam.

² Poslušajte ovo, svi narodi, čujte, svi stanovnici zemlje,

³ vi, djeco puka, i vi, odličnici, bogati i siromašni zajedno!

⁴ Moja će usta zboriti mudrost, i moje srce misli razumne.

⁵ K poučnoj izreci priklonit ću uho, uz harfu ću izložiti' svoju zagonetku.

⁶ Što da se bojim u danima nesreće kad me opkoli zloba izdajica

⁷ koji se u blago svoje uzdaju i silnim se hvale bogatstvom?

⁸ TÓa nitko sebe ne može otkupiti' ni za se dati Bogu otkupninu:

⁹ životu je cijena previsoka, i nikada je neće platiti

¹⁰ tko želi živjeti dovijeka i ne vidjeti jamu grobnu.

¹¹ Jer, i mudri umiru, pogiba i luđak i bezumnik: bogatstvo svoje ostavlja drugima.

¹² Grobovi im kuće zasvagda, stanovi njihovi od koljena do koljena, sve ako se zemlje nazivale imenima njihovim.

¹³ Čovjek koji nerazumno živi sličan je stoci koja ugiba.

¹⁴ Takav je put onih koji se ludo uzdaju, to je konac onih koji uživaju u sreći:

¹⁵ Poput stada redaju se u Podzemlju, smrt im je pastir, a dobri njima vladaju. Njihova će lika brzo nestati, Podzemlje će im biti postojbina.

16 A moju će dušu Bog ugrabiti Podzemlju iz pandža i milostivo me primiti.

17 Ne boj se ako se tko obogati i ako se poveća blago doma njegovog:

18 kad umre, ništa neće ponijeti sa sobom, i blago njegovo neće s njime sići.

19 Ako se u životu držao sretnim - "Govorit će se da ti je dobro bilo!" -

20 i on će doći u skup otaca svojih, gdje svjetlosti više vidjeti neće.

21 Čovjek koji nerazumno živi sličan je stoci koja ugiba.

50

1 Psalam. Asafov. Bog nad bogovima, Jahve, govori i zove zemlju od izlaza sunčeva do zalaza.

2 Sa Siona predivnog Bog zablista:

3 Bog naš dolazi i ne šuti. Pred njim ide oganj što proždire, oko njega silna bjesni oluja.

4 On zove nebesa odozgo i zemlju da sudi narodu svojemu:

5 "Saberite mi sve pobožnike koji žrtvom Savez sa mnom sklopiše!"

6 Nebesa objavljuju pravednost njegovu: on je Bog sudac!

7 "Slušaj, narode moj, ja ću govoriti, o Izraele, svjedočit ću protiv tebe: ja, Bog - Bog tvoj!"

8 Ne korim te zbog žrtava tvojih - paljenice su tvoje svagda preda mnom.

9 Neću od doma tvog' uzet junca, ni jaraca iz tvojih torova:

10 tÓa moje su sve životinje šumske, tisuće zvjeradi u gorama mojim.

11 Znam sve ptice nebeske, moje je sve što se miče u poljima.

12 Kad bih ogladnio, ne bih ti rekao, jer moja je zemlja i sve što je ispunja.

13 Zar da ja jedem meso bikova ili da pijem krv jaraca?

14 Prinesi Bogu žrtvu zahvalnu, ispuni Višnjemu zavjete svoje!

15 I zazovi me u dan tjeskobe: oslobodit ću te, a ti ćeš me slaviti.”

16 A grešniku Bog progovara: “Što tumačiš naredbe moje, što mećeš u usta Savez moj?

17 Ti, komu stega ne prija, te riječi moje iza leđa bacaš?

18 Kad tata vidiš, s njime se bratimiš i družiš se s preljubicima.

19 Svoja si usta predao pakosti, a jezik ti plete prijevare.

20 U društvu na brata govoriš i kaljaš sina matere svoje.

21 Sve si to činio, a ja da šutim? Zar misliš da sam ja tebi sličan? Pokarat ću te i stavit ću ti sve to pred oči.”

22 Shvatite ovo svi vi koji Boga zaboraviste, da vas ne pograbim i nitko vas spasiti neće.

23 Pravo me štuje onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu: i onomu koji hodi stazama pravim - njemu ću pokazati spasenje svoje.

51

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov. Kad je k Davidu

došao prorok Natan poslije njegova grijeha

² Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!

³ Operi me svega od moje krivice, od grijeha me mojeg očisti!

⁴ Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svagda preda mnom.

⁵ Tebi, samom tebi ja sam zgriješio i učinio što je zlo pred tobom: pravedan ćeš biti kad progovoriš, bez prijekora kada presудиš.

⁶ Evo, grešan sam već rođen, u grijehu me začeo majka moja.

⁷ Evo, ti ljubiš srce iskreno, u dubini duše učiš me mudrosti.

⁸ Poškropi me izopom da se očistim, operi me, i bit ću bjelji od snijega!

⁹ Objavi mi radost i veselje, nek' se obraduju kosti satrvene!

¹⁰ Odvrati lice od grijeha mojih, izbriši svu moju krivicu!

¹¹ Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!

¹² Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne uzmi od mene!

¹³ Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim!

¹⁴ Učit ću bezakonike tvojim stazama, i grešnici tebi će se obraćati.

¹⁵ Oslobodi me od krvi prolivene, Bože, Bože spasitelju moj! Nek' mi jezik kliče pravednosti tvojoj!

¹⁶ Otvori, Gospodine, usne moje, i usta će moja naviještati hvalu tvoju.

17 Žrtve ti se ne mile, kad bih dao paljenicu, ti je ne bi primio.

18 Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.

19 U svojoj dobroti milostiv budi Sionu i opet sagradi jeruzalemske zidine!

20 Tada će ti biti mile žrtve pravedne i tad će se prinosit' teoci na žrtveniku tvojemu.

52

1 Zborovođi. Poučna pjesma. Davidova. Kad je Edomac Doeg Šaulu javio: "David je ušao u kuću Abimelekovu.

2 Što se to hvališ pakošću, silniče nesmiljeni?

3 Neprestano snuješ o propasti, jezik ti je britva nabrušena, spletkaru!

4 Zlo voliš više nego dobro, i laž više nego pravednost!

5 Mili su ti pogubni govori, lažljivi jeziče!

6 Bog će te zato satrti, zauvijek te ukloniti; iščupat će te iz tvog šatora, iskorijeniti iz zemlje živih.

7 Pravednici će gledati s užasom i njemu se smijati:

8 "Gle čovjeka koji ne uze Boga za svoju zaštitu, već se uzdao u veliko bogatstvo i osilio u svojim zločinima!"

9 A ja, k'o zelena maslina u Domu Božjem, uzdam se u Božju dobrotu dovijeka.

10 Hvalit ću te svagda što si to učinio i slaviti ću tvoje ime, jer je dobrotivo, pred licem tvojih pobožnika.

53

¹ Zborovođi. Prema napjevu "Bolest". Poučna pjesma. Davidova.

² Bezumnik reče u srcu: "Nema Boga!" Pokvareni rade gadosti; nitko da čini dobro.

³ Bog s nebesa gleda na sinove ljudske da vidi ima li tko razuman Boga da traži.

⁴ No svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše: nitko da čini dobro - nikoga nema.

⁵ Neće li se urazumiti svi što čine bezakonje, koji proždiru narod moj kao da jedu kruh? Boga oni ne zazivlju:

⁶ od straha će drhtat' gdje straha i nema jer Bog će rasuti kosti onih koji tebe opsjedaju, bit će posramljeni jer će ih Bog odbaciti.

⁷ O, neka dođe sa Siona spas Izraelu! Kad Bog promijeni udes naroda svoga, klicat će Jakov, radovat' se Izrael.

54

¹ Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma. Davidova. Kad su Zifijci došli k Šaulu govoreći: "David se kod nas

² Spasi me, Bože, svojim imenom i jakošću svojom izbori mi pravdu!

³ Poslušaj, Bože, moju molitvu i usliši riječi usta mojih!

⁴ Oholice ustadoše na me i moj život traže silnici: na Boga se ne osvrću.

⁵ Evo, Bog mi pomaže, Gospodin krijepi život moj.

⁶ Okreni nesreću na dušmane moje, zatri ih u vjernosti svojoj.

⁷ Od srca rado ću ti žrtvovati, slaviti ću ti ime, Jahve, jer je dobrostivo,

⁸ jer ti me izbavi iz svake nevolje, i oko moje vidje postiđene moje dušmane.

55

¹ Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma. Davidova.

² Počuj mi, Bože, molitvu, ne krij se molbi mojoj:

³ obazri se na me i usliši me! Mučim se u svojoj tjeskobi,

⁴ zbuni me vika dušmanska i tlačenje grešničko. Navališe na me nesrećom, bijesno me progone.

⁵ Srce mi je ustreptalo i strah me samrtni spopade.

⁶ Užas me i trepet hvata, groza me obuze.

⁷ Zavapih: "O, da su mi krila golubinja, odletio bih da otpočinem!"

⁸ Daleko, daleko bih letio, u pustinji se nastanio;

⁹ brzo bih si potražio sklonište od bijesne oluje i vihora."

¹⁰ Smeti ih, Gospode, podvoji im jezike, jer nasilje i svađu vidim u gradu;

¹¹ danju i noću zidinama kruže; bezakonja su i nevolje u njemu.

¹² Usred njega zasjede, s ulica mu nepravda i podlost ne odlaze.

¹³ Da me pogrdio dušmanin, bio bih podnio; da se digao na me koji me mrzi, pred njim bih se sakrio.

14 Ali ti, ti si to bio, meni jednak, prijatelj moj, moj pouzdanik

15 s kojim sam slatko drugovao i složno hodismo u Domu Božjemu.

16 Smrt neka ih zaskoči, živi nek' siđu u Podzemlje jer im je pakost u stanu i srcu.

17 A ja ću Boga prizvati, i Jahve će me spasiti.

18 Večerom, jutrom i o podne tužan ću jecati, i on će čuti vapaj moj.

19 Dat će mi mira od onih koji me progone: jer mnogi su protiv mene.

20 Bog će čuti i njih poniziti, Onaj koji kraljuje odvijeka, jer se ne popravljaju, Boga se ne boje.

21 Podižu ruke na prijatelje, savez svoj oskvrnjuju.

22 Usta su im glađa od maslaca, a srce ratoborno; riječi blaže od ulja, a oni - isukani mačevi.

23 Povjeri Jahvi svu svoju brigu, i on će te pokrijepiti: neće dati da ikada posrne pravednik.

24 A njih ti, o Bože, strmoglavi u jamu grobnu! Krvoloci i varalice ni polovicu dana neće doživjeti! A ja se u tebe uzdam!

56

1 Zborovođi. Prema napjevu "Golubica nijema u daljini". Davidov. Miktam. Kad su ga u Gat uhitili Filistejci.

2 Smiluj mi se, moj Bože, jer me dušmanin hoće zgaziti, napadač me moj neprestano tlači.

3 Dušmani moji nasrću na me povazdan, mnogo ih je koji se na me obaraju. Svevišnji,

4 kad me strah spopadne, u te ću se uzdati.

⁵ Božje obećanje slavim, u Boga ja se uzdam i neću se bojati: što mi može učiniti smrtnik?

⁶ Od jutra do večeri obružuju me, svi naumi njihovi meni su na zlo.

⁷ Sastaju se i vrebaju, paze mi na korake, o glavi mi rade.

⁸ Plati im prema bezakonju, u gnjevu, o Bože, obori pogane!

⁹ Ti izbroji dane mog progonstva, sabrao si suze moje u mijehu svom. Nije li sve zapisano u knjizi tvojoj?

¹⁰ Moji će dušmani uzmaknuti čim te zazovem. Ovo sigurno znam: Bog je za mene!

¹¹ Božje obećanje slavim,

¹² u Jahvu se uzdam i neću se bojati: što mi može učiniti čovjek?

¹³ Vežu me zavjeti koje učinih tebi, o Bože: prinijet ću ti žrtve zahvalne

¹⁴ jer si mi dušu od smrti spasio. Ti si očuvao noge moje od pada, da pred Bogom hodim u svjetlosti živih.

57

¹ Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam. Kad je ispred Šaula pobjegao u pećinu.

² Smiluj mi se, Bože, o smiluj se meni jer mi se duša utječe tebi! U sjenu tvojih krila zaklanjam se dok pogibao ne mine.

³ Vapijem Bogu višnjemu, Bogu koji mi čini dobro.

⁴ Nek' pošalje s nebesa i spasi me, nek' postidi one što me progone: neka Bog pošalje dobrotu svoju i vjernost!

⁵ Ležim usred lavova koji proždiru ljudske sinove. Zubi su im koplja i strijele, a jezik im mač je naoštren.

⁶ Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

⁷ Mrežu namjestiše stopama mojim, stisnuše dušu moju; iskopaše preda mnom jamu: sami nek' u nju padnu!

⁸ Postojano je srce moje, Bože, postojano je srce moje; pjevat ću i svirati.

⁹ Probudi se, dušo moja! Probudi se, harfo i citaro! Probudit ću zoru jutarnju.

¹⁰ Hvalit ću te, Gospode, među narodima, među pucima pjevat ću tebi:

¹¹ jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka vjernost tvoja.

¹² Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

58

¹ Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam.

² Zar doista krojite pravdu, vi moćni, zar sudite pravo, sinovi ljudski?

³ Ne, već bezakonje smišljeno činite, po zemlji vam ruke dijele nepravde.

⁴ Na krivu su putu bezbošci od krila majčina, na krivu su putu lašci od utrobe.

⁵ U njima je otrov kao u zmije, kao u ljutice što uši začepљуje

⁶ da glas čarobnjakov ne čuje ni glas bajača vješta bajanju.

⁷ O Bože, polomi im zube u ustima; razbij, o Jahve, čeljusti lavićima!

⁸ K'o vode što hitro otječu neka se razliju, k'o zgažena trava neka se osuše.

⁹ Nek' budu k'o puž koji se pužuć' rastoči, k'o pometnut plot nek' sunca ne vide.

¹⁰ Prije nego vam kotlovi trnje osjete, dok je zeleno, neka ga vihor odnese.

¹¹ Radostan će biti pravednik kad ugleda odmazdu, noge će prati u krvi zlotvora.

¹² I reći će ljudi: "Pravednik plod svoj ima! Još ima Boga da sudi na zemlji!"

59

¹ Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam. Kad je Šaul opkolio kuću da ubije Davida.

² Izbavi me od dušmana, Bože moj, zaštiti me od mojih protivnika!

³ Izbavi me od bezakonika, od krvoloka spasi me!

⁴ Jer evo: dušu moju vrebaju, na me ustadoše silnici. Nema na meni krivnje, o Jahve, ni grijeha:

⁵ bez moje krivnje na me nasrću. Probudi se! Dođi mi u pomoć i pogledaj,

⁶ Jahve, Bože nad Vojskama, Bože Izraelov! Preni se, kazni sve pogane, podlacima nemoj se smilovati!

⁷ Uvečer se vraćaju, reže poput pasa i trče po gradu.

⁸ Gle, kako bljuju ustima; kletve su im na usnama i govore: "Tko nas čuje?"

⁹ No, ti im se smiješ, o Jahve, i rugaš se poganima svima.

¹⁰ Jakosti moja, gledat ću na te, jer ti si, Bože, zaštita moja, Bog moj, milosrđe moje.

¹¹ Bog neka mi pohiti u susret, nek' me razveseli nad dušmanima mojim!

¹² Pobij ih, Bože, da mi narod ne zavode, zbuni i obori ih jakošću svojom, štite naš, Gospodine.

¹³ Grijech je svaka riječ usta njihovih: nek se uhvate u svoju oholost, u kletve i laži što ih govore!

¹⁴ Istrijebi ih u gnjevu, istrijebi da nestanu, nek' se zna da Bog vlada u Jakovu i do nakraj zemlje!

¹⁵ Uvečer se vraćaju, reže poput pasa i trče po gradu.

¹⁶ Nek' lutaju okolo tražeći hranu; i kad se nasite, neka zavijaju.

¹⁷ A ja ću opjevati silu tvoju i klicat ću jutrom milosrđu tvome, jer mi ti postade utočište i sklonište u dan nevolje.

¹⁸ Jakosti moja, tebi ću pjevati, jer ti si, Bože, zaštita moja, Bog moj, milosrđe moje.

60

¹ Zborovodi. Po napjevu "Ljiljan svjedočanstva". Miktam. Davidov. Kad je David izišao protiv Aram Naharajima i protiv Aram Sobe i kad je Joab na povratku potukao dvanaest tisuća Edomaca

2 Bože, ti nas ÓodbĀaci i bojne nam redove prÓobi, razjari se, a sad nas opet vrati!

3 Potrese zemlju, rasječe je, zatvori joj usjeline jer se poljuljala.

4 Zlu si kob na svoj narod navalio, napio nas vinom omamnim.

5 Al' si i stijeg dao vjernicima svojim da umaknu luku dušmanskom.

6 Da ti se ljubimci izbave, desnicom pomози, usliši nas!

7 Bog reče u svom Svetištu: "Šekem ću razdijelit' kličući, dolinu Sukot izmjeriti.

8 Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim mi kaciga, Judeja žezlo moje!

9 Moab je sud iz kojeg se umivam, na Edom ću baciti obuću, nad Filistejcem slaviti' pobjedu!"

10 Tko će me dovesti do utvrđena grada, tko će me dovesti do Edoma?

11 Zar nećeš ti, o Bože, što nas odbaci? Zar više nećeš, Bože, s četama našim?

12 Pomози nam protiv dušmana, jer ljudska je pomoć ništavna!

13 S pomoću Božjom hrabro ćemo se boriti, a on će zgaziti naše dušmane.

61

1 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Davidov.

2 O Bože, vapaj mi poslušaj, budi pomnјiv na molitvu moju!

3 S kraja zemlje vapijem k tebi jer mi srce klonu. Dignut ćeš me na liticu i pokoj mi dati,

4 jer ti si moje sklonište, utvrda čvrsta protiv dušmana.

⁵ O, da mi je stanovati uvijek u tvom šatoru, da se sklanjat' mogu pod okrilje tvoje!

⁶ Jer ti, Bože, usliši molbe moje, dade mi baštinu onih što ime ti štiju.

⁷ Kraljevim danima pridometni danÄa, kroz koljena mnoga nek' mu ljeta traju,

⁸ nek' pred Bogom uvijek vlada; dobrotu i vjernost pošalji da ga čuvaju!

⁹ Ovako ću pjevat svagda tvom imenu, dan za danom vršit' zavjete svoje.

62

¹ Zborovođi. Po Jedutunu. Psalam. Davidov.

² Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu spasenje.

³ Samo on je moja hrid i spasenje, utvrda moja: neću se pokolebati.

⁴ Dokle ćete na bijednika nasrtati, obarat' ga svi zajedno, k'o zid ruševan il' ogradu nagnutu?

⁵ Urotiše se da me s visa mog obore, u laži uživaju; ustima blagoslivlju, a u srcu proklinju.

⁶ Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu nada moja.

⁷ Samo on je moja hrid i spasenje, utvrda moja: neću se pokolebati.

⁸ U Boga je spasenje moje i slava; Bog mi je hridina silna, utočište.

⁹ U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim srca izlijevajte: Bog je naše utočište!

¹⁰ Sinovi su ljudski samo dašak, laž su djeca čovječja: svi da stanu na tezulju, od daha bi lakši bili.

11 U grabež se ne uzdajte nit' se otetim tašto hvalite; umnoži l' se blago, nek' vam srce za nj ne prione.

12 Bog rekao jedno, a ja dvoje čuo:

13 "U Boga je snaga! U tebe je, Gospode, dobrota! Ti uzvraćaš svakom po djelima."

63

1 Psalam. Davidov. Dok David bijaše u Judejskoj pustinji.

2 O Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe tražim; tebe žeda duša moja, tebe želi tijelo moje, kao zemlja suha, žedna, bezvodna.

3 U Svetišću sam tebe motrio gledajuć' ti moć i slavu.

4 Ljubav je tvoja bolja od života, moje će te usne slavit'.

5 Tako ću te slavit' za života, u tvoje ću ime ruke dizati.

6 Duša će mi biti kao sala i mrsa sita, hvalit ću te kliktavim ustima.

7 Na postelji se tebe spominjem, u bdjenjima noćnim mislim na tebe.

8 Ti postade meni pomoć, kličem u sjeni krila tvojih.

9 Duša se moja k tebi privija, desnica me tvoja drži.

10 Oni što dušu u propast guraju neka siđu u dubinu zemlje,

11 nek' vlasti mača predani budu, nek' postanu plijen šakalima.

12 A kralj će se radovat' u Bogu, slavit će se tko se kune njime, jer će lašcima biti začepljena usta.

64

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov.

² Poslušaj, Bože, moje žalbe glas; od strašna dušmanina život mi čuvaj!

³ Štiti me od mnoštva opakih, sakrij od bjesnila zlotvora

⁴ koji bruse jezike k'o mačeve, otrovne riječi izbacuju kao strijele,

⁵ da iz potaje rane nedužna, da ga rane iznenada ne bojeć' se ničega.

⁶ Spremni su na djelo pakosno, snuju kako će kradom zamke staviti i govore: "Tko će nas vidjeti?"

⁷ Snuju zlodjela, smišljene osnove kriju: pamet i srce čovječje bezdan su duboki.

⁸ No Bog ih ranjava strijelom, odjednom ih rane prekriju.

⁹ Vlastiti jezik propast im donosi, kimaju glavom oni što ih vide:

¹⁰ svi se boje, Božje djelo slave i misle o onom što on učini.

¹¹ Pravednik se raduje u Jahvi, njemu se utječe, i kliću svim srcem čestiti.

65

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov. Pjesma.

² Bože, tebi dolikuje hvalospjev sa Sionu, tebi se ispunja zavjet -

³ ti molitve uslišuješ. Svaka pÓut dolazi k tebi

⁴ pod teretom grijeha. Naši nas prijestupi taru, ti ih pomiruješ.

⁵ Blažen kog izabra i k sebi uze: on boravi u dvorima tvojim. Daj da se nasitimo dobrima Doma tvoga i svetošću tvoga Hrama.

⁶ Čudesno nas uslišuješ u pravednosti svojoj, o Bože, spasenje naše, nado svih krajeva svijeta i mora dalekih.

⁷ Učvršćuješ bregove jakošću svojom silom opasÄan.

⁸ Krotiš huku mora, huku valova i buku naroda.

⁹ Oni što žive nakraj svijeta boje se znamenja tvojih; dveri jutra i večeri radošću napunjaš.

¹⁰ Ti pÓohodÄi zemlju i ti je nÓatopÄi, ÓobogatÄi nju veoma. Božja se rijeka vodom napuni, ti pripravi ljudima žito. Ovako pripremi zemlju:

¹¹ brazde joj natopi, grude joj poravna; kišom je omekša, usjeve joj blagoslovi.

¹² Ti okruni godinu dobrotom svojom, plodnost niče za stopama tvojim.

¹³ Pustinjski pašnjaci kaplju od obilja, brežuljci se pašu radošću.

¹⁴ Njive se kite stadima, doline se pokrivaju žitom: svagdje klicanje, pjesma.

66

¹ Zborovođi. Pjesma. Psalam.

² Kliči Bogu, zemljo sva, opjevaj slavu imena njegova, podaj mu hvalu dostojnu.

³ Recite Bogu: "Kako su potresna djela tvoja! Zbog velike sile tvoje dušmani ti laskaju.

4 Sva zemlja nek' ti se klanja i nek' ti pjeva, neka pjeva tvom imenu!"

5 Dođite i gledajte djela Božja: čuda učini među sinovima ljudskim.

6 On pretvori more u zemlju suhu te rijeku pregaziše. Stog' se njemu radujmo!

7 Dovijeka vlada jakošću svojom, oči mu paze na narode da se ne izdignu ljudi buntovni.

8 Blagoslivljajte, narodi, Boga našega, razglašujte hvalu njegovu!

9 Našoj je duši darovao život i ne dade da nam posrne noga.

10 Iskušavao si nas teško, Bože, iskušavao ognjem kao srebro.

11 Pustio si da u zamku padnemo, stisnuo lancima bokove naše.

12 Pustio si da nam zajašu za vrat: prošli smo kroz oganj i vodu, onda si pustio da odahnemo.

13 S paljenicama ću u Dom tvoj ući, zavjete ispuniti pred tobom

14 što ih obećаше usne moje, što ih usta moja u tjeskobi obrekoše.

15 Prinijet ću ti paljenice s kadom ovnova, žrtvovati volove i jarad.

16 Dođite, počujte, koji se Boga bojite, pripovjedit ću što učini duši mojoj!

17 Na svoja sam usta njega zvao, jezikom ga hvalio.

18 Da sam u srcu na zlo mislio, ne bi uslišio Gospod.

19 No Bog me uslišio: obazro se na glas molitve moje.

20 Blagoslovljen Bog koji mi molitvu ne odbi,
naklonosti ne odvratiti od mene!

67

1 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam.
Pjesma.

2 Smilovao nam se Bog i blagoslovio nas,
obasjao nas licem svojim,

3 da bi sva zemlja upoznala putove tvoje, svi
puci tvoje spasenje!

4 Neka te slave narodi, Bože, svi narodi neka
te slave!

5 Nek' se vesele i kliču narodi, jer sudiš pucima
pravedno i narode vodiš na zemlji.

6 Neka te slave narodi, Bože, svi narodi neka
te slave!

7 Zemlja plodom urodila! Bog nas blagoslovio,
Bog naš!

8 Bog nas blagoslovio! Neka ga štiju svi krajevi
svjetski!

68

1 Zborovođi. Davidov. Psalam. Pjesma.

2 Bog nek' ustane! Razbježali se dušmani
njegovi! Svi mrzitelji njegovi pobjegli pred njim!

3 Kao što dim iščezava, i njih neka nestane!
Kako se vosak topi na ognju, nek' nestane
grešnika pred licem Božjim!

4 Pravedni neka se raduju, neka klikću pred
Bogom, neka kliču od radosti.

5 Pjevajte Bogu, slavite mu ime! Poravnajte put
onome koji ide pustinjom - kojemu je ime Jahve
- i kličite pred njim!

6 Otac sirota, branitelj udovica, Bog je u svom svetom šatoru.

7 Napuštene okućiće Jahve, sužnjima pružit' sretnu slobodu: buntovnici samo ostaše u sažganoj pustinji.

8 Kad si stupao, Bože, pred narodom svojim, dok si prolazio pustinjom,

9 tresla se zemlja, nebo se rosilo pred Bogom, Sinaj drhtao pred Bogom, Bogom Izraela.

10 Blagoslovljen dažd pustio si, Bože, na baštinu svoju, okrijepio je umornu.

11 Stado se tvoje nastani u njoj, u dobroti, Bože, ti je spremi siromahu.

12 Jahve riječ zadaje, veliko je mnoštvo radosnih vjesnika:

13 kraljevi vojska bježe te bježe, domačice plijen dijele.

14 Dok vi počivaste među stadima, krila golubice zablistaše srebrom, a njeno perje žučkastim zlatom:

15 ondje Svemogući razbijaše kraljeve, a ona poput snijega zablista na Salmonu.

16 Božanska je gora gora bašanska vrletna.

17 Zašto vi, gore vrletne, zavidno gledate na goru gdje se svidje Bogu prebivati? Jahve će na njoj boraviti svagda!

18 Božja su kola bezbrojna, tisuću tisuća: Jahve sa Sinaja u Svetište dolazi!

19 Na visinu uzade vodeći sužnje, na dar si ljude primio, pa i one što ne žele prebivati kod Boga.

20 Blagoslovljen Jahve dan za danom, nosi nas Bog, naš Spasitelj.

21 Bog naš jest Bog koji spasava, Jahve od smrti izbavlja.

22 Zaista, Bog će satrti glave dušmana svojih, kuštravo tjeme onog što hodi u grijesima.

23 Reče Gospodin: “Iz Bašana ću ih dovesti, dovest ću ih iz dubine mora,

24 da okupaš nogu u krvi, da jezici tvojih pasa imadnu dio od dušmana.”

25 Ulazak ti, Bože, gledaju, ulazak moga Boga i Kralja u Svetište:

26 sprijeda pjevači, za njima svirači, u sredini djevojke s bubnjićima.

27 “U svečanim zborovima slavite Boga, slavite Jahvu, sinovi Izraelovi!”

28 Predvodi ih najmlađi, Benjamin, koji ide pred njima, ondje su knezovi Judini sa četama svojim, knezovi Zebulunovi i knezovi Naftalijevi.

29 Pokaži, Bože, silu svoju, silu kojom se, Bože, boriš za nas

30 iz Hrama svojega u Jeruzalemu! Nek' ti kraljevi darove donose!

31 Ukroti neman u trsci, stado bikova s teladi naroda! Neka se prostru pred tobom sa srebrnim žezlima: rasprši narode koji se ratu vesele!

32 Nek' dođu velikani iz Egipta, Etiopija nek' pruži ruke Bogu!

33 Sva kraljevstva svijeta, pjevajte Bogu, slavite Jahvu,

34 koji se vozi po nebu, po nebu iskonskom! Čuj, glasom grmi, glasom svojim silnim:

35 “Priznajte silu Božju!” Nad Izraelom veličanstvo njegovo, u oblacima sila njegova!

36 Strašan je Bog iz svojega Svetišta. Bog Izraelov daje moć i silu narodu svojemu. Blagoslovljen Bog!

69

¹ Zborovođi. Po napjevu "Ljiljani". Davidov.

² Spasi me, Bože: vode mi dođoše do grla!

³ U duboko blato zapadoh i nemam kamo nogu staviti; u duboku tonem vodu, pokrivaju me valovi.

⁴ Iznemogoh od vikanja, grlo mi je promuklo, oči mi klonuše Boga mog čekajuć'.

⁵ Brojniji su od vlasi na glavi mojoj oni koji me mrze nizašto. Tvrđi su od kostiju mojih oni što mi se nepravedno protive: zar mogu vratiti što nisam oteo?

⁶ Bože, ti znadeš bezumnost moju, moji ti grijesi nisu sakriti.

⁷ Nek' se ne postide zbog mene koji se u te uzdaju, Gospode, Jahve nad Vojskama! Neka se ne posrame zbog mene koji traže tebe, Bože Izraelov!

⁸ Jer zbog tebe podnesoh pogrdu, i stid mi pokri lice.

⁹ Tuđinac postadoh braći i stranac djeci majke svoje.

¹⁰ Jer me izjela revnost za Dom tvoj i poruge onih koji se rugaju tebi padoše na me.

¹¹ Dušu sam postom mučio, okrenulo mi se u ruglo.

¹² Uzeh kostrijet za haljinu, i postah im igračka.

¹³ Koji sjede na vratima protiv mene govore, vinopije mi rugalice poju.

14 No tebi se molim, Jahve, u vrijeme milosti, Bože; po velikoj dobroti svojoj ti me usliši po svojoj vjernoj pomoći!

15 Izvuci me iz blata da ne potonem, od onih koji me mrze izbavi me - iz voda dubokih.

16 Nek' me ne pokriju valovi, nek' me ne proguta dubina, nek' bezdan ne zatvori usta nada mnom!

17 Usliši me, Jahve, jer je dobrostiva milost tvoja, po velikom milosrđu pogledaj na me!

18 Ne sakrivaj lica pred slugom svojim; jer sam u stisci, usliši me brzo!

19 Približi se duši mojoj i spasi je; zbog dušmana mojih oslobodi me!

20 Ti mi znadeš porugu, stid i sramotu, pred tvojim su očima svi koji me muče.

21 Ruganje mi slomilo srce i klonuh; čekao sam da se tko sažali nada mnom, ali ga ne bi; i da me tko utješi, ali ga ne nađoh.

22 U jelo mi žuči umiješaše, u mojoj me žeđi octom napojiše.

23 Nek' im stol bude zamka, a žrtvene gozbe stupica!

24 Nek' im potamne oči da ne vide, nek' im bokovi zasnagda oslabe!

25 Izlij na njih ljutinu, žar tvoga gnjeva nek' ih zahvati!

26 Njihova kuća nek' opusti, u njihovu šatoru nek' nitko ne stanuje!

27 Jer su progonili koga ti pokara, bol povećaje onomu koga ti rani.

28 Na njihovu krivnju krivnju još dodaj, ne opravdali se pred tobom!

29 Nek' budu izbrisani iz knjige živih, među pravednike neka se ne broje!

30 A ja sam jadnik i bolnik - nek' me štiti tvoja pomoć, o Bože!

31 Božje ću ime hvaliti popijevkom, hvalit ću ga zahvalnicom.

32 Bit će to milije Jahvi no bik žrtveni, milije nego junac s papcima i rozima.

33 Gledajte, ubogi, i radujte se, nek' vam oživi srce, svima koji Boga tražite.

34 Jer siromahe Jahve čuje, on ne prezire sužanja svojih.

35 Neka ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve što se u njima miče.

36 Jer Bog će spasiti Sion - on će sagradit' gradove Judine - tu će oni stanovat', imati baštinu.

37 Baštinit će ga potomci slugu njegovih; prebivat će u njemu oni što ljube ime Božje.

70

1 Zborovođi. Davidov. Za spomen.

2 O Bože, spasi me, Jahve, u pomoć mi pohitaj!

3 Nek' se postide i smetu svi koji mi o glavi rade! Nek' odstupe i nek' se posrame koji se nesreći moju raduju!

4 Nek' uzmaknu u sramoti svojoj koji zlorado na me grohoću!

5 Neka kliču i nek' se vesele u tebi svi koji tebe traže! Neka govore svagda: "Velik je Bog!" svi koji spasenje tvoje ljube!

⁶ A bijedan sam ja i nevoljan, o Bože, u pomoć mi pohitaj! Ti si pomoć moja i spasitelj; Jahve, ne kasni!

71

¹ Tebi si, Jahve, utječem, ne daj da se ikada postidim!

² U pravdi me svojoj spasi i izbavi, prikloni uho k meni i spasi me!

³ Budi mi hrid utočišta i čvrsta utvrda spasenja: jer ti si stijena i utvrda moja.

⁴ Bože moj, istrгни me iz ruke zlotvora, iz šake silnika i tlačitelja:

⁵ jer ti si, o Gospode, ufanje moje, Jahve, uzdanje od moje mladosti!

⁶ Na te se oslanjam od utrobe; ti si mi zaštitnik od majčina krila: u te se svagda uzdam.

⁷ Mnogima postadoh čudo, jer ti si mi bio silna pomoć.

⁸ Usta mi bijahu puna tvoje hvale, slaviše te svaki dan!

⁹ Ne zabaci me u starosti: kad mi malakšu sile, ne zapusti me!

¹⁰ Jer govore o meni moji dušmani, i koji me vrebaju složno se svjetuju:

¹¹ "Bog ga je napustio; progonite ga i uhvatite jer nema tko da ga spasi!"

¹² O Bože, ne stoj daleko od mene, Bože moj, pohitaj mi u pomoć!

¹³ Neka se postide i propadnu koji traže moj život; nek' se sramotom i stidom pokriju koji mi žele nesreću!

¹⁴ A ja ću se uvijek uzdati, iz dana u dan hvaleć te sve više.

¹⁵ Ustima ću naviještati pravednost tvoju, povazan pomoć tvoju: jer im ne znam broja.

¹⁶ Kazivat ću silu Jahvinu, Gospode, slavit ću samo tvoju pravednost.

¹⁷ Bože, ti mi bijaše učitelj od mladosti moje, i sve do sada naviještam čudesa tvoja.

¹⁸ Ni u starosti, kad posijedim, Bože, ne zapusti me, da kazujem mišicu tvoju naraštaju novom i svima budućima silu tvoju,

¹⁹ i pravednost tvoju, Bože, koja seže do neba, kojom učini velika djela. Bože, tko je kao ti!

²⁰ Trpljenja mnoga i velika bacio si na me: ali ti ćeš me opet oživiti i opet me podići iz dubine zemlje.

²¹ Povećaj dostojanstvo moje i opet me utješi:

²² A ja ću uz harfu slaviti tvoju vjernost, o Bože, svirat ću ti u citaru, Sveče Izraelov!

²³ Moje će usne klicati pjevajuć tebi i moja duša koju si spasio.

²⁴ I moj će jezik svagda slaviti pravdu tvoju, jer su postidjeni i posramljeni oni što traže moju nesreću.

72

¹ Salomonov. Bože, sud svoj daj kralju i svoju pravdu sinu kraljevu.

² Nek' puku tvojem sudi pravedno, siromasima po pravici!

³ Nek' bregovi narodu urode mirom, a brežuljci pravdom.

4 Sudit će pravo ubogim pučanima, djeci siromaha donijet će spasenje, a tlačitelja on će smrviti.

5 I živjet će dugo kao sunce i kao mjesec u sva pokoljenja.

6 Sići će kao rosa na travu, kao kiša što natapa zemlju!

7 U danima njegovim cvjetat će pravda i mir velik - sve dok bude mjeseca.

8 I vladat će od mora do mora i od Rijeke do granica svijeta.

9 Dušmani će njegovi preda nj kleknuti i protivnici lizati prašinu.

10 Kraljevi Taršiša i otoka nosit će dare, vladari od Arabije i Sabe danak donositi.

11 Klanjat će mu se svi vladari, svi će mu narodi služiti.

12 On će spasiti siromaha koji uzdiše, nevoljnika koji pomoćnika nema;

13 smilovat će se ubogu i siromahu i spasit će život nevoljniku:

14 oslobodit će ih nepravde i nasilja, jer je dragocjena u njegovim očima krv njihova.

15 Stog' neka živi! Neka ga daruju zlatom iz Arabije, nek' mole za njega svagda i neka ga blagoslivljaju!

16 Nek' bude izobila žita u zemlji, po vrhuncima klasje neka šušti k'o Libanon! I cvjetali stanovnici gradova kao trava na livadi.

17 Bilo ime njegovo blagoslovljeno dovijeka! Dok je sunca, živjelo mu ime! Njim se blagoslivljala sva plemena zemlje, svi narodi nazivali blaženima!

¹⁸ Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji jedini tvori čudesa!

¹⁹ I blagoslovljeno slavno mu ime do vijeka! Sva se zemlja napunila slave njegove! Tako neka bude. Amen!

²⁰ Time se završavaju molitve Jišajeva sina Davida.

73

¹ Psalam. Asafov Kako je dobar Bog čestitima, Bog onima koji su čista srca!

² A meni umalo noge ne posrnuše, zamalo koraci ne okliznuše,

³ jer zločincima zavidjeh motreći sreću grešnika.

⁴ Nikakvu patnju ne snose, pretilo je tijelo njihovo.

⁵ Ne žive u mukama smrtnika, ljudske ih nevolje ne biju.

⁶ Stoga je oholost ogrlica vratu njihovu, a nasilje haljina koja ih pokriva.

⁷ Iz pretila srca izlazi opakost njihova, srca im se prelijevaju ispraznim tlapnjama.

⁸ Podsmjehuju se i zlobno govore, nasiljem prijete odozgo.

⁹ Ustima na nebo nasrću, a jezik se njihov obara na zemlju.

¹⁰ Zato moj narod za njima leti i srče obilne vode

¹¹ pa veli: "Kako da dozna Bog? Spozna je li Svevišnji?"

¹² Eto, takvi su grešnici: uvijek spokojni, bogatstvo zgrću.

13 Jesam li, dakle, samo ja uzalud čuvao srce čisto i u nedužnosti prao ruke

14 kad sam primao udarce svaki dan i kaznu jutro za jutrom?

15 Da sam kazao: "Govorit ću kao i oni", izdao bih rod sinova tvojih.

16 Promišljah tada da bih spoznao: al' mi se učini mučno u očima mojim

17 sve dok ne nađoh ulaz u Božje svetinje pa prozreh kakav im je svršetak.

18 Zaista, na klizavu stazu ti ih postavljaš, u propast ih obaraš.

19 Kako učas propadoše, nestaše, užas ih izjede!

20 Kao što čovjek prezire san kad se probudi, tako ćeš, Gospode, prezreti lik im kada ustaneš.

21 Kad mi duša bijaše ojađena, a bubrezi probodeni,

22 bezumnik bijah bez razbora, k'o živinče pred tobom.

23 Al' ću odsad uvijek biti s tobom, jer ti prihvati desnicu moju:

24 vodit ćeš me po naumu svojem da me zatim uzmeš u slavu svoju.

25 Koga ja imam u nebu osim tebe? Kad sam s tobom, ne veselim se zemlji.

26 Malaksalo mi tijelo i srce: okrilje srca moga, i baštino moja, o Bože, dovijeka!

27 Doista, propast će oni koji se udaljuju od tebe, istrebljuješ svakog tko ti se iznevjeri.

28 A meni je milina biti u Božjoj blizini, imati sklonište svoje u Jahvi. Pripovijedat ću sva tvoja djela na vratima Kćeri sionske.

74

¹ Poučna pjesma. Asafova. Zašto si, Bože, posve zabacio, zašto kiptiš gnjevom na ovce paše svoje?

² Sjeti se zajednice koju si davno stekao, plóemena koje namače kao svoju baštinu i brda Siona gdje si Šator svoj udario!

³ Korakni k ruševinama vječnim - sve je u Svetišću razorio neprijatelj.

⁴ Protivnici tvoji vikahu posred skupštine tvoje, znakove svoje postaviše k'o pobjedne znakove.

⁵ Bijahu kao oni koji mašu sjekirom po guštari,

⁶ sjekirom i maljem vrata mu razbijali.

⁷ Ognju predadoše Svetište tvoje, do zemlje oskrvnuše Prebivalište tvoga imena.

⁸ Rekoše u srcu: "Istrijebimo ih zajedno; spalite sva svetišta Božja na zemlji!"

⁹ Ne vidimo znakova svojih, proroka više nema, i nitko među nama ne zna dokle ...

¹⁰ Dokle će se još, o Bože, dušmanin rugati? Hoće li protivnik do vijeka prezirati ime tvoje?

¹¹ Zašto povlačiš ruku, zašto u krilu sakrivaš desnicu svoju?

¹² No Bog je moj kralj od davnine, on koji posred zemlje spasava!

¹³ Ti svojom silom rasječe more, smrska glave nakazama u vodi.

¹⁴ Ti si Levijatanu glave zdrobio, dao ga za hranu nemanima morskim.

¹⁵ Ti si dao da provre izvor i bujica, ti si presušio rijeke nepresušne.

¹⁶ Tvoj je dan i noć je tvoja, ti učvrsti mjesec i sunce;

¹⁷ ti sazda sve granice zemlji, ti stvori ljeto i zimu.

¹⁸ Spomeni se ovoga: dušmanin ti se rugaše, Jahve, i bezumni narod pogrdi ime tvoje.

¹⁹ Ne predaj jastrebu život grlice svoje, i život svojih siromaha ne zaboravi zauvijek!

²⁰ Pogledaj na Savez svoj, jer svi su zakuci zemlje puni tmina i nasilja.

²¹ Ne daj da jadnik otiđe postišen: neka siromah i ubog hvale ime tvoje!

²² Ustani, Bože, zauzmi se za svoju parnicu, spomeni se pogrde koju ti bezumnik svaki dan nanosi.

²³ Ne zaboravi vike neprijatelja svojih: buka buntovnika još se diže k tebi!

75

¹ Zborovođi. Po napjevu "Ne razori!" Psalam. Asafov. Pjesma.

² Slavimo te, Bože, slavimo i zazivamo ime tvoje, pripovijedamo čudesa tvoja.

³ "Kad odredim vrijeme, sudit ću po pravu.

⁴ Pa neka se strese zemlja sa stanovnicima svojim, ja sam učvrstio stupove njezine."

⁵ Drznike opominjem: "Ne budite drski!" bezbožnike: "Ne budite tako rogati!"

⁶ Ne dižite roga svog protiv Neba, nemojte govoriti drsko na Boga!

⁷ Jer niti sa istoka niti sa zapada, niti iz pustinje niti sa bregova ...

⁸ Bog je koji sudi: ovoga snizuje, onog uzvisuje!

⁹ Jer je u Jahvinoj ruci pehar pun vina pjenušava, začinjena mirisnim travama; iz njega on napaja, do taloga će ga iskapiti i ispiti svi zlotvori svijeta.

¹⁰ A ja ću klicati dovijeka, pjevat ću Bogu Jakovljevu.

¹¹ Rogove ću polomiti bezbožniku, a pravednik će podići glavu.

76

¹ Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam. Asafov. Pjesma.

² Na glasu je Bog u Judeji, u Izraelu veliko je ime njegovo!

³ U Šalemu je Šator njegov, na Sionu boravište.

⁴ Tu polomi strijele lukovima, štitove, mačeve, sve oružje.

⁵ Blistav si od svjetla, veličanstveniji od bregova drevnih.

⁶ Opljačkani su oni koji bijahu jaki srcem, i san svoj snivaju - klonuše ruke svim hrabrima.

⁷ Od prijjetnje tvoje, Bože Jakovljeve, skameniše se kola i konji.

⁸ Strašan si ti, i tko da opstane kraj žestine gnjeva tvog.

⁹ S neba reče presudu - od straha zemlja zadrhta i zanijemje

¹⁰ kad se diže Bog da sudi, da spasi uboge na zemlji.

¹¹ Jer će te i bijes Edoma slaviti, i preživjeli iz Hamata štovat će te.

12 Zavjetujte i izvršite zavjete Jahvi, Bogu svojemu, svi oko njega neka donose darove Strašnome

13 koji obuzdava oholost knezova, koji je strašan kraljevima zemlje.

77

1 Zborovođi. Po Jedutunu. Asafov. Psalam.

2 Glasom svojim Bogu vapijem, glas mi se Bogu diže i on me čuje.

3 U dan nevolje tražim Gospodina, noću mi se ruka neumorno pruža k njemu, ne može se utješiti' duša moja.

4 Spominjem se Boga i uzdišem; kad razmišljam, daha mi nestane.

5 Vjeđe moje držiš, potresen sam, ne mogu govoriti.

6 Mislim na drevne dane i sjećam se davnih godina;

7 razmišljam noću u srcu, mislim, i duh moj ispituje:

8 "Hoće li Gospodin odbaciti zauvijek i hoće li ikad još biti milostiv?"

9 Je li njegova dobrota minula zauvijek, njegovo obećanje propalo za sva pokoljenja?"

10 Zar Bog je zaboravio da se smiluje, ili je gnjevan zatvorio smilovanje svoje?"

11 I govorim: "Ovo je bol moja: promijenila se desnica Višnjega."

12 Spominjem se djela Jahvinih, sjećam se tvojih pradavnih čudesa.

13 Promatram sva djela tvoja, razmatram ono što si učinio.

14 Svet je tvoj put, o Bože: koji je bog tako velik kao Bog naš?

15 Ti si Bog koji čudesa stvaraš, na pucima si pokazao silu svoju.

16 Mišicom si izbavio narod svoj, sinove Jakovljeve i Josipove.

17 Vode te ugledaše, Bože, ugledaše te vode i ustuknuše, bezdani se uzburkaše.

18 Oblaci prosuše vode, oblaci zatutnjiše gromom i tvoje strijele poletješe.

19 Grmljavina tvoja u vihoru zaori, munje rasvijetliše krug zemaljski, zemlja se zatrese i zadrhta.

20 Kroz more put se otvori tebi i tvoja staza kroz vode goleme, a tragova tvojih nitko ne vidje.

21 Ti si svoj narod vodio kao stado rukama Mojsija i Arona.

78

1 Poučna pjesma. Asafova. Poslušaj, narode moj, moju nauku, prikloni uho riječima usta mojih!

2 Otvorit ću svoja usta na pouku, iznijet ću tajne iz vremena davnih.

3 Ono što čusmo i saznasmo, što nam kazivahu oci,

4 nećemo kriti djeci njihovoj, predat ćemo budućem koljenu: slavu Jahvinu i silu njegovu i djela čudesa što ih učini.

5 Svjedočanstvo podiže on u Jakovu, Zakon postavi u Izraelu, da ono što naredi ocima našim oni djeci svojoj objave,

⁶ da sazna budući naraštaj, i sinovi koji će se roditi da djeci svojoj kazuju

⁷ da u Boga ufanje svoje stave i ne zaborave djela Božjih, već da vrše zapovijedi njegove,

⁸ kako ne bi bili, kao oci njihovi, naraštaj buntovan, prkosan - naraštaj srcem nestalan i duhom Bogu nevjeran.

⁹ Sinovi Efrajimovi, ratnici s lukom, u dan bitke okrenuše leđa.

¹⁰ Saveza s Bogom ne održaše i ne htjedoše hoditi po Zakonu njegovu.

¹¹ Zaboraviše na djela njegova, na čudesa koja im pokaza.

¹² Pred njihovim ocima činio je znakove u Egiptu, u Soanskom polju.

¹³ On more razdijeli i njih prevede, vode kao nasip uzdiže.

¹⁴ Danju ih vodio oblakom, a svu noć ognjem blistavim.

¹⁵ U pustinji hrid prolomi i napoji ih obilno kao iz bezdana.

¹⁶ Iz stijene izbi potoke te izvede vode k'o velike rijeke.

¹⁷ A oni jednako griješiše, prkosiše Višnjem u pustinji.

¹⁸ Boga su kušali u srcima svojim ištuć' jela svojoj pohlepnosti.

¹⁹ Prigovarali su Bogu i pitali: "Može li Gospod stol u pustinji prostrti?"

²⁰ Eno, udari u hrid, i voda poteče i provreše potoci: a može li dati i kruha, i mesa pružiti svome narodu?"

²¹ Kad to začu Jahve, gnjevom usplamtje: oganj

se raspali protiv Jakova, srdžba se razjari protiv Izraela,

²² jer ne vjerovali Bogu niti se u njegovu pomoć uzdaše.

²³ Pa ozgo naredi oblaku i otvori brane nebeske,

²⁴ k'o kišu prosu na njih mÓanu da jedu i nahrani ih kruhom nebeskim.

²⁵ Čovjek blagovao kruh Jakih; on im dade hrane do sitosti.

²⁶ Probudi na nebu vjetar istočni i svojom silom južnjak dovede.

²⁷ Prosu na njih mesa k'o prašine i ptice krilatice k'o pijeska morskoga.

²⁸ Padoše usred njihova tabora i oko šatora njihovih.

²⁹ Jeli su i nasitili se, želju njihovu on im ispuni.

³⁰ Još nisu svoju utažili pohlepu i jelo im još bješe u ustima,

³¹ kad se srdžba Božja na njih raspali: pokosi smrću prvake njihove i mladiće pobi Izraelove.

³² Uza sve to griješiš dalje i ne vjerovali u čudesna djela njegova.

³³ I skonča im dane jednim dahom i njihova ljeta naglim svršetkom.

³⁴ Kad ih ubijaše, tražiše ga i opet pitahu za Boga;

³⁵ spominjahu se da je Bog hridina njihova i Svevišnji njihov otkupitelj.

³⁶ Ali ga opet ustima svojim varahu i jezikom svojim lagahu njemu.

³⁷ Njihovo srce s njime ne bijaše, nit' bijahu vjerni Savezu njegovu.

³⁸ A on im milosrdno grijeh praštao i nije ih posmicao; često je gnjev svoj susprezao da ne plane svom jarošću.

³⁹ Spominjao se da su pÓut i dah koji odlazi i ne vraća se više.

⁴⁰ Koliko mu prkosiše u pustinji i žalostiše ga u samotnom kraju!

⁴¹ Sve nanovo iskušavahu Boga i vrijeđahu Sveca Izraelova

⁴² ne spominjuć' se ruke njegove ni dana kad ih od dušmana izbavi,

⁴³ ni znakova njegovih u Egiptu, ni čudesnih djela u polju Soanskom.

⁴⁴ U krv im pretvori rijeke i potoke, da ne piju.

⁴⁵ Posla na njih obade da ih žderu i žabe da ih more.

⁴⁶ I predade skakavcu žetvu njihovu, i plod muke njihove žderaču.

⁴⁷ Vinograde im tučom udari, a mrazom smokvike njihove.

⁴⁸ I predade grÓadu njihova goveda i munjama stada njihova.

⁴⁹ Obori na njih svu žestinu gnjeva svog, jarost, bijes i nevolju: posla na njih anđele nesreće.

⁵⁰ I put gnjevu svojem otvori: ne poštedje im život od smrti, životinje im izruči pošasti.

⁵¹ Pobi u Egiptu sve prvorodeno, prvence u šatorju Hamovu.

⁵² I povede narod svoj kao ovce i vođaše ih kao stado kroz pustinju.

⁵³ Pouzdano ih je vodio te se nisu bojali, a more je prekrilo dušmane njihove.

54 U Svetu zemlju svoju on ih odvede, na bregove što mu ih osvoji desnica.

55 Pred njima istjera pogane, konopom im podijeli baštinu, pod šatorjem njihovim naseli plemena izraelska.

56 A oni iskušavali i gnjevili Boga Višnjega i nisu držali zapovijedi njegovih.

57 Otpadoše, iznevjeriše se k'o oci njihovi, k'o luk nepouzdan oni zatajiše.

58 Na gnjev ga nagnaše svojim uzvišicama, na ljubomor navedoše kumirima svojim.

59 Bog vidje i gnjevom planu, odbaci posve Izraela.

60 I napusti boravište svoje u Šilu, Šator u kojem prebivaše s ljudima.

61 Preda u ropstvo snagu svoju i svoju diku u ruke dušmanske.

62 Narod svoj prepusti maču, raspali se na svoju baštinu.

63 Mladiće njihove oganj proguta, ne udaše se djevice njihove.

64 Svećenici njihovi padoše od mača, ne zaplakaše Óudove njihove.

65 Tad se k'o oda sna trgnu Gospodin, k'o ratnik vinom savladan.

66 Udari otraga dušmane svoje, sramotu im vječitu zadade.

67 On odbaci šator Josipov i Efrajimovo pleme ne odabra,

68 već odabra pleme Judino i goru Sion koja mu omilje.

69 Sagradi Svetište k'o nebo visoko, k'o zemlju utemelji ga do vijeka.

⁷⁰ Izabra Davida, slugu svojega, uze ga od torova ovčjih;

⁷¹ odvede ga od ovaca dojljica da pase Jakova, narod njegov, Izraela, baštinu njegovu.

⁷² I pasao ih je srcem čestitim i brižljivim rukama vodio.

79

¹ Psalam. Asafov. Bože, pogani, evo, provališe u baštinu tvoju, tvoj sveti Hram oskvrnuše, pretvoriše Jeruzalem u ruševine.

² Trupla tvojih slugu dadoše za hranu pticama nebeskim, meso tvojih pobožnika zvijerima zemaljskim.

³ Krv im k'o vodu prolijevahu oko Jeruzalema i ne bijaše nikoga da ih pokopa.

⁴ Postadosmo sramota susjedima svojim, podsmijeh i ruglo svima oko nas.

⁵ Dokle još, Jahve? Zar ćeš se svagda srditi? Zar će ljubomora tvoja poput ognja gorjeti?

⁶ Izlij gnjev na pogane koji te ne priznaju i na kraljevstva što ne zazivlju ime tvoje!

⁷ Jer izjedoše Jakova i opustošiše boravište njegovo.

⁸ Ne spominji se, protiv nas, grijeha otaca; neka nas pretekne smilovanje tvoje jer smo jadni i nevoljni.

⁹ Pomozi nam, Bože, pomoći naša, zbog slave imena svojega, oslobodi nas i otpusti nam grijehe zbog imena svoga!

¹⁰ Zašto da pogani govore: "TÓa gdje je njihov Bog?" Nek' se na poganima pokaže, pred očima

našim, kako osvećuješ prolivenu krv slugu svojih!

¹¹ Nek' do tebe dopru uzdasi sužanja, snagom svoje mišice poštedi predane smrti!

¹² A našim susjedima vrati sedmerostruko u krilo pogrdu koju naniješe tebi, o Jahve!

¹³ A mi, tvoj puk i ovce paše tvoje, slaviti ćemo te dovijeka, kazivat ćemo od koljena do koljena hvalu tvoju!

80

¹ Zborovodi. Po napjevu "Ljiljan svjedočanstva". Asafov. Psalam.

² Pastiru Izraelov, počuj, ti što vodiš Josipa k'o stado ovaca! Ti što sjediš nad kerubima, zablistaj

³ pred Efrajimom, Benjaminom, Manašiom: probudi silu svoju, priteci nam u pomoć!

⁴ Bože, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!

⁵ Jahve, Bože nad Vojskama, dokle ćeš plamtjeti, premda se moli narod tvoj?

⁶ Dokle ćeš nas hraniti kruhom suza i obilno pojititi suzama?

⁷ Dokle će se oko nas svađat' susjedi i rugat' nam se naši dušmani?

⁸ Bože nad Vojskama, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!

⁹ Ti prenese čokot iz Egipta, pogane istjera, a njega zasadi.

¹⁰ Ti mu tlo pripravi, i on pusti korijenje i napuni zemlju.

¹¹ Sjena mu prekri bregove, lozje mu k'o Božji cedrovi.

12 Mladice svoje ispruži do mora i svoje ogranke do Rijeke.

13 Zašto si mu srušio ogradu da ga beru svi što putem prolaze,

14 da ga pustoši vepar iz šume, da ga pasu poljske zvijeri?

15 Vрати se, Bože nad Vojskama, pogledaj s neba i vidi, obiđi ovaj vinograd:

16 zakrili što zasadi desnica tvoja, sina kog za se odgoji!

17 Oni koji ga spališe i posjekoše nek' izginu od prijatnje lica tvojega!

18 Tvoja ruka nek' bude nad čovjekom desnice tvoje, nad sinom čovječjim kog za se odgoji!

19 Nećemo se više odmetnuti od tebe; poživi nas, a mi ćemo zazivati ime tvoje.

20 Jahve, Bože nad Vojskama, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!

81

1 Zborovođi. Po napjevu "Tijesci". Asafov.

2 Kliknite Bogu, našoj jakosti, kličite Bogu Jakovljevu!

3 Nek' zazvuče žice, nek' se čuje bubanj, svirajte u milozvučnu harfu s citarom!

4 Zatrubite u rog za mladača, za uštapa, na svetkovinu našu!

5 Jer to je propis Izraelu, zapovijed Boga Jakovljeva.

6 Takav je zakon dao Josipu kad je izlazio iz zemlje Egipta.

7 Šapat tajnovit čuh: "Oslobodih od tereta rame njegovo, ruke su mu slobodne od košare.

8 U tjeskobi si zavapio i ja te izbavih; iz gromovna oblaka odgovorih tebi, iskušah te kod voda meripskih.

9 Slušaj, puče moj, i ja ću te opomenuti: o, da me poslušáš, Izraele!

10 Nek' ne bude u tebe drugog boga i ne klanjaj se bogu tuđem!

11 Ja sam Jahve, Bog tvoj koji te izvedoh iz Egipta: otvori svoja usta da ih napunim!"

12 "Ali moj narod ne slušáše glasa moga, Izrael me ne poslušá.

13 Zato ga pustih okorjelom srcu njegovu: neka hodi kako mu se hoće!

14 O, kad bi me narod moj slušao, kad bi Izrael putovima mojim hodio,

15 brzo bih pokorio dušmane njegove, ruku bih svoju okrenuo na protivnike njegove.

16 Oni što ga sada mrze dodvarali bi mu se i njihov bi udes bio zapečaćen zauvijek.

17 A svoj narod hranio bih pšenicom najboljom i sitio ga medom iz pećine.

82

1 Psalam. Asafov. Bog ustaje u skupštini "bogova", usred "bogova" sud održava.

2 "Dokle ćete sudit' krivo, ić' na ruku bezbožnima?

3 Štitite slaba i sirotu, vratite pravicu jadniku i siromahu!

4 Izbavite potlačenog i ubogog: istrgnite ga iz ruku bezbožnih!"

5 Ne shvaćaju nit' razumiju, po mraku hodaju: poljuljani su svi temelji zemlje.

⁶ Rekoh doduše: “Vi ste bogovi i svi ste sinovi Višnjega!

⁷ Ali ćete k'o svi ljudi umrijeti, past ćete kao svatko od velikih!”

⁸ Ustani, Bože, i sudi zemlju, jer si s pravom gospodar svih naroda.

83

¹ Pjesma. Psalam. Asafov.

² Ne šuti, Jahve, ne budi nijem i nemoj mirovati, Bože!

³ Jer evo: dušmani tvoji buče, i mrzitelji tvoji glave podižu.

⁴ Protiv naroda se tvoga rote i svjetuju se protiv šticećenika tvojih.

⁵ Govore: “Dođite, zadržimo ih da ne budu narod, nek' se ime Izrael više ne spominje!”

⁶ Zaista, jednodušno se svjetuju i protiv tebe savez sklopiše:

⁷ šatori edomski i Jišmaelci, Moapci i Hagrijci,

⁸ Gebal i Amon i Amalek, Filisteja sa stanovnicima Tira.

⁹ I Asirci se s njima udružiše, pružiše ruke potomcima Lotovim.

¹⁰ Učini njima k'o Midjancima, k'o Siseri i Jabinu na potoku Kišonu:

¹¹ koji padoše blizu En-Dora i postaše gnojivo njivi.

¹² K'o Oreb i Zeb neka budu knezovi njihovi, kao Zebah i Salmuna nek' budu sve vođe njihove

¹³ koji jednodušno vikahu: “Osvojimo krajeve Božje!”

14 Daj, o Bože, da budu kao kovitlac, kao pljeva koju nosi vjetar.

15 Kao što oganj proždire šumu, kao što plamen sažiže bregove,

16 tako ih goni olujom svojom, prestravi ih svojom žestinom!

17 Pokrij im lice sramotom, da traže tvoje ime, Jahve!

18 Neka se stide i plaše navijek, neka se posrame i neka izginu!

19 Nek' znaju: ti si komu je ime Jahve, jedini Višnji nada svom zemljom.

84

1 Zborovođi. Po napjevu "Tijesci". Sinova Korahovih.

2 Kako su mili stanovi tvoji, Jahve nad Vojskama!

3 Duša mi gine i čezne za dvorima Jahvinim. Srce moje i moje tijelo kliču Bogu živomu.

4 I vrabac sebi log nalazi, i lastavica gnjezdašce gdje će položiti mlade svoje:

5 a ja žrtvenike tvoje, Jahve nad Vojskama, Kralju moj i Bože moj! Blaženi koji prebivaju u Domu tvome slaveć' te bez prestanka!

6 Blažen komu je pomoć u tebi dok se sprema na svete putove!

7 Prolaze li suhom dolinom, u izvor je vode promeću i prva je kiša u blagoslov odijeva.

8 Snaga im raste od časa do časa: dok ne ugledaju Boga na Sionu.

9 Jahve, Bože nad Vojskama, čuj molitvu moju, poslušaj, Bože Jakovljev!

10 Pogledaj, štite naš, Bože, pogledaj lice pomazanika svoga!

11 Zaista, jedan je dan u dvorima tvojim bolji od tisuću drugih. Volim biti na pragu Doma Boga svoga nego boraviti u šatorima grešnika.

12 Jahve, Bog, sunce je i štit: on daje milost i slavu. Ne uskraćuje Jahve dobara onima koji idu u nedužnosti.

13 Jahve nad Vojskama, blago onom tko se u te uzda.

85

1 Zborovodi. Sinova Korahovih. Psalam.

2 Zavolje opet, Jahve, zemlju svoju, na dobro okrenu udes Jakovljevi.

3 Otpusti krivnju narodu svome, pokri sve grijehе njegove.

4 Suspregnu svu ljutinu svoju, odusta od žestine gnjeva svoga.

5 Obnovi nas, Bože, Spasitelju naš, i odbaci zlovolju prema nama!

6 Zar ćeš se do vijeka gnjeviti na nas, prenositi srdžbu svoju od koljena na koljeno?

7 Zar nas nećeš opet oživiti da se narod tvoj raduje u tebi?

8 Pokaži nam, Jahve, milosrđe svoje i daj nam svoje spasenje.

9 Da poslušam što mi to Jahve govori: Jahve obećava mir narodu svomu, vjernima svojim, onima koji mu se svim srcem vrate.

10 Zaista, blizu je njegovo spasenje onima koji ga se boje, i slava će njegova živjeti u zemlji našoj.

¹¹ Ljubav će se i Vjernost sastati, Pravda i Mir zagrliti.

¹² Vjernost će nicat' iz zemlje, Pravda će gledat' s nebesa.

¹³ Jahve će dati blagoslov i sreću, i zemlja naša urod svoj.

¹⁴ Pravda će stupati pred njim, a Mir tragom stopa njegovih.

86

¹ Molitva. Davidova. Prigni uho svoje, Jahve, i usliši me jer sam bijedan i ubog.

² Čuvaj dušu moju jer sam posvećen tebi; spasi slugu svoga koji se uzda u te! Ti si moj Bog;

³ o Gospode, smiluj mi se jer povazdan vapijem k tebi.

⁴ Razveseli dušu slugu svoga jer k tebi, Jahve, dušu uzdižem.

⁵ Jer ti si, Gospode, dobar i rado praštaš, pun si ljubavi prema svima koji te zazivaju.

⁶ Slušaj, Jahve, molitvu moju i pazi na glas vapaja mog.

⁷ U dan tjeskobe vapijem k tebi jer ćeš me uslišati.

⁸ Nema ti ravna među bozima, Gospode, nema djela kakvo je tvoje.

⁹ Svi narodi što ih stvori doći će i klanjat' se tebi, o Jahve, i slavit će ime tvoje.

¹⁰ Jer ti si velik i činiš čudesa: ti si jedini Bog.

¹¹ Uči me, Jahve, svojemu putu da hodim vjeran tebi, usmjeri srce moje da se boji imena tvojega!

12 Hvalit ću te, Gospode, Bože moj, svim srcem svojim, slaviti ću ime tvoje do vijeka,

13 jer tvoje ljubavi prema meni ima izobilje, istrgao si moju dušu iz dubine Podzemlja.

14 O Bože, oholice se digoše na me, mnoštvo silnika život mi vrebalo i nemaju tebe pred očima.

15 No ti si, Gospode Bože, milosrdan i blag, spor na srdžbu - sama ljubav i vjernost.

16 Pogledaj na me i smiluj se meni; daj svome sluzi snage svoje i spasi sina sluškinje svoje!

17 Daj mi milostivo znak naklonosti svoje, da vide moji mrzitelji i da se postide, jer si mi ti, o Jahve, pomogao, ti me utješio.

87

1 Sinova Korahovih. Psalam. Pjesma. Zdanje svoje na svetim gorama

2 ljubi Jahve; draža su mu vrata sionska nego svi šatori Jakovljevi.

3 Divote se govore o tebi, grade Božji!

4 "Rahab i Babilon brojit ću k onima što me štiju; Filisteja i Tir i narod etiopski - i oni su rođeni ondje."

5 O Sionu se govori: "Ovaj i onaj u njemu je rođen! Svevišnji ga utemelji!"

6 Gospodin će zapisati u knjigu naroda: "Ovi su rođeni ondje."

7 I pjevat će igrajući kolo: "Svi su izvori moji u tebi!"

88

1 Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih. Zborovođi. Po napjevu "Bolest". Za pjevanje.

Poučna pjesma. Ezrahijca Hemana.

² Jahve, Bože moj, vapijem danju, a noću naričem pred tobom.

³ Neka dopre do tebe molitva moja, prigni uho k vapaju mome.

⁴ Jer mi je duša zasićena patnjama, moj se život bliži Podzemlju.

⁵ Broje me k onima što u grob silaze, postadoh sličan nemoćniku.

⁶ Među mrtvima moj je ležaj, poput ubijenih što leže u grobu kojih se više ne spominješ, od kojih si ustegao ruku.

⁷ Smjestio si me u jamu duboku, u tmine, u bezdan.

⁸ Teško me pritišće ljutnja tvoja i svim me valima svojim pokrivaš.

⁹ Udaljio si od mene znance moje, Óučini da im gnusan budem: zatvoren sam, ne mogu izaći.

¹⁰ Od nevolje oči mi gasnu: vapijem tebi, Jahve, iz dana u dan, za tobom ruke pružam.

¹¹ Zar na mrtvima činiš čudesa? Zar će sjene ustati i hvaliti tebe?

¹² Zar se u grobu pripovijeda o tvojoj dobroti? O vjernosti tvojoj u Propasti?

¹³ Zar se u tmini objavljuju čudesa tvoja i tvoja pravda u Zaboravu?

¹⁴ Ipak ja vapijem tebi, Jahve, prije jutra molitvom te pretječem.

¹⁵ Zašto, Jahve, odbacuješ dušu moju? Zašto sakrivaš lice od mene?

¹⁶ Bijedan sam i umirem već od dječastva, klonuh noseći tvoje strahote.

17 Preko mene prijeđoše vihori tvojega gnjeva, strahote me tvoje shrvaše,

18 okružuju me kao voda sveudilj, optječu me svi zajedno.

19 Udaljio si od mene prijatelja i druga: mrak mi je znanac jedini.

89

1 Poučna pjesma. Ezrahijca Etana.

2 O ljubavi Jahvinoj pjevat ću do vijeka, kroza sva koljena vjernost ću tvoju naviještati.

3 Ti reče: "Zavijeke je sazdana ljubav moja!" U nebu utemelji vjernost svoju:

4 "Savez sklopih s izabranikom svojim, zakleh se Davidu, služi svome:

5 tvoje potomstvo održat ću do vijeka, za sva koljena sazdat ću prijestolje tvoje."

6 Nebesa veličaju čudesa tvoja, Jahve, i tvoju vjernost u zboru svetih.

7 TÓa tko je u oblacima ravan Jahvi, tko li je Jahvi sličan među sinovima Božjim?

8 Bog je strahovit u zboru svetih, velik i strašan svima oko sebe.

9 Jahve, Bože nad Vojskama, tko je kao ti? Silan si, Jahve, i vjernost te okružuje.

10 Ti zapovijedaš bučnome moru, obuzdavaš silu valova njegovih;

11 ti sasječe Rahaba i zgazi, snažnom mišicom rasu dušmane svoje.

12 Tvoja su nebesa i tvoja je zemlja, zemljin krug ti si sazdao i sve što je na njemu;

13 sjever i jug ti si stvorio, Tabor i Hermon kliču imenu tvome.

14 Tvoja je mišica snažna, ruka čvrsta, desnica dignuta.

15 Pravda i Pravednost temelj su prijestolja tvoga, Ljubav i Istina koračaju pred tobom.

16 Blago narodu vičnu svetom klicanju, on hodi u sjaju lica tvojega, Jahve,

17 u tvom se imenu raduje svagda i tvojom se pravdom ponosi.

18 Jer ti si ures moći njegove, po tvojoj milosti raste snaga naša.

19 Jer Jahve je štit naš, Svetac Izraelov kralj je naš.

20 Nekoć si u viđenju govorio pobožnima svojim: "Junaku stavih krunu na glavu, izabranika iz naroda izdigoh;

21 nađoh Davida, slugu svoga, svetim ga svojim uljem pomazah,

22 da ruka moja svagda ostane s njime i moja mišica da ga krijepi.

23 Neće ga nadmudriti dušmanin, niti oboriti sin bezakonja.

24 Razbit ću pred njim protivnike njegove, pogubit ću mrzitelje njegove.

25 Vjernost moja i dobrota bit će s njime i u mome imenu rast će mu snaga.

26 Pružit ću njegovu ruku nad more, do Rijeke desnicu njegovu.

27 On će me zvati: 'Oče moj! Bože moj i hridi spasa mojega.'

28 A ja ću ga prvorodencem učiniti, najvišim među kraljevima svijeta.

29 Njemu ću sačuvati dovijeka naklonost svoju

i Savez svoj vjeran.

³⁰ Njegovo ću potomstvo učiniti vječnim i prijestolje mu kao dan nebeski.

³¹ Ako li mu sinovi Zakon moj ostave i ne budu hodili po naredbama mojim,

³² ako li prestupe odredbe moje i ne budu čuvali zapovijedi mojih;

³³ šibom ću kazniti nedjelo njihovo, udarcima ljutim krivicu njihovu,

³⁴ ali mu naklonosti svoje oduzeti neću niti ću prekršiti vjernosti svoje.

³⁵ Neću povrijediti Saveza svojega i neću poreći obećanja svoga.

³⁶ Jednom se zakleh svetošću svojom: Davida prevariti neću:

³⁷ potomstvo će njegovo ostati dovijeka, prijestolje njegovo preda mnom kao sunce,

³⁸ ostat će dovijeka kao mjesec, vjerni svjedok na nebu.”

³⁹ A sada ti ga odbi i odbaci, silno se razgnjevi na pomazanika svoga.

⁴⁰ Prezre Savez sa slugom svojim i krunu njegovu do zemlje ponizi.

⁴¹ Razvali sve zidine njegove, njegove utvrde u ruševine baci.

⁴² Pljačkaju ga svi što naiđu, na ruglo je susjedima svojim.

⁴³ Podiže desnicu dušmana njegovih i obradova protivnike njegove.

⁴⁴ Otupi oštricu mača njegova, u boju mu ne pomože.

⁴⁵ Njegovu sjaju kraj učini, njegovo prijestolje na zemlju obori.

46 Skratio si dane mladosti njegove, sramotom ga pokrio.

47 TÓa dokle ćeš, Jahve? Zar ćeš se uvijek skrivati? Hoće li gnjev tvoj k'o oganj gorjeti?

48 Sjeti se kako je kratak život moj, kako si ljude prolazne stvorio!

49 Tko živ smrti vidjeti neće? Tko će od ruke Podzemlja dušu sačuvati?

50 Gdje li je, Jahve, tvoja dobrota iskonska kojom se Davidu zakle na vjernost svoju?

51 Sjeti se, Jahve, sramote slugu svojih: u srcu nosim svu mržnju pogana

52 s kojom nasrcu dušmani tvoji, Jahve, s kojom nasrcu na korake pomazanika tvoga.

53 Blagoslovljen Jahve dovijeka! Tako neka bude. Amen!

90

1 Molitva. Mojsija, sluge Božjega. Jahve, ti nam bijaše okrilje od koljena do koljena.

2 Prije nego se rodiše bregovi, prije nego postade kopno i krug zemaljski, od vijeka do vijeka, Bože, ti jesi!

3 Smrtnike u prah vraćaš i veliš: "Vratite se, sinovi ljudski!"

4 Jer je tisuću godina u očima tvojim k'o jučerašnji dan koji je minuo i kao straža noćna.

5 Razgoniš ih k'o jutarnji san, kao trava su što se zeleni:

6 jutrom cvate i sva se zeleni, a uvečer - već se suši i vene.

7 Zaista, izjeda nas tvoja srdžba i zbunjuje ljutina tvoja.

8 Naše si grijehе stavio pred svoje oči, naše potajne grijehе na svjetlost lica svojega.

9 Jer svi naši dani prođoše u gnjevu tvojemu, kao uzdah dovršismo godine svoje.

10 Zbroj naše dobi sedamdeset je godina, ako smo snažni, i osamdeset; a većina od njih muka je i ništavost: jer prolaze brzo i mi letimo odavle.

11 Tko će mjeriti žestinu gnjeva tvojega, tko proniknuti srdžbu tvoju?

12 Nauči nas dane naše brojiti, da steknemo mudro srce.

13 Vрати se k nama, Jahve! TÓa dokle ćeš? Milostiv budi slugama svojim!

14 Jutrom nas nasiti smilovanjem svojim, da kličemo i da se veselimo u sve dane!

15 Obraduj nas za dane kad si nas šibao, za ljeta kad smo stradali!

16 Neka se na slugama tvojim pokaže djelo tvoje i tvoja slava na djeci njihovoj!

17 Dobrota Jahve, Boga našega, nek' bude nad nama daj da nam uspije djelo naših ruku, djelo ruku naših nek' uspije.

91

1 Ti što prebivaš pod zaštitom Višnjega, što počivaš u sjeni Svemogućega,

2 reci Jahvi: "Zaklone moj! Utvrdo moja! Bože moj u koga se uzdam!"

3 Jer on će te osloboditi od zamke ptičarske, od kuge pogubne.

4 Svojim će te krilima zaštititi i pod njegova ćeš se krila skloniti: Vjernost je njegova štit i obrana!

⁵ Nećeš se bojati strašila noćnoga ni strelice što leti danju,

⁶ ni kuge što se šulja kroz tmine, ni pošasti što hara o podne.

⁷ Pa nek' padaju tisuće kraj tebe, deseci tisuća s desne tvoje, tebi se neće primaći!

⁸ Tek što okom pogleđaš, već ćeš vidjeti plaću grešnika.

⁹ Jer Jahve je zaklon tvoj, Višnjega odabra sebi za okrilje.

¹⁰ Neće te snaći nesreća, nevolja se neće prikučiti šatoru tvojemu.

¹¹ Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim.

¹² Na rukama će te nositi da se ne spotakneš o kamen.

¹³ Nogom ćeš gaziti lava i ljuticu, zgazit ćeš lavića i zmiju.

¹⁴ Izbavit ću ga jer me ljubi, zakrilit ga jer poznaje ime moje.

¹⁵ Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću biti u nevolji, spasit ću ga i proslaviti.

¹⁶ Nasitit ću ga danima mnogim, pokazat' mu spasenje svoje."

92

¹ Psalam. Pjesma. Za dan subotnji.

² Dobro je slaviti Jahvu, pjevati imenu tvome, Svevišnji;

³ naviještati jutrom ljubav tvoju i noću vjernost tvoju,

⁴ uz harfu od deset žica i liru, s pjesmom uz gitaru.

5 Obradovao si me djelima svojim, o Jahve, kličem zbog djela ruku tvojih.

6 Kako su silna djela tvoja, o Jahve, i duboki naumi tvoji!

7 Bezuman čovjek ne spozna je, luđak ne shvaća.

8 Sve ako bi bezbošci nicali k'o trava i cvali svi što zlo čine, određeni su za vječnu propast;

9 a ti, Jahve, dovijeka uzvišen ostaješ.

10 Doista, dušmani tvoji, o Jahve, tvoji će dušmani propasti; raspršit će se svi što čine zlo.

11 Rog si mi digao k'o u bivola, pomazao me uljem prečistim;

12 i oko mi s visoka gleda dušmane i uho mirno sluša o onima što na me ustaju.

13 K'o palma cvate pravednik i raste k'o cedar libanonski.

14 Zasađeni u Domu Jahvinu, cvatu u dvorima Boga našega.

15 Rod donose i u starosti, sočni i puni svježine:

16 da navijeste kako je pravedan Jahve, Hrid moja, onaj na kome nema nepravde.

93

1 Jahve kraljuje, u sjaj zaodjeven, Jahve zaodjeven moći i opasan. Čvrsto stoji krug zemaljski, neće se poljuljati.

2 Čvrsto je prijestolje tvoje odiskona, ti si od vječnosti!

3 Rijeke podižu, Jahve, rijeke podižu glase svoje, rijeke podižu svoj bučni huk.

4 Jači od glasova voda golemih, silniji od bijesnoga mora: silan je Jahve u visinama.

⁵ Tvoja su obećanja vjere predostojna, svetost je ures Doma tvojega, Jahve, u sve dane!

94

¹ Bože osvetniče, Jahve, Bože osvetniče, pokaži se.

² Ustani ti što sudiš zemlju, po zasluži plati oholima!

³ Dokle će bezbošci, Jahve, dokle će se bezbošci hvastati?

⁴ Dokle će brbljati, drsko govoriti, dokle će se bezakonici hvastati?

⁵ Tlače narod tvoj, Jahve, i baštinu tvoju pritišću;

⁶ kolju udovicu i pridošlicu, sirotama život oduzimlju

⁷ i govore: "Jahve ne vidi! Ne opaža Bog Jakovljevi!"

⁸ Shvatite, lude u narodu: bezumni, kad ćete se urazumiti?

⁹ Onaj što uho zasadi da ne čuje? Koji stvori oko da ne vidi?

¹⁰ Onaj što odgaja narode da ne kazni - Onaj što ljude uči mudrosti?

¹¹ Jahve poznaje namisli ljudske: one su isprazne.

¹² Blago onom koga ti poučavaš, Jahve, i učiš Zakonu svojemu:

¹³ da mu mir udijeliš od nesretnih dana, dok se grob kopa zlikovcu.

¹⁴ Jer neće Jahve odbaciti naroda svojega i svoje baštine neće napustiti;

¹⁵ jer će se pravo dosuditi pravednosti i za njom će ići svi čestiti srcem.

16 Tko će ustati za me protiv zlotvora? Tko će se zauzeti za me protiv zločinaca?

17 Da mi Jahve ne pomaže, brzo bih sišao u mjesto tišine.

18 Čim pomislim: “Noga mi posrće”, dobrotu me tvoja, o Jahve, podupire.

19 Kad se skupe tjeskobe u srcu mome, tvoje mi utjehe dušu vesele.

20 Zar je bezbožno sudište u savezu s tobom kad nevolje stvara pod izlikom zakona?

21 Nek' samo pritišću dušu pravednog, nek' osuđuju krv nedužnu:

22 Jahve mi je utvrda, Bog - hrid utočišta moga.

23 Platit će im bezakonje njihovo, njihovom će ih zloćom istrijebiti, istrijebit će ih Jahve, Bog naš.

95

1 Dođite, kličimo Jahvi, uzvikujmo Hridi, Spasitelju svome!

2 Pred lice mu stupimo s hvalama, kličimo mu u pjesmama!

3 Jer velik je Jahve, Bog naš, Kralj veliki nad svim bogovima.

4 U njegovoj su ruci zemaljske dubine, njegovi su vrhunci planina.

5 Njegovo je more, on ga je stvorio, i kopno koje načiniše ruke njegove.

6 Dođite, prignimo koljena i padnimo nice, poklonimo se Jahvi koji nas stvorio!

7 Jer on je Bog naš, a mi narod paše njegove, ovce što on ih čuva. O, da danas glas mu poslušate:

⁸ “Ne budite srca tvrda kao u Meribi, kao u dan Mase u pustinji

⁹ gdje me iskušavahu očevi vaši premda vidješe djela moja.

¹⁰ Četrdeset ljeta jadio me naraštaj onaj, pa rekoh: 'Narod su nestalna srca i ne promiču moje putove.'

¹¹ Stog se zakleh u svom gnjevu: 'Nikad neće ući u moj pokoj!'"

96

¹ Pjevajte Jahvi pjesmu novu! Pjevaj Jahvi, sva zemljo!

² Pjevajte Jahvi, hvalite ime njegovo! Navješćujte iz dana u dan spasenje njegovo,

³ kazujte poganima njegovu slavu, svim narodima čudesa njegova.

⁴ Velik je Jahve, hvale predostojan, strašniji od svih bogova!

⁵ Ništavni su svi bozi naroda. Jahve stvori nebesa!

⁶ Slava je i veličanstvo pred njim, sila i sjaj u Svetištu njegovu.

⁷ Dajte Jahvi, narodna plemena, dajte Jahvi slavu i silu!

⁸ Dajte Jahvi slavu imena njegova! Prinosite žrtvu i uđite u dvorove njegove,

⁹ poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove. Strepi pred njim, zemljo sva!

¹⁰ Nek' se govori među poganima: “Jahve kraljuje!” Svijet on učvrsti da se ne pomakne, narodima pravedno upravlja.

¹¹ Raduj se, nebo, i kliči, zemljo! Neka huči more i što je u njemu!

¹² Nek' se raduje polje i što je na njemu, neka klikće šumsko drveće

¹³ pred Jahvom, jer dolazi, jer dolazi suditi zemlji. Sudit će svijetu u pravdi i narodima u istini svojoj.

97

¹ Jahve kraljuje: neka kliče zemlja, nek' se vesele otoci mnogi!

² Oblak i tama ovijaju njega, pravda i pravo temelji su prijestolja njegova.

³ Oganj ide pred njim i sažiže okolo dušmane njegove.

⁴ Munje mu svijet osvjetljaju; zemlja to vidi i strepi.

⁵ Brda se tope pred Jahvom k'o vosak, pred vladarom zemlje sve.

⁶ Nebesa navješćuju pravednost njegovu, svi narodi gledaju mu slavu.

⁷ Nek' se postide svi što likove štiju i koji se hvale kumirima. Poklonite mu se, svi bozi!

⁸ Sion radostan sluša, gradovi Judini kliču zbog tvojih sudova, o Jahve!

⁹ Jer ti si, o Jahve, Svevišnji - nad svom zemljom, visoko, visoko nad bozima svima.

¹⁰ Jahve ljubi one koji mrze na zlo, on čuva duše pobožnika svojih, izbavlja ih iz ruku opakih.

¹¹ Svjetlost sviće pravedniku i radost čestitima u srcu.

¹² Radujte se, pravednici, u Jahvi, slavite sveto ime njegovo!

98

¹ Psalam. Pjevajte Jahvi pjesmu novu, jer učini djela čudesna. Pobjedu mu pribavi desnica njegova i sveta mišica njegova.

² Jahve obznani spasenje svoje, pred poganima pravednost objavi.

³ Spomenu se dobrote i vjernosti prema domu Izraelovu. Svi krajevi svijeta vidješe spasenje Boga našega.

⁴ Sva zemljo, poklikni Jahvi, raduj se, kliči i pjevaj!

⁵ Zapjevajte Jahvi uz citaru, uz citaru i uza zvuke harfe;

⁶ uz trublje i zvuke rogova: kličite Jahvi kralju!

⁷ Neka huči more i što je u njemu, krug zemaljski i stanovnici njegovi!

⁸ Rijeke nek' plješću rukama, zajedno s njima neka se brda raduju!

⁹ Jer Jahve dolazi, dolazi suditi zemlji. Vladat će krugom zemaljskim po pravdi i pucima po pravici.

99

¹ Jahve kraljuje - nek' zadržću narodi; sjedi nad kerubima - zemlja nek' se potrese!

² Velik je Jahve na Sionu, uzvišen nada sve narode.

³ Nek' slave ime tvoje veliko i strašno: ono je sveto!

⁴ Ti kralj si moćan koji ljubiš što je pravo, pravednost ti si utvrdio, pravo i pravednost vršiš u Jakovu.

⁵ Uzvisujte Jahvu, Boga našega, padnite pred podnožje njegovo: ono je sveto.

⁶ Mojsije i Aron među svećenicima njegovim i Samuel među onima koji zazivaju ime njegovo: zazivahu Jahvu, i on ih usliša.

⁷ Iz stupa od oblaka govoraše njima: slušahu zapovijedi njegove i odredbe što ih dade.

⁸ Jahve, Bože naš, ti si ih uslišivao; Bože, milostiv si bio njima premda si kažnjavao grijehe njihove.

⁹ Uzvisujte Jahvu, Boga našega, padnite pred svetu goru njegovu: jer svet je Jahve, Bog naš.

100

¹ Psalam. Zahvalnica. Kliči Jahvi, zemljo sva!

² Služite Jahvi u veselju! Pred lice mu dođite s radosnim klicanjem!

³ Znajte da je Jahve Bog: on nas stvori, i mi smo njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove.

⁴ Uđite s hvalama na vrata njegova, u dvore njegove s pjesmama; hvalite ga, ime mu slavite!

⁵ Jer dobar je Jahve, dovijeka je ljubav njegova, od koljena do koljena vjernost njegova.

101

¹ Davidov. Psalam. Da zapjevam o dobroti i pravdi, tebi, Jahve, da zasviram!

² Razmatrat ću put savršenstva: kad li ćeš k meni doći? Hodit ću u nedužnosti srca u domu svojemu.

³ Neću stavljati pred oči svoje ništa opako. Mrzim čovjeka koji čini zlo: on neće biti uza me.

⁴ Opako će srce biti daleko od mene; o zlu neću da znadem.

⁵ Tko kleveće bližnjeg u potaji, toga ću pogubiti. Čovjeka oholih očiju i srca naduta ja ne podnosim.

⁶ Pogled upravljam k vjernima na zemlji da sa mnogom stanuju. Tko hodi putem nedužnim taj će mi služiti.

⁷ Neće prebivati u kući mojoj tko spletke snuje. Tko govori laži, neće opstati pred mojim očima.

⁸ Svaki ću dan istrebljivati sve zlikovce u zemlji; iskorijenit ću iz grada Jahvina sve koji čine bezakonje.

102

¹ Molitva nevoljnika koji je klonuo pa svoju tugu izljujeva

² Jahve, usliši molitvu moju, i vapaj moj k tebi da dođe!

³ Nemoj sakrivati lice od mene u dan moje nevolje! Prigni k meni uho svoje: kad te prizovem, brzo me usliši!

⁴ Jer moji dani nestaju poput dima, a moje kosti gore kao oganj.

⁵ Srce mi se suši kao pokošena trava i kruh svoj zaboravljam jesti.

⁶ Od snažnih jecaja mojih kosti mi uz kožu prionuše.

⁷ Sličan sam čaplji u pustinji, postah k'o ćuk na pustoju razvalini.

⁸ Ne nalazim sna i uzdišem k'o samotan vrabac na krovu.

⁹ Svagda me grde dušmani moji; mnome se proklinju što bjesne na me.

¹⁰ Pepeo jedem poput kruha, a piće svoje miješam sa suzama

¹¹ zbog tvoje ljutine i gnjeva, jer si me digao i bacio.

¹² Moji su dani k'o oduljena sjena, a ja se, gle, sušim poput trave.

¹³ A ti, o Jahve, ostaješ dovijeka i tvoje ime kroza sva koljena.

¹⁴ Ustani, smiluj se Sionu: vrijeme je da mu se smiluješ - sada je čas!

¹⁵ Jer milo je slugama tvojim kamenje njegovo, žale ruševine njegove.

¹⁶ Tad će se pogani bojati, Jahve, imena tvojega i svi kraljevi zemlje slave tvoje

¹⁷ kad Jahve opet sazda Sion, kad se pokaže u slavi svojoj,

¹⁸ kad se osvrne na prošnju ubogih i ne prezre molitve njihove.

¹⁹ Nek' se zapiše ovo za budući naraštaj, puk što nastane neka hvali Jahvu.

²⁰ Jer Jahve gleda sa svog uzvišenog svetišta, s nebesa na zemlju gleda

²¹ da čuje jauke sužnjeva, da izbavi smrti predane,

²² da se na Sionu navijesti ime Jahvino i njegova hvala u Jeruzalemu

²³ kad se narodi skupe i kraljevstva da služe Jahvi.

²⁴ Putem je istrošio sile moje, skratio mi dane.

²⁵ Rekoh: "Bože moj, nemoj me uzeti u sredini dana mojih! Kroza sva koljena traju godine tvoje.

²⁶ U početku utemelji zemlju, i nebo je djelo ruku tvojih.

²⁷ Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao odjeća. Mijenjaš ih poput haljine i nestaju:

²⁸ ti si uvijek isti - godinama tvojim nema kraja.

²⁹ Djeca će tvojih slugu živjeti u miru i potomstvo će njihovo trajati pred tobom.

103

¹ Davidov. Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i sve što je u meni, sveto ime njegovo!

² Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi dobročinstva njegova:

³ on ti otpušta sve grijehе tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje;

⁴ on ti od propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju;

⁵ život ti ispunja dobrima, k'o orlu ti se mladost obnavlja.

⁶ Jahve čini pravedna djela i potlačenima vraća pravicu,

⁷ Mojsiju objavi putove svoje, sinovima Izraelovim djela svoja.

⁸ Milosrdan i milostiv je Jahve, spor na srdžbu i vrlo dobrotiv.

⁹ Jarostan nije za vječna vremena niti dovijeka plamti srdžba njegova.

¹⁰ Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po našim krivnjama.

¹¹ Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrota je njegova s onima koji ga se boje.

¹² Kako je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša.

¹³ Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje.

¹⁴ Jer dobro zna kako smo sazdani, spominje se da smo prašina.

¹⁵ Dani su čovjekovi kao sijeno, cvate k'o cvijetak na njivi;

¹⁶ jedva ga dotakne vjetar, i već ga nema, ne pamti ga više ni mjesto njegovo.

¹⁷ Al' ljubav Jahvina vječna je nad onima što ga se boje i njegova pravda nad sinovima sinova,

¹⁸ nad onima što njegov Savez čuvaju i pamte mu zapovijedi da ih izvrše.

¹⁹ Jahve u nebu postavi prijestolje svoje, i kraljevska vlast svemir mu obuhvaća.

²⁰ Blagoslivljajte Jahvu, svi anđeli njegovi, vi jaki u sili, što izvršujete naredbe njegove, poslušni riječi njegovoj!

²¹ Blagoslivljajte Jahvu, sve vojske njegove, sluge njegove koje činite volju njegovu!

²² Blagoslivljajte Jahvu, sva djela njegova, na svakome mjestu vlasti njegove: blagoslivljaj Jahvu, dušo moja!

104

¹ Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, Jahve, Bože moj, silno si velik! Odjeven veličanstvom i ljepotom,

² svjetlošću ogrnut kao plaštem! Nebo si razapeo kao šator,

³ na vodama sagradio dvorove svoje. Od oblaka praviš kola svoja, na krilima vjetrova putuješ.

⁴ Vjetrove uzimaš za glasnike, a žarki oganj za slugu svojega.

⁵ Zemlju si stavio na stupove njene: neće se poljuljati u vijek vjekova,

⁶ pokrio si je vodama bezdanim k'o haljinom, iznad bregova stajahu vode;

⁷ na tvoju se prijetnju povukoše, od tvoje grmljavine zadrhtaše.

⁸ Bregovi se digoše, doline spustiše na mjesto koje si im odredio.

⁹ Odredio si granicu koju ne smiju prijeći, da opet ne pokriju zemlju.

¹⁰ Izvore svraćaš u potoke što žubore među brdima.

¹¹ Oni poje sve živine poljske, divlji magarci žed' gase u njima.

¹² Uz njih se gnijezde ptice nebeske i pjevaju među granama.

¹³ Ti natapaš bregove iz dvorova svojih, zemlja se nasićuje plodom tvojih ruku.

¹⁴ Ti daješ te niče trava za stoku i bilje na korist čovjeku da izvede kruh iz zemlje

¹⁵ i vino što razvedruje srce čovječje; da uljem lice osvježi i da kruh okrijepi srce čovjeku.

¹⁶ Stabla se Jahvina napajaju hranom, cedri libanonski koje on zasadi.

¹⁷ Ondje se ptice gnijezde, u čempresu dom je rodin.

¹⁸ Visoki bregovi daju kozorogu a pećine jaza-vcu sklonište.

19 Ti si stvorio mjesec da označuje vremena i sunce znade kada ima zaći.

20 Kad razastreš tmine i noć se spusti, tad se šuljaju u njoj životinje šumske.

21 Lavići riču za plijenom i od Boga hranu traže.

22 Kad sunce ograne, nestaju i liježu na ležaje.

23 Tad čovjek izlazi na dnevni posao i na rad do večeri.

24 Kako su brojna tvoja djela, o Jahve! Sve si to mudro učinio: puna je zemlja stvorenja tvojih.

25 Eno mora, velika i široka, u njemu vrve gmazovi bez broja, životinje male i velike.

26 Onud prolaze nemani, Levijatan kojeg stvori da se igra u njemu.

27 I sva ova bića željno čekaju da ih nahraniš na vrijeme.

28 Daješ li im, tada sabiru: otvaraš li ruku, nasite se dobrima.

29 Sakriješ li lice svoje, tad se rastuže; ako dah im oduzmeš, ugibaju i opet se u prah vraćaju.

30 Pošalješ li dah svoj, opet nastaju, i tako obnavljaš lice zemlje.

31 Neka dovijeka traje slava Jahvina: nek' se raduje Jahve u djelima svojim!

32 On pogleda zemlju i ona se potrese, dotakne bregove, oni se zadime.

33 Pjevat ću Jahvi dokle god živim, svirat ću Bogu svome dokle god me bude.

34 Bilo mu milo pjevanje moje! Ja ću se radovati u Jahvi.

35 Nek' zločinci sa zemlje nestanu i bezbožnika nek' više ne bude! Blagoslivljaj Jahvu, dušo

moja! Aleluja!

105

¹ Hvalite Jahvu, prizivajte mu ime, navješćujte među narodima djela njegova!

² Pjevajte mu, svirajte mu, pripovijedajte sva njegova čudesa!

³ Dičite se svetim imenom njegovim, neka se raduje srce onih što traže Jahvu!

⁴ Tražite Jahvu i njegovu snagu, tražite svagda njegovo lice!

⁵ Sjetite se čudesa koja učini, njegovih čuda i sudova usta njegovih!

⁶ Abrahamov rod sluga je njegov, sinovi Jakovljevi njegovi izabranici!

⁷ On je Jahve, Bog naš; po svoj su zemlji njegovi sudovi!

⁸ On se uvijek sjeća svojega Saveza, riječi koju dade tisući naraštaja:

⁹ Saveza koji sklopi s Abrahamom i zakletve svoje Izaku.

¹⁰ Ustanovi je kao zakon Jakovu, Izraelu vječni Savez,

¹¹ govoreći: "Tebi ću dati kanaansku zemlju kao dio u baštinu vašu."

¹² Kad ih još bješe malo na broju, vrlo malo, i kad bjehu pridošlice u njoj,

¹³ išli su od naroda do naroda, iz jednoga kraljevstva k drugom narodu,

¹⁴ ali ne dopusti nikom da ih tlači, kažnjavaše zbog njih kraljeve:

¹⁵ "Ne dirajte u moje pomazanike, ne nanosite zla mojim prorocima!"

16 I on pozva glad na zemlju, sve zalihe uništi krušne.

17 Pred njima čovjeka posla: Josip u ropstvo bijaše prodan.

18 Sputaše uzama noge njegove, u gvožđe mu vrat staviše,

19 dok se ne ispuni proroštvo njegovo, Jahvina ga riječ potvrdi.

20 Kralj naredi da ga drijese, narÄodÄa poglavar oslobodi njega.

21 Za domaćina ga stavi kući svojoj, za nadstojnika sveg imanja svoga,

22 da velikaše njegove po volji uči i starce njegove mudrosti da vodi.

23 Tad Izrael u Egipat uđe, Jakov došljak bješe u Kamovoj zemlji.

24 Narod svoj umnoži veoma, učini ga jačim od dušmana.

25 Okrenu im srce da zamrze narod njegov, da slugama njegovim opaki budu.

26 Mojsija posla, slugu svoga, Arona, kog odabra.

27 Činjahu među njima znake njegove i čudesa u Kamovoj zemlji.

28 Posla tmine, i smrknu se, al' prkosiše oni riječima njegovim.

29 U krv im vode prometnu i pobi ribe njihove.

30 Zemljom im žabe provrvješe, prodriješe i u dvore kraljevske.

31 Reče, i muha roj doletje i komarci u sve kraje njine.

32 Mjesto kiše grÓad im dade, ognjene munje po njihovoj zemlji.

33 Udari im lozu i smokve, polomi stabla u krajima njihovim.

34 Reče, i skakavci dođoše i bezbrojne gusjenice s njima.

35 U zemlji im proždriješe svu bilinu, proždriješe rod njihovih njiva.

36 Pobi sve prvorođene u njihovoj zemlji, sve prvine snage njihove.

37 Izvede ih sa srebrom i zlatom; u plemenima njihovim bolesnih ne bješe.

38 Odlasku njihovu Egipat se obradova, jer ga od njih strah spopade.

39 Rasprostro je oblak kao pokrov i oganj da se obnoć sja.

40 Zamoliše, i dovede prepelice, nebeskim ih kruhom tad nahrani.

41 Hrid rascijepi, i provri voda, pustinjom poteče kao rijeka.

42 Tad se sjeti svete riječi svoje što je zada sluzi svome Abrahamu.

43 Puk svoj s klicanjem izvede i s veseljem izabrane svoje.

44 I dade im zemlje poganske, trud naroda baštiniše,

45 da čuvaju naredbe njegove i zakone da mu paze. Aleluja!

106

1 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!

2 Tko će izreć' djela moći Jahvine, tko li mu iskazat' sve pohvale?

³ Blaženi što drže naredbe njegove i čine pravo u svako doba!

⁴ Sjeti me se, Jahve, po dobroti prema svome puku, pohodi me spasenjem svojim

⁵ da uživam sreću izabranih tvojih, da se radujem radosti naroda tvoga, da tvojom se baštinom ponosim.

⁶ Zgriješismo kao oci naši, činismo bezakonje, bezbožno radismo.

⁷ Oci naši u Egiptu, nehajni za čudesa tvoja, ne spominjahu se velike ljubavi tvoje, već na Svevišnjeg digoše se na Crvenom moru.

⁸ Al' on ih izbavi rad' imena svoga da pokaže silu svoju.

⁹ Zapovjedi Crvenome moru, i presahnu ono, provede ih izmed valĀa kao kroz pustinju.

¹⁰ Iz ruku mrzitelja njih izbavi, oslobodi iz ruku dušmana.

¹¹ I prekriše vode neprijatelje njine, ne ostade nijednoga od njih.

¹² Vjerovahu riječima njegovim i hvale mu pjevahu.

¹³ Zaboraviše brzo djela njegova, ne uzdaše se u volju njegovu.

¹⁴ Pohlepi se daše u pustinji, iskušavahu Boga u samoći.

¹⁵ I dade im što iskahu, al' u duše njine on groznicu posla.

¹⁶ Zavidješe tada Mojsiju u taboru, Aronu, kog posveti Jahve.

¹⁷ Otvori se zemlja, Datana proždrije, Abiramovo pokri mnoštvo.

18 Oganj pade na sve mnoštvo njino i zlotvore plamen sažga.

19 Načiniše tele na Horebu, klanjahu se liku od zlata slivenu.

20 Zamijeniše Slavu svoju likom bika što proždire travu.

21 Zaboraviše Boga, koji ih izbavi u Egiptu znamenja čineći

22 i čudesa u Kamovoj zemlji i strahote na Crvenome moru.

23 Već namisli da ih satre, al' Mojsije, izabranik njegov, zauze se za njih da srdžbu mu odvrati, te ih ne uništi.

24 Prezreše oni zemlju željkovanu ne vjerujuć' njegovoj riječi.

25 Mrmljahu pod šatorima svojim, ne poslušашe glasa Jahvina.

26 Zakle se tada podignutom rukom: sve će ih pokosit' u pustinji,

27 potomstvo njino međ' narode razbacat', njih razasut' po zemljama.

28 Posvetiše se Baal Peoru i jedoše žrtve bogova mrtvih.

29 Razjariše ga nedjelima svojim, i on na njih pošast baci.

30 Al' se Pinhas diže, sud izvrši i pošasti nesta tada.

31 U zasluge to mu uđe u sva pokoljenja dovijeka.

32 Razjariše ga opet kraj voda meripskih, i Mojsija zlo pogodi zbog njih,

33 jer mu duh već ogorčiše, nesmotrenu riječ izusti.

34 I ne istrijebiše naroda za koje im Jahve bješe naredio.

35 S poganima miješahu se, naučiše djela njina.

36 Štovahu likove njihove, koji im postaše zamka.

37 Žrtvovahu sinove svoje i svoje kćeri zlodusima.

38 Prolijevahu krv nevinu, krv sinova i kćeri svojih, koje žrtvovahu likovima kanaanskim. Zemlja bješe krvlju okaljana,

39 djelima se svojim uprljaše, učiniše preljub svojim nedjelima.

40 Na svoj narod Jahve srdžbom planu, zgadi mu se njegova baština.

41 Predade ih u ruke pogana te vladahu njima mrzitelji njini.

42 Mučili ih neprijatelji i tlačili rukom svojom.

43 Prečesto ih izbavljaše, al' ga razjariše naučima svojim: pokošeni bjehu za bezakonja svoja.

44 On pogleda opet na nevolju njinu kad njihove molitve začu

45 i sjeti se svog Saveza s njima, sažali se na njih u velikom milosrđu svome.

46 Učini da nađu milost u onih što ih bjehu zarobili.

47 Spasi nas, Jahve, Bože naš, i saberi nas od bezbožnih naroda da slavimo tvoje sveto ime, da se tvojom slavom ponosimo.

48 Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka! I sav narod neka kaže: "Amen! Aleluja!"

107

¹ Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je do vijeka ljubav njegova!

² Tako nek' reknu svi otkupljenici koje Jahve otkupi iz ruke dušmanske

³ i koje skupi iz svih zemalja, s istoka i sa zapada, sa sjevera i s juga.

⁴ Lutahu pustinjom, u samoći pustoj, puta ne nalazeć' do naseljena grada.

⁵ Gladni su bili, žeđu izmoreni, duša je klonula u njima.

⁶ Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi, i on ih istrže iz svih nevolja.

⁷ Pravim ih putem pÓovede da stignu ka gradu naseljenju.

⁸ Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim!

⁹ Jer gladnu dušu on nasiti, dušu izgladnjelu on napuni dobrima.

¹⁰ U mraku sjeđahu i u tmuni, sputani bijedom i gvoždima,

¹¹ jer su prkosili besjedama Božjim i prezreli naum Svevišnjega.

¹² Srce im stoga skrši patnjama: posrtahu, a ne bješe nikog da im pomogne.

¹³ Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja.

¹⁴ Izvede ih iz tmina i mraka, raskide okove njihove.

¹⁵ Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim!

16 Jer razbi vrata mjedena i gvozdene polomi zasune.

17 Zbog svojih bezakonja bolovahu oni, ispaštajuć' svoje opačine:

18 svako se jelo gadilo duši njihovoj, do vrata smrti oni dođoše.

19 Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja.

20 Riječ svoju posla da ih ozdravi i život im spasi od jame grobne.

21 Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim!

22 Nek' prinose žrtve zahvalnice i kličući nek' djela njegova kazuju!

23 Oni koji lađama zaploviše morem da po vodama silnim trguju:

24 oni vidješe djela Jahvina, čudesa njegova na pučini.

25 On reče i olujni se vjetar uzvitla što u visinu diže valove mora.

26 Do neba se dizahu, u bezdan se spuštahu, u nevolji duša im ginula.

27 Teturahu i posrtahu kao pijani, sva ih je mudrost izdala.

28 Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja.

29 Smiri oluju u tih povjetarac, valovi morski umukoše.

30 Obradovaše se tišini, u željenu luku on ih povede.

31 Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim!

32 Neka ga uzvisuju u narodnom zboru, neka

ga hvale u vijeću staraca!

³³ On pretvori rijeke u pustinju, a izvore vodene u žednu zemlju;

³⁴ plodonosnu zemlju u slanu pustaru zbog zloće žitelja njezinih.

³⁵ On obrati pustinju u jezero, a zemlju suhu u vodene izvore

³⁶ i naseli ondje izgladnjele te podigoše grad gdje će živjeti.

³⁷ Zasijaše njive, posadiše vinograde što im doniješe obilnu ljetinu.

³⁸ I on ih blagoslovi te se namnožiše silno i stada im se ne smanjiše.

³⁹ Prorijeđeni bjehu i prezreni pod teretom patnja i nevolja.

⁴⁰ Onaj što izljevava prezir na knezove pusti ih da po bespuću pustom lutaju.

⁴¹ Iz nevolje pÓodiže ubogog i obitelji k'o stada ÓumnožÄi.

⁴² Videć' to, čestiti neka se raduju, a zloća neka sebi usta začepi!

⁴³ Tko je mudar nek' o svemu tom razmišlja i nek' uvidi dobrotu Jahvinu!

108

¹ Pjesma. Psalam. Davidov.

² Moje je srce sigurno, Bože, sigurno je srce moje: pjevat ću i svirati.

³ Probudi se, dušo moja! Probudi se, harfo i citaro! Probudit ću zoru jutarnju.

⁴ Hvalit ću te, Jahve, među narodima, među pucima tebi ću pjevati,

⁵ jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka tvoja vjernost.

⁶ Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

⁷ Da ti se ljubimci izbave, desnicom pomози, usliši nas!

⁸ Bog reče u svom Svetištu: "Šekem ću razdijelit' kličući, dolinu ću Sukot izmjeriti.

⁹ Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim mi kaciga, Judeja žezlo moje!

¹⁰ Moab je sud iz kojeg se umivam, na Edom ću baciti obuću, nad Filistejcem slaviti pobjedu!"

¹¹ Tko će me dovesti do utvrđena grada, tko će me dovesti do Edoma?

¹² Zar nećeš ti, o Bože, što nas odbaci? Zar nećeš više, Bože, sa četama našim?

¹³ Pomози nam protiv dušmana, jer je ljudska pomoć ništavna!

¹⁴ S Božjom pomoću hrabro ćemo se boriti, Bog će zgaziti naše dušmane.

109

¹ Zborovođi. Psalam. Davidov. Bože, diko moja, nemoj šutjeti!

² Usta bezbožna i prijevarna na me se otvaraju, govore mi jezikom lažljivim,

³ riječima me mržnje okružuju, bezrazložno me napadaju.

⁴ Za moju me ljubav oni optužuju, a ja se samo molim.

⁵ Uzvrćaju mi zlo za dobro, mržnju za ljubav moju.

6 “Digni protiv njega bezbožnika i tužitelj nek' mu stane zdesna!

7 Kad mu se bude sudilo, nek' bude osuđen, i molitva mu se za grijeh uzela!

8 Dani njegovi nek' budu malobrojni, njegovu službu nek' dobije drugi!

9 Djeca njegova nek' postanu siročad, a njegova žena udovica!

10 Nek' mu djeca budu skitnice, prosjaci, nek' budu bačena iz opustjelih domova!

11 Nek' mu lihvar prigrabi sav posjed, tuđinci nek' razgrabe plod muke njegove!

12 Nitko ne imao prema njemu samilosti, nitko se ne smilovao siročadi njegovoj!

13 Neka mu se zatre potomstvo, u drugome koljenu neka se utrne ime njegovo!

14 Spominjao se Jahve grijeha njegovih, i grijeh njegove majke nek' se ne izbriše:

15 nek' budu svagda Jahvi pred očima! Neka se sa zemlje izbriše spomen njihov!”

16 Jer se ne spomenu da čini milosrđe, već proganjaše bijedna i uboga i u smrt gonjaše čovjeka srca shrvana.

17 Prokletstvo je ljubio, pa neka ga stigne; blagoslova ne htjede, daleko nek' je od njega!

18 Prokletstvom nek' se odjene kao haljinom, neka kao voda uđe u njega i kao ulje u kosti njegove.

19 Bilo mu haljinom kojom se pokriva, pojas kojim se svagda paše!

20 Tako nek' plati Jahve tužiteljima mojim koji zlo govore protiv duše moje!

21 A ti, Jahve, Gospode, rad imena svog zauzmi se za me, spasi me jer je dobrostiva ljubav tvoja!

22 Jer bijedan sam i ubog, i srce je moje ranjeno u meni.

23 K'o sjena što se naginje ja nestajem, progone me kao skakavca.

24 Od posta mi koljena klecaju i tijelo moje omrša.

25 Ruglom sam njima postao, kimaju glavom kad me vide.

26 Pomozi mi, Jahve, Bože moj, po doborti me svojoj spasi!

27 Nek' upoznaju da je ovo ruka tvoja i da si ti ovo učinio, Jahve!

28 Oni nek' proklinju, ti blagoslivljaj; nek' se postide koji se na me podižu, a sluga tvoj nek' se raduje!

29 Stidom nek' se odjenu tužitelji moji i sramotom svojom nek' se k'o plaštem pokriju!

30 Slaviti ću Jahvu iz svega grla i hvaliti ga u veliku mnoštvu

31 jer stoji s desne siromahu da mu dušu spasi od sudaca.

110

1 Psalam. Davidov. Riječ Jahvina Gospodinu mojemu: "Sjedi mi zdesna dok ne položim dušmane za podnožje tvojim nogama!

2 Žezlo tvoje moći protegnut će Jahve sa Siona: vladaj posred svojih neprijatelja!

3 Spreman je tvoj narod u svetim odorama za dan tvog junaštva: kao rosa iz krila zorina uza te su mladi ratnici."

⁴ Zakleo se Jahve i neće se pokajati: “Dovijeka ti si svećenik po redu Melkisedekovu!”

⁵ Gospodin ti je zdesna, on će oboriti kraljeve u dan gnjeva svojega.

⁶ On će sudit' narodima: bit će trupla na gomile, po svoj zemlji raskoljenih glava.

⁷ Na putu će se napit' iz potoka, visoko će dignuti glavu.

111

¹ Aleluja! \$ALEF Hvalit ću Jahvu svim srcem svojim \$BET u zboru pravednika, u zajednici njihovoj.

² \$GIMEL Silna su djela Jahvina, \$DALET nek' razmišljaju o njima svi koji ih ljube.

³ \$HE Sjajno je i veličanstveno djelo njegovo, \$VAU i pravda njegova ostaje dovijeka.

⁴ \$ZAJIN Čudesima svojim spomen postavi, \$HET blag je Jahve i milosrdan.

⁵ \$TET Hranu daje štovateljima svojim, \$JOD dovijeka se sjeća svoga Saveza.

⁶ \$KAF Silna djela svoja objavi svom narodu, \$LAMED u posjed im daje zemlju pogana.

⁷ \$MEM Djela ruku njegovih vjernost su i pravednost, \$NUN stalne su sve naredbe njegove,

⁸ \$SAMEK utvrđene za sva vremena, dovijeka, \$AJIN sazdane na istini i na pravdi.

⁹ \$PE On posla spasenje svom narodu, \$SADE Savez svoj postavi zauvijek: \$KOF sveto je i časno ime njegovo!

10 \$REŠ Početak mudrosti strah Gospodnji!
\$ŠIN Mudro čine koji ga poštuju. \$TAU Slava njegova ostaje dovijeka!

112

1 Aleluja! \$ALEF Blago čovjeku koji se boji Jahve \$BET i koji uživa u naredbama njegovim:

2 \$GIMEL moćno će mu biti na zemlji potomstvo, \$DALET na pravednu će pokoljenju počivati blagoslov.

3 \$HE Blagostanje i bogatstvo bit će u domu njegovu, \$VAU njegova pravednost ostaje dovijeka.

4 \$ZAJIN Čestitima sviće k'o svjetlost u tami: \$HET blag, milosrdan i pravedan Jahve.

5 \$TET Dobro je čovjeku koji je milostiv i daje u zajam, \$JOD koji poslove svoje obavlja pravedno.

6 \$KAF Dovijeka neće on posrnuti: \$LAMED u vječnome će spomenu biti pravednik.

7 \$MEM Žalosne se vijesti neće bojati, \$NUN mirno je njegovo srce uzdajuć' se u Jahvu.

8 \$SAMEK Hrabro mu je srce, ničeg se ne boji, \$AJIN neprijatelje svoje prezire.

9 \$PE On prosipa, daje sirotinji: \$SADE pravednost njegova ostaje dovijeka, \$KOF njegovo će se čelo slavno uzdići.

10 \$REŠ Ljutito će to gledati bezbožnik, \$ŠIN škrgutat će zubima i venuti, \$TAU propast će želja opakih.

113

1 Aleluja! Hvalite, sluge Jahvine, hvalite ime Jahvino!

² Blagoslovljeno ime Jahvino sada i dovijeka!

³ Od istoka sunca do zalaska hvaljeno bilo ime Jahvino!

⁴ Uzvišen je Jahve nad sve narode, slava njegova nebesa nadvisuje.

⁵ Tko je kao Jahve, Bog naš, koji u visinama stoluje

⁶ i gleda odozgo nebo i zemlju?

⁷ Podiže iz prašine uboga, iz gliba vadi siromaha

⁸ da ga posadi s prvacima, s prvacima svoga naroda.

⁹ Nerotkinji daje da u domu stanuje kao radosna majka djece brojne.

114

¹ Aleluja! Kad izađe Izrael iz Egipta i kuća Jakovljeva iz naroda barbarskog,

² Judeja mu posta svetište, a Izrael kraljevstvo njegovo.

³ Vidje more i uzmače, a Jordan ustuknu.

⁴ Bregovi skakahu poput ovnova i brežuljci poput jaganjaca.

⁵ Što ti je, more, da uzmičeš? Jordane, zašto natrag okrećeš?

⁶ Bregovi, zašto skaćete poput ovnova i vi, brežuljci, poput jaganjaca?

⁷ Dršći, zemljo, pred licem Gospodnjim, pred licem Boga Jakovljeva.

⁸ On hrid pretvara u slap vodeni i stijenu u izvor vode.

115

¹ Ne nama, o Jahve, ne nama, već svom imenu slavu daj zbog ljubavi i vjernosti svoje.

² Zašto da govore pogani: "TÓa gdje je Bog njihov?"

³ Naš je Bog na nebesima, sve što mu se sviđi to učini.

⁴ Idoli su njihovi srebro i zlato, ljudskih su ruku djelo.

⁵ Usta imaju, a ne govore, oči imaju, a ne vide.

⁶ Uši imaju, a ne čuju, nosnice, a ne mirišu.

⁷ Ruke imaju, a ne hvataju, noge imaju, a ne hodaju; glas im iz grla ne izlazi.

⁸ Takvi su i oni koji ih napraviše i svi koji se u njih uzdaju.

⁹ Dome Izraelov, u Jahvu se uzdaj! - On je štit i pomoćnik njihov.

¹⁰ Dome Aronov, u Jahvu se uzdaj! - On je štit i pomoćnik njihov.

¹¹ Štovatelji Jahvini, u Jahvu se uzdajte! - On je štit i pomoćnik njihov.

¹² Jahve će se nas spomenut' i on će nas blagoslovit': blagoslovit' će dom Izraelov, blagoslovit' će dom Aronov,

¹³ blagoslovit' će one koji se Jahve boje - i male i velike.

¹⁴ Umnožio vas Jahve, vas i vaše sinove!

¹⁵ Blagoslovio vas Jahve koji stvorio nebo i zemlju!

¹⁶ Nebo je nebo Jahvino, a zemlju dade sinovima čovječjim.

17 Ne, Jahvu mrtvi ne hvale, nitko od onih što siđu u Podzemlje.

18 Mi živi, mi Jahvu slavimo sada i dovijeka. Aleluja.

116

1 Ljubim Jahvu jer čuje vapaj molitve moje:

2 uho svoje prignu k meni u dan u koji ga zazvah.

3 Užeta smrti sapeše me, stegoše me zamke Podzemlja, snašla me muka i tjeskoba.

4 Tada zazvah ime Jahvino: "O Jahve, spasi život moj!"

5 Dobrostiv je Jahve i pravedan, pun sućuti je Bog naš.

6 Jahve čuva bezazlene: u nevolji bijah, on me izbavi.

7 Vрати se, dušo moja, u svoj pokoj, jer Jahve je dobrotvor tvoj.

8 On mi život od smrti izbavi, oči moje od suza, noge od pada.

9 Hodit ću pred licem Jahvinim u zemlji živih.

10 Ja vjerujem i kada kažem: "Nesretan sam veoma."

11 U smetenosti svojoj rekoh: "Svaki je čovjek lažac!"

12 Što da uzvratim Jahvi za sve što mi je učinio?

13 Uzet ću čašu spasenja i zazvat ću ime Jahvino.

14 Izvršit ću Jahvi zavjete svoje pred svim pukom njegovim.

15 Dragocjena je u očima Jahvinim smrt pobožnika njegovih.

16 Jahve, tvoj sam sluga, tvoj sluga, sin sluškinje tvoje: ti si razriješio okove moje.

17 Tebi ću prinijeti žrtve zahvalne, zazvat ću ime Jahvino.

18 Izvršit ću Jahvi zavjete svoje pred svim pukom njegovim,

19 u predvorjima Doma Jahvina, posred tebe, Jeruzaleme!

117

1 Aleluja! Hvalite Jahvu, svi puci, slavite ga, svi narodi!

2 Silna je prema nama ljubav njegova, i vjernost Jahvina ostaje dovijeka!

118

1 Aleluja! Zahvaljujte Jahvi jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!

2 Neka rekne dom Izraelov: "Vječna je ljubav njegova!"

3 Neka rekne dom Aronov: "Vječna je ljubav njegova!"

4 Svi koji se Jahve boje neka reknu: "Vječna je ljubav njegova!"

5 Iz tjeskobe Jahvu ja zazvah: on me usliša i oslobodi.

6 Jahve je sa mnom i ja ne strahujem: što mi tko može?

7 Jahve je sa mnom, pomoć moja, i zbunjene gledam dušmane.

8 Bolje se Jahvi uteći nego se uzdat' u čovjeka.

9 Bolje se Jahvi uteći nego se uzdat' u mogućnike.

10 Pogani me okružiše: imenom ih Jahvinim uništih.

11 Opkoliše me odasvud: imenom ih Jahvinim uništih.

12 Opkoliše me poput pčela, ubod im žeže kao trnje zapaljeno: imenom ih Jahvinim uništih.

13 Gurahu me, gurahu, da me obore, ali mi Jahve pomože.

14 Jahve je moja snaga i pjesma, on mi je spasitelj.

15 Čuj! Radost i spasenje odzvanja šatorima pravednika: Jahvina se proslavi desnica,

16 Jahvina me uzdigne desnica, Jahvina se proslavi desnica!

17 Ne, umrijeti neću nego živjeti i kazivat ću djela Jahvina.

18 Kaznom teškom kaznio me Jahve, ali me smrti ne preda.

19 Otvorite mi širom vrata pravde: ući ću, Jahvi zahvalit'!

20 "Ovo su vrata Jahvina, na njih ulaze pravedni!"

21 Zahvalit ću ti što si me uslišio i moj postao spasitelj.

22 Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni.

23 Jahvino je to djelo: kakvo čudo u očima našim!

24 Ovo je dan što ga učini Jahve: kličimo i radujmo se njemu!

25 O Jahve, spasenje nam daj! Jahve, sreću nam daj!

26 Blagoslovljen koji dolazi u imenu Jahvinu!
Blagoslivljamo vas iz Doma Jahvina!

27 Obasjao nas Bog Jahve! Složite povorku s grančicama u ruci sve do rogova žrtvenika.

28 Ti si Bog moj - tebi zahvaljujem: Bože moj, tebe ja uzvisujem.

29 Zahvaljujte Jahvi jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!

119

1 \$ALEF Blaženi oni kojih je put neokaljan, koji hode po Zakonu Jahvinu!

2 Blaženi oni koji čuvaju propise njegove, čitavim srcem njega traže;

3 koji ne čine bezakonje, već hode putovima njegovim.

4 Naredbe si svoje dao da se brižno čuvaju.

5 O, kad bi čvrsti bili putovi moji da tvoja čuvam pravila!

6 Neću se postidjeti tada kad budem pazio na zapovijedi tvoje.

7 Slavit ću te u čestitosti srca kad naučim sudove pravde tvoje.

8 Tvoja ću pravila čuvati: ne zapusti me nikada!

9 \$BET Kako će mladić čistim sačuvati put svoj? Čuvajući riječi tvoje.

10 Svim srcem svojim tebe tražim; ne daj da zastranim od zapovijedi tvojih.

11 U srce pohраниh riječ tvoju da protiv tebe ne sagriješim.

12 Blagoslovljen si, o Jahve, nauči me svojim pravilima.

13 Usnama svojim navješćujem sudove usta tvojih.

14 Putu se propisa tvojih radujem više no svemu bogatstvu.

15 Razmišljat ću o naredbama tvojim i putove ću tvoje razmatrat'.

16 Uživat ću u pravilima tvojim, riječi tvojih neću zaboravit'.

17 \$GIMEL Milostiv budi meni, sluzi svojem, da živim i tvoje riječi čuvam.

18 Otvori oči moje da gledam divote tvoga Zakona!

19 Ja sam došljak na zemlji, zapovijedi svoje nemoj od mene skrivati!

20 Duša mi gine u svako doba žudeći za tvojim odlukama.

21 Oholima ti si zaprijetio: prokleti koji odstupaju od zapovijedi tvojih.

22 Uzmi s mene rug i sramotu, jer tvoje ja čuvam propise.

23 Pa nek' se sastaju knezovi i proti meni govore, tvoj sluga razmišlja o pravilima tvojim.

24 Jer tvoja su svjedočanstva uživanje moje, tvoja su pravila moji savjetnici.

25 \$DALET Moja duša leži u prašini: po riječi svojoj vrati mi život.

26 Kazivao sam ti svoje putove i ti si me čuo: pravilima me svojim nauči.

27 Pokaži mi put odredaba svojih i o čudesima ću tvojim razmišljat'.

28 Suze roni duša moja od žalosti: po riječi svojoj ti me podigni!

29 Daleko me drži od puta zablude i Zakonom me svojim obdari!

30 Put istine ja sam odabrao, pred oči sam stavio odluke tvoje.

31 Uz propise tvoje ja čvrsto prijanjam, o Jahve, nemoj me postidjeti!

32 Ja kročim putem zapovijedi tvojih jer si mi prosvijetlio srce.

33 \$HE Pokaži mi, Jahve, stazu pravila svojih i ja ću je čuvati do kraja.

34 Pouči me da se tvoga držim Zakona i čuvat ću ga svim srcem.

35 Uputi me stazom svojih zapovijedi, jer ja u njoj uživam.

36 Prikloni mi srce propisima svojim, a ne k pohlepi!

37 Odvрати moje oči da ne vide ništavost, život mi čuvaj na putu svojemu!

38 Ispuni svom sluzi obećanje koje si onima dao što te se boje.

39 Ukloni sramotu od koje strahujem, jer divni su tvoji sudovi.

40 Evo, čeznem za naredbama tvojim: pravdom me svojom poživi.

41 \$VAU Nek' milost tvoja, o Jahve, dođe na mene i spasenje tvoje po tvom obećanju.

42 Odgovorit ću onima koji me ruže, jer se uzdam u riječ tvoju.

43 Od mojih usta ne oduzmi riječ istine, jer se uzdam u sudove tvoje.

44 Tvoj ću Zakon čuvati uvijek i dovijeka.

45 Hodit ću putem prostranim, jer naredbe

tvoje istražujem.

⁴⁶ Pred kraljevima o tvojim ću propisima govorit' i zbunit' se neću.

⁴⁷ U zapovijedima tvojim moja je naslada jer ih ljubim.

⁴⁸ Prema zapovijedima tvojim ja podižem ruke i o tvojim odredbama razmišljam.

⁴⁹ \$ZAJIN Spomeni se svoje riječi sluzi svojem kojom si mi dao nadu.

⁵⁰ U nevolji sva mi je utjeha što mi život čuva riječ tvoja.

⁵¹ Oholice me napadaju žestoko, ali ja od tvog Zakona ne odstupam.

⁵² Sjećam se, o Jahve, davnih sudova tvojih i to me tješi.

⁵³ Bijes me hvata zbog grešnika koji tvoj Zakon napuštaju.

⁵⁴ Tvoje su mi naredbe pjesma u zemlji kojom putujem.

⁵⁵ Noću se spominjem, Jahve, imena tvojega i tvoj čuvam Zakon.

⁵⁶ Evo što je želja moja: čuvati tvoje odredbe.

⁵⁷ \$HET Dio je moj, o Jahve - rekoh - da tvoje čuvam riječi.

⁵⁸ Svim srcem lice tvoje ganuti hoću: smiluj mi se po svom obećanju.

⁵⁹ Promislio sam putove svoje i k tvojem sam svjedočanstvu upravio noge.

⁶⁰ Hitam i ne oklijevam da zapovijedi tvoje čuvam.

⁶¹ Opletoše me užeta grešnika, ali tvoga Zakona ja ne zaboravljam.

62 U ponoći ustajem da te slavim zbog pravednih tvojih odluka.

63 Prijatelj sam svima koji te se boje i koji tvoje čuvaju naredbe.

64 Dobrote tvoje, Jahve, puna je zemlja; nauči me odredbama svojim.

65 \$TET Učinio si dobro svom sluzi, Jahve, po riječi svojoj.

66 Nauči me razumu i znanju, jer u zapovijedi tvoje vjerujem.

67 Prije nego bjeħ ponižen, lutao sam, ali sada tvoju čuvam riječ.

68 Ti si tako dobar i dobrotiv: nauči me pravilima svojim.

69 Oholi na me prijevare smišljaju, ali se ja svim srcem držim naredaba tvojih.

70 Srce im je poput sala bešćutno, a ja uživam u tvom Zakonu.

71 Dobro mi je što sam ponižen da biħ tvoja naučio pravila.

72 Draži mi je zakon usta tvojih no tisuće zlatnika i srebrnika.

73 \$JOD Tvoje me ruke stvoriše i oblikovaše; prosvijetli me da naučim zapovijedi tvoje.

74 Štovatelji tvoji videć' me vesele se, jer se u riječ tvoju ja pouzdah.

75 Znadem, o Jahve, da su ti sudovi pravedni i da si me s pravom ponizio.

76 Tvoja ljubav nek' mi bude tješiteljicom po obećanju koje si dao sluzi svom.

77 Nek' dođe na me milosrđe tvoje da poživim, jer Zakon tvoj moja je naslada.

78 Nek' se smetu oholi, jer me tlače nizašto, a ja ću o naredbama tvojim razmišljat'.

79 Nek' mi se priklone štovatelji tvoji i koji znaju tvoje zapovijedi.

80 Nek' mi srce savršeno bude u tvojim pravilima da ne budem postuđen.

81 \$KAF Duša moja gine za tvojim spasenjem riječ tvoju željno čekam.

82 Oči mi čeznu za tvojom besjedom: kad ćeš mi donijeti utjehu?

83 Kao mijeh u dimu postadoh, ali pravila tvojih ne zaboravih.

84 Koliko dana ima sluga tvoj? Kad ćeš suditi progonitelje moje?

85 Oholnici mi jame iskopaše: oni ne rade po Zakonu tvojemu.

86 Sve zapovijedi tvoje istina su sama: nekriva me gone, pomози mi.

87 Umalo me smrviše u zemlji, ali naredaba tvojih ja ne ostavljam.

88 Po svojoj me milosti poživi i čuvat ću svjedočanstvo tvojih usta.

89 \$LAMED Dovijeka, o Jahve, riječ tvoja ostaje, stalna poput nebesa.

90 od koljena do koljena tvoja je vjernost; učvrstio si zemlju i ona stoji.

91 Po tvojim zakonima stoje zauvijek jer sve tebi služi.

92 Da nije tvoj Zakon uživanje moje, propao bih u nevolji svojoj.

93 Naredaba tvojih neću zaboravit' dovijeka, jer po njima ti me oživljavaš.

94 Tvoj sam, Gospodine: spasi me, jer tvoje ja ištem naredbe.

95 Bezbožni vrebaju da me upropaste, ali ja na tvoje pazim propise.

96 Svakom savršenstvu vidim granicu, a zapovijed tvoja nema granica.

97 \$MEM O, kako ljubim Zakon tvoj, po cio dan o njemu razmišljam.

98 Tvoja me zapovijed mudrijim učini od dušmana mojih jer ona je sa mnom vječito.

99 Umniji sam od svih svojih učitelja jer razmišljam o svjedočanstvima tvojim.

100 Razumniji sam i od staraca jer tvoje čuvam naredbe.

101 Zla puta klone mi se noge da riječ tvoju sačuvam.

102 Od tvojih sudova ne odstupam, jer ti si me poučio.

103 Kako su slatke nepcu mom riječi tvoje, od meda su slađe ustima mojim.

104 Po tvojim naredbama postajem razuman, stoga mrzim sve putove lažne.

105 \$NUN Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.

106 Kunem se i čvrsto odlučujem, i riječ ću održati: pravedne ću tvoje slijedit' odluke.

107 U nevolji sam velikoj, Jahve, po riječi me svojoj poživi.

108 Prinose usta mojih primi, Jahve, uči me sudovima svojim.

109 Život mi je u pogibelji neprestanoj, ali tvog Zakona ja ne zaboravljam.

110 Grešnici mi postaviše zamku, ali ne skrećem od tvojih naredaba.

111 Svjedočanstva tvoja vječna su mi baština, ona su radost mome srcu.

112 Prignuh srce da vrši naredbe tvoje uvijek i do kraja.

113 \$SAMEK Ja mrzim one koji su dvostruka srca, a ljubim Zakon tvoj.

114 Ti si moj štit i moj zaklon, u tvoju se riječ ja uzdam.

115 Odstupite od mene, zlikovci: držat ću zapovijedi Boga svoga.

116 Podrži me po svom obećanju i živjet ću; nemoj da se u svojoj nadi postidim.

117 Pomozi mi i spasit ću se, na tvoja ću pravila svagda paziti.

118 Ti prezireš one koji odstupaju od pravila tvojih jer je lažna misao njihova.

119 K'o hrđu zlotvore zemlje uklanjaš, zato ljubim tvoje propise.

120 Moje tijelo dršće od straha pred tobom, sudova tvojih ja se bojim.

121 \$AJIN Činim što je pravo i pravedno, ne predaj me tlačiteljima mojim.

122 Založi se za slugu svojega da me ne satru oholice!

123 Moje oči ginu od čežnje za spasenjem tvojim, za tvojom riječi pravednom.

124 Učini sluzi svom po svojoj dobroti i nauči me pravilima svojim.

125 Ja sam sluga tvoj: prosvijetli me da upoznam tvoje propise.

126 Čas je, o Jahve, da se javiš: oskvrnuše Zakon tvoj.

127 Stoga ljubim zapovijedi tvoje više no zlato, zlato žeženo.

128 Zato hodim po odredbama tvojim, mrski su mi svi lažni putovi.

129 \$PE Divna su tvoja svjedočanstva, stoga ih čuva duša moja.

130 Objava riječi tvojih prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje.

131 Otvaram usta svoja zadahtan u žudnji jer čeznem za zapovijedima tvojim.

132 Obrati se k meni i milostiv mi budi kao onima koji ljube ime tvoje.

133 Korake mi upravljaj po svom obećanju da nikakva opačina ne ovlada mnome.

134 Izbavi me od nasilja ljudskog, i naredbe tvoje ja ću čuvati.

135 Licem svojim obasjaj slugu svog i nauči me pravilima svojim!

136 Potoci suza potekoše mi iz očiju jer se Zakon tvoj ne čuva.

137 \$SADE Pravedan si, Jahve, i pravi su sudovi tvoji.

138 Dao si Zakon pravedan i vjeran veoma.

139 Revnost me moja izjeda jer moji tlačitelji zaboravljaju riječi tvoje.

140 Tvoje su riječi prokušane veoma, zato ih tvoj sluga ljubi.

141 Malen sam i prezren, ali naredaba tvojih ne zaboravljam.

142 Pravda je tvoja pravda vječita i Zakon tvoj sama istina.

143 Tjeskoba me i nevolja snađe, al' tvoje su zapovijedi uživanje moje.

144 Vječna je pravda tvojeg svjedočanstva, prosvijetli me i živjet ću.

145 \$KOF Iz svega srca vapijem, Jahve, usliši me: tvoja ću pravila čuvati.

146 K tebi vapijem, spasi me, tvojeg ću se držat' svjedočanstva.

147 Pretječem zoru i molim za pomoć, u tvoje se riječi uzdam.

148 Oči moje straže noćne pretječu da razmišljam o besjedi tvojoj.

149 Po svojoj dobroti, Jahve, glas mi poslušaj, i po svojoj odluci poživi me.

150 Primiću se koji me podlo progone, daleko su oni od Zakona tvojega.

151 A ti si blizu, Jahve, i vjerne su sve zapovijedi tvoje.

152 Odavno znam za tvoje propise da si ih sazdao zasvagda.

153 \$REŠ Pogledaj na nevolju moju, izbavi me, jer Zakona tvog ne zaboravim.

154 Parnicu moju brani, po svom obećanju poživi me!

155 Daleko je spasenje od grešnika jer za pravila tvoja ne mare.

156 Veliko je, o Jahve, tvoje smilovanje: po odlukama svojim poživi me.

157 Mnogi me progone i tlače, od tvojih svjedočanstava ja ne odstupam.

158 Otpadnike vidjeh i zgadiše mi se jer tvojih riječi ne čuvaju.

159 Gle, naredbe tvoje ljubim, o Jahve: po dobroti svojoj poživi me.

160 Srž je riječi tvoje istina, vječan je sud pravde tvoje.

161 \$ŠIN Mogućnici me progone nizašto, al' samo pred tvojim riječima srce mi dršće.

162 Radujem se besjedama tvojim kao onaj koji se domogao velika plijena.

163 Mrzim na laž, grsti mi se ona, a ljubim tvoj Zakon.

164 Sedam puta na dan tebe hvalim zbog pravednih sudova tvojih.

165 Koji tvoj Zakon ljube, velik mir uživaju, ni o što se oni ne spotiču.

166 Pomoć tvoju čekam, o Jahve, tvoje zapovijedi izvršavam.

167 Moja duša čuva propise tvoje i ljubi ih veoma.

168 Čuvam tvoje naredbe i svjedočanstvo tvoje, jer svi su putovi moji pred tobom.

169 \$TAU Vapaj moj, Jahve, nek' do tebe dopre, po svojoj me riječi prosvijetli.

170 Nek' molitva moja dođe pred lice tvoje, po svojoj me riječi izbavi.

171 Usne moje nek' zapjevaju pohvalnu pjesmu jer si me naučio pravilima svojim.

172 Nek' mi pjeva jezik o riječi tvojoj, jer zapovijedi su tvoje sve pravedne.

173 Nek' mi ruka tvoja na pomoć bude jer odabrah tvoje naredbe.

174 Jahve, za tvojim spasenjem čeznem, uživam u tvom Zakonu.

175 Nek' živi duša moja i neka te hvali, a tvoji sudovi nek' mi na pomoć budu!

176 K'o ovca izgubljena ja zalutah: o, potraži slugu svojega jer zapovijedi tvoje ja ne zaboravih.

120

1 Hodočasnička pjesma Kad bijah u nevolji, Jahvi zavapih i on me usliša.

2 Jahve, izbavi dušu moju od usana prijevanih, od zlobna jezika!

3 Kojim zlom da te prokunem, zlobni jeziče?

4 Strelicama oštrim iz ratničke ruke i ugljevljem žarkim.

5 Jao meni što mi je boraviti u Mešek u stanovati u šatorima kedarskim!

6 Predugo mi duša mora živjeti s mrziteljima mira.

7 Kada o miru govorim, oni sile na rat.

121

1 Hodočasnička pjesma. K brdima oči svoje uzdižem: odakle će mi doći pomoć?

2 Pomoć je moja od Jahve koji stvori nebo i zemlju.

3 Tvojoj nozi on posrnuti ne da i neće zadrijemati on, čuvar tvoj.

4 Ne, ne drijema i ne spava on, čuvar Izraelov.

5 Jahve je čuvar tvoj, Jahve je zasjen tvoj s desne tvoje!

6 Neće ti sunce nautiti danju ni mjesec noću.

7 Čuvao te Jahve od zla svakoga, čuvao dušu tvoju!

⁸ Čuvao Jahve tvoj izlazak i povratak odsada do vijeka.

122

¹ Hodočasnička pjesma. Davidova. Obradovah se kad mi rekoše: "Hajdemo u Dom Jahvin!"

² Eto, noge nam već stoje na vratima tvojim, Jeruzaleme.

³ Jeruzaleme, grade čvrsto sazdana i kao u jedno saliveni!

⁴ Onamo uzlaze plemena, plemena Jahvina, po Zakonu Izraelovu, da slave ime Jahvino.

⁵ Ondje stoje sudačke stolice, stolice doma Davidova.

⁶ Molite za mir Jeruzalemov! Blago onima koji tebe ljube!

⁷ Neka bude mir u zidinama tvojim i pokoj u tvojim palačama!

⁸ Radi braće i prijatelja svojih klicat ću: "Mir tebi!"

⁹ Radi Doma Jahve, Boga našega, za sreću tvoju ja ću moliti.

123

¹ Hodočasnička pjesma. Oči svoje uzdižem k tebi koji u nebesima prebivaš.

² Evo, kao što su uprte oči slugu u ruke gospodara i oči sluškinje u ruke gospodarice tako su oči naše uprte u Jahvu, Boga našega, dok nam se ne smiluje.

³ Smiluj nam se, Jahve, smiluj se nama jer se do grla nasitismo prezira.

⁴ Presita nam je duša podsmijeha obijesnih, poruga oholih.

124

¹ Hodočasnička pjesma. Davidova. Da nije Jahve za nas bio - neka slobodno rekne Izrael -

² da nije Jahve za nas bio: kad se ljudi digoše proti nama,

³ žive bi nas progutali. Kad je uskipio bijes njihov na nas,

⁴ voda bi nas podavila; bujica bi nas odnijela,

⁵ vode pobješnjele sve nas potopile.

⁶ Blagoslovljen Jahve koji nas ne daje za plijen zubima njihovim!

⁷ Duša je naša poput ptice umakla iz zamke lovaca: raskinula se zamka, a mi umakosmo!

⁸ Pomoć je naša u imenu Jahve koji stvori nebo i zemlju.

125

¹ Hodočasnička pjesma. Tko se uzda u Jahvu, on je kao brdo Sion: ne pomiče se, ostaje dovijeka.

² Bregovi okružuju Jeruzalem: Jahve okružuje narod svoj odsada i dovijeka.

³ I neće vladati žezlo bezbožničko nad udesom pravednih, da ne bi pravedni ruke za bezakonjem pružili.

⁴ Učini, Jahve, dobro dobrima i čestitima u srcu.

⁵ A koji na krive skreću putove nek' ih istrijebi Jahve sa zločincima! Mir nad Izraelom!

126

¹ Hodočasnička pjesma. Kad Jahve vraćaše sužnjeve sionske, bilo nam je k'o da snivamo.

² Usta nam bjehu puna smijeha, a jezik klicanja. Među poganima tad se govorilo: "Velika im djela Jahve učini!"

³ Velika nam djela učini Jahve: opet smo radosni!

⁴ Vрати, o Jahve, sužnjeve naše k'o potoke negepske!

⁵ Oni koji siju u suzama, žanju u pjesmi.

⁶ Išli su plaćući noseći sjeme sjetveno: vraćat će se s pjesmom, noseći snoplje svoje.

127

¹ Hodočasnička pjesma. Salomonova. Ako Jahve kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji. Ako Jahve grad ne čuva, uzalud stražar bdi.

² Uzalud vam je ustati prije zore i dugo u noć sjediti, vi što jedete kruh muke: miljenicima svojim u snu on daje.

³ Evo: sinovi su Jahvin dar, plod utrobe njegova je nagrada.

⁴ Strelica u ruci ratnika - to su sinovi mladosti.

⁵ Blago čovjeku koji njima napuni tobolac, neće se postidjeti kad se prÓeo bude s dušmanom na vratima.

128

¹ Hodočasnička pjesma. Blago svakome koji se Jahve boji, koji njegovim hodi stazama!

² Plod ruku svojih ti ćeš uživati, blago tebi, dobro će ti biti.

³ Žena će ti biti kao plodna loza u odajama tvoje kuće; sinovi tvoji k'o mladice masline oko stola tvojega.

⁴ Eto, tako će biti blagoslovljen čovjek koji se Jahve boji!

⁵ Blagoslovio te Jahve sa Siona, uživao sreću Jeruzalema sve dane života svog!

⁶ Vidio djecu svojih sinova, mir nad Izraelom!

129

¹ Hodočasnička pjesma. “Mnogo su me od mladosti tlačili” - neka rekne sad Izrael!

² “Mnogo su me od mladosti tlačili, ali me ne svladaše.

³ Po leđima su mojim orači orali, duge brazde povlačili.

⁴ Al' Jahve pravedni isiječe užeta zlikovcima!”

⁵ Nek' se postide i uzmaknu svi koji mrze Sion!

⁶ Nek' budu k'o trava na krovu što povene prije nego je počupaju.

⁷ Žetelac njome ne napuni ruku ni naručje onaj koji veže snopove.

⁸ A prolaznici nek' ne reknu: “Blagoslov Jahvin nad vama! Blagoslivljamo vas imenom Jahvinim!”

130

¹ Hodočasnička pjesma. Iz dubine, Jahve, vapijem tebi:

² Gospodine, čuj glas moj! Neka pazi uho tvoje na glas moga vapaja!

³ Ako se, Jahve, grijeha budeš spominjao, Gospodine, tko će opstati?

⁴ Al' u tebe je praštanje, da bi te se bojali.

⁵ U Jahvu ja se uzdam, duša se moja u njegovu uzda riječ.

⁶ Duša moja čeka Gospodina više no zoru straža noćna; više no zoru straža noćna

⁷ nek' Izrael čeka Jahvu. Jer je u Jahve milosrđe i obilno je u njega otkupljenje;

⁸ on će otkupiti Izraela od svih grijeha njegovih.

131

¹ Hodočasnička pjesma. Davidova. O Jahve, ne gordi se moje srce niti se oči uznose. Ne idem za stvarima velikim ni za čudima što su iznad mene.

² Ne, ja sam se smirio i upokojio dušu svoju; kao dojenče na grudima majke, kao dojenče duša je moja u meni.

³ U Jahvu se, Izraele, uzdaj odsada dovijeka.

132

¹ Hodočasnička pjesma.

² Spomeni se, o Jahve, Davida i sve revnosti njegove: kako se Jahvi zakleo, zavjetovao Snazi Jakovljevoj:

³ "Neću ući u šator doma svog nit' uzaći na ležaj svoje postelje,

⁴ neću pustit' snu na oči nit' počinka dati vjeđama,

⁵ dok Jahvi mjesto ne nađem, boravište Snazi Jakovljevoj."

⁶ Eto, čusmo za nj u Efrati, nađosmo ga u Poljima jaarskim.

7 Uđimo u stan njegov, pred noge mu padnimo!

8 "Ustani, o Jahve, pođi k svom počivalištu, ti i Kovčeg sile tvoje!

9 Svećenici tvoji nek' se obuku u pravednost, pobožnici tvoji nek' radosno kliču!

10 Poradi Davida, sluge svojega, ne odvрати lica od svog pomazanika!"

11 Jahve se zakle Davidu zakletvom tvrdom od koje neće odustati: "Potomka tvoje utrobe posadit ću na prijestolje tvoje.

12 Budu li ti sinovi Savez moj čuvali i naredbe kojima ih učim, i sinovi će njini do vijeka sjedit' na tvom prijestolju."

13 Jer Jahve odabra Sion, njega zaželjše sebi za sjedište.

14 "Ovo mi je počivalište vječno, boravit ću ovdje jer tako poželjeh.

15 Žitak ću njegov blagosloviti, siromahe nahraniti kruhom.

16 Svećenike njegove u spas ću odjenuti, sveti će njegovi klikati radosno.

17 Učinit ću da ondje za Davida rog izraste, pripravit ću svjetiljku za svog pomazanika.

18 U sram ću mu obući dušmane, a na njemu će blistat' vijenac moj."

133

1 Hodočasnička pjesma. Davidova. Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti:

2 kao na glavi ulje dragocjeno što slazi na bradu, bradu Aronovu, što slazi na skute haljina njegovih;

³ kao rosa s Hermona što slazi na brdo Sion. Ondje Jahve daje svoj blagoslov i život do vijeka.

134

¹ Hodočasnička pjesma. Sad, blagoslivljajte Jahvu, sve sluge Jahvine što stojite u Domu Jahvinu, u noćnim satima!

² Dižite svoje ruke prema Svetišću i Jahvu blagoslivljajte!

³ "Blagoslovio te sa Siona Jahve koji stvori nebo i zemlju!"

135

¹ Aleluja! Hvalite ime Jahvino, hvalite, sluge Jahvine

² koji u Domu Jahvinu stojite u predvorjima Doma Boga našega!

³ Hvalite Jahvu jer dobar je Jahve, pjevajte imenu njegovu jer je ljupko!

⁴ Jer Jahve sebi odabra Jakova, Izraela za dragu svojinu.

⁵ Znadem da je velik Jahve, da je nad bozima svim gospodar.

⁶ Što god se Jahvi sviđi, to čini na nebu i na zemlji, na moru i u bezdanima.

⁷ Oblake diže s kraja zemlje; stvara kiši munje, vjetar izvodi iz skrovišta njegovih.

⁸ On Egiptu pobi prvorodence, ljude i stoku podjednako.

⁹ On učini znamenja i čudesa usred tebe, Egipte, protiv Faraona i svih slugu njegovih.

¹⁰ On pobi narode mnoge i pogubi kraljeve moćne:

11 Sihona, kralja amorejskog, i Oga, kralja bašanskog, i sva kraljevstva kanaanska.

12 I dade njihovu zemlju u baštinu, u baštinu Izraelu, narodu svom.

13 Ime tvoje, o Jahve, ostaje dovijeka i spomen na te, o Jahve, od koljena do koljena.

14 Jer Jahve štiti narod svoj, slugama svojim on je milostiv.

15 Kumiri poganski, srebro i zlato, ljudskih su ruku djelo:

16 usta imaju, a ne govore; oči imaju, a ne vide;

17 uši imaju, a ne čuju; i nema daha u ustima njihovim.

18 Takvi su i oni koji ih napraviše i svi koji se u njih uzdaju.

19 Dome Izraelov, Jahvu blagoslivljaj! Dome Aronov, Jahvu blagoslivljaj!

20 Dome Levijev, Jahvu blagoslivljaj! Štovatelji Jahvini, Jahvu blagoslivljajte!

21 Blagoslovljen sa Siona Jahve koji prebiva u Jeruzalemu!

136

1 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar: vječna je ljubav njegova!

2 Hvalite Boga nad bogovima: vječna je ljubav njegova!

3 Hvalite Gospodara nad gospodarima: vječna je ljubav njegova!

4 Jedini on učini čuda velika: vječna je ljubav njegova!

5 Mudro sazda on nebesa: vječna je ljubav njegova!

6 On utvrdi zemlju nad vodama: vječna je ljubav njegova!

7 On načini svjetlila velika: vječna je ljubav njegova!

8 Sunce da vlada danom: vječna je ljubav njegova!

9 Mjesec i zvijezde da vladaju noću: vječna je ljubav njegova!

10 On pobi prvorođence Egiptu: vječna je ljubav njegova!

11 Izvede Izraela iz njega: vječna je ljubav njegova!

12 Mišicom jakom, rukom ispruženom: vječna je ljubav njegova!

13 On Crveno more razdvoji: vječna je ljubav njegova!

14 Proveđe Izraela posred voda: vječna je ljubav njegova!

15 I vrgnu Faraona i vojsku mu u Crveno more: vječna je ljubav njegova!

16 On narod svoj vođaše pustinjom: vječna je ljubav njegova!

17 On udari kraljeve velike: vječna je ljubav njegova!

18 I pogubi kraljeve moćne: vječna je ljubav njegova!

19 Sihona, kralja amorejskog: vječna je ljubav njegova!

20 Oga, kralja bašanskog: vječna je ljubav njegova!

21 I njihovu zemlju dade u baštinu: vječna je ljubav njegova!

22 U baštinu Izraelu, služi svome: vječna je ljubav njegova!

23 On se spomenu nas u poniženju našem: vječna je ljubav njegova!

24 Od dušmana nas naših oslobodi: vječna je ljubav njegova!

25 On daje hrane svakom tijelu: vječna je ljubav njegova!

26 Hvalite Boga nebeskog: vječna je ljubav njegova!

137

1 Na obali rijeka babilonskih sjedasmo i plakasmo spominjući se Siona;

2 o vrbe naokolo harfe svoje bijasmo povješali.

3 I tada naši tamničari zaiskaše od nas da pjevamo, porobljivači naši zaiskaše da se veselimo: "Pjevajte nam pjesmu sionsku!"

4 Kako da pjesmu Jahvinu pjevamo u zemlji tuđinskoj!

5 Nek' se osuši desnica moja, Jeruzaleme, ako tebe zaboravim!

6 Nek' mi se jezik za nepce prilijepi ako spomen tvoj smetnem ja ikada, ako ne stavim Jeruzalem vrh svake radosti svoje!

7 Ne zaboravi, Jahve, sinovima Edoma kako su u dan kobni Jeruzalemov vikali oni: "Rušite! Srušite ga do temelja!"

8 Kćeri babilonska, pustošiteljice, blažen koji ti vrati milo za drago za sva zla što si nam ih nanijela!

9 Blažen koji zgrabi i smrska o stijenu tvoju dojenčad!

138

¹ Davidov. Zahvaljujem ti, Jahve, iz svega srca jer si čuo riječi mojih usta. Pred licem anđela pjevam tebi,

² bacam se nice prema svetom Hramu tvojemu. Zahvaljujem imenu tvojem za tvoju dobrotu i vjernost, jer si nada sve uzveličao obećanje svoje.

³ Kad sam te zazvao, uslišio si me, dušu si moju pokrijepio.

⁴ Nek' ti zahvaljuju, Jahve, svi kraljevi zemlje kad čuju riječi usta tvojih,

⁵ nek' pjevaju putove Jahvine: "Zaista, velika je slava Jahvina!"

⁶ Zaista, uzvišen je Jahve, ali gleda na ponizna, a oholicu izdaleka poznaje.

⁷ Kroz nevolje kad budem kročio, život mi čuvaj, pruži ruku proti gnjevu mojih dušmana; nek' me tvoja spasi desnica!

⁸ Jahve, što ja počeh, ti dovrši! Jahve, vječna je ljubav tvoja: djelo ruku svojih ne zapusti!

139

¹ Zborovođi. Davidov. Jahve, proničeš me svega i poznaješ,

² ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ.

³ Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi.

⁴ Riječ mi još nije na jezik došla, a ti, Jahve, sve već znadeš.

⁵ S leđa i s lica ti me obuhvaćaš, na mene si ruku svoju stavio.

⁶ Znanje to odveć mi je čudesno, previsoko da bih ga dokučio.

⁷ Kamo da idem od duha tvojega i kamo da od tvog lica pobjegnem?

⁸ Ako se na nebo popnem, ondje si, ako u Podzemlje legnem, i ondje si.

⁹ Uzmem li krila zorina pa se naselim moru na kraj

¹⁰ i ondje bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala.

¹¹ Rekнем li: "Nek' me barem tmine zakriju i nek' me noć umjesto svjetla okruži!" -

¹² ni tmina tebi neće biti tamna: noć sjaji kao dan i tama kao svjetlost.

¹³ Jer ti si moje stvorio bubrege, satkao me u krilu majčinu.

¹⁴ Hvala ti što sam stvoren tako čudesno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao,

¹⁵ kosti moje ne bjehu ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje.

¹⁶ Oči tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga.

¹⁷ Kako su mi, Bože, naumi tvoji nedokučivi, kako li je neprocjenjiv zbroj njihov.

¹⁸ Da ih brojim? Više ih je nego pijeska! Dođem li im do kraja, ti mi preostaješ!

19 De, istrijebi, Bože, zlotvora, krvoloci nek' odstupe od mene!

20 Jer podmuklo se bune protiv tebe, uzalud se dižu tvoji dušmani.

21 Jahve, zar da ne mrzim tvoje mrzitelje? Zar da mi se ne gade protivnici tvoji?

22 Mržnjom dubokom ja ih mrzim i držim ih svojim neprijateljima.

23 Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje:

24 pogledaj, ne idem li putem pogubnim i povedi me putem vječnim!

140

1 Zborovođi. Psalam. Davidov.

2 Izbavi me, Jahve, od čovjeka zlobna, zaštiti me od čovjeka nasilna:

3 od onih koji pakosti u srcu smišljaju i čitav dan začinju kavge.

4 Kao zmije bruse jezike svoje, pod usnama im je otrov ljutičin.

5 Spasi me, Jahve, od ruku zlotvora, čuvaj me od čovjeka nasilna koji hoće da mi noga posrne.

6 Oholice mi potajno nastavljaju zamku, užetima mrežu pletu, kraj puta klopke mi stavljaju.

7 Zavapih Jahvi: "Ti si Bog moj! Poslušaj, o Jahve, krik mojih molitava!"

8 Jahve, Gospode moj, spasitelju silni moj, u dan boja zakloni mi glavu!"

9 Ne daj da se ispune želje zlotvora, ne daj da svoje on izvrši namjere!

10 Nek' glavu ne podignu oni koji me opkoliše, nek' na njih padne zloba njihovih usana!

11 Nek' daždi po njima ugljevlje ognjeno, nek' se strovale u jamu da više ne ustanu!

12 Opadač se neće održat' na zemlji, silnika će odjednom zgrabiti nesreća.

13 Znam da će Jahve dati pravo ubogu i pravicu siromasima.

14 Zaista, pravedni će tvoje ime slaviti, pred tvojim će licem boraviti čestiti.

141

1 Psalam. Davidov. Prizivljem te, Jahve, k meni pohitaj! Slušaj glas moj kojim tebi vapijem!

2 Nek' mi se uzdigne molitva kao kad pred lice tvoje, podizanje mojih ruku nek' bude k'o prinos večernji!

3 Na usta mi, Jahve, stražu postavi i stražare na vrata usana mojih!

4 Ne daj da mi se srce zlu prikloni, da bezbožno počinim djela opaka; i u društvu zlotvora da ne blagujem poslastica njihovih!

5 Nek' me samo udari pravednik, ljubav je što me kara, al' ulje grešničko neće mi glavu pomazat'; zloći njihovoj oprijet ću se uvijek svojom molitvom.

6 Kad strovale niz hridinu suce njihove, razum-jet će kako blage bjehu riječi moje.

7 Kao kad orač ore i para zemlju, tako će im se na rubu Podzemlja kosti rasuti.

8 U te su, Jahve, uprte oči moje, k tebi se utječem, ne daj da mi duša propadne!

⁹ Čuvaj me od stupice koju postaviše meni, od zamki zločinaca!

¹⁰ Nek' u vlastite zamke upadnu zlotvori, a ja neka im umaknem!

142

¹ Poučna pjesma. Davidova. Kad bijaše u spilji. Molitva.

² Iz svega glasa vapijem Jahvi, iz svega glasa Jahvu zaklinjem.

³ Pred njim svoju izlijevam tužaljku, tjeskobu svoju pred njim razastirem.

⁴ Ako duh moj i klone u meni, ti put moj poznaješ. Na putu kojim prolazim potajnu mi zamku staviše.

⁵ Obazrem li se nadesno i pogledam: nitko ne zna za mene. Nemam kamo pobjeći, nitko za život moj ne mari.

⁶ K tebi, Jahve, vapijem; govorim: ti si mi utočište, ti si dio moj u zemlji živih.

⁷ Poslušaj moje vapaje jer sam veoma nevoljan. Izbavi me od gonitelja mojih jer od mene oni su moćniji.

⁸ Izvedi iz tamnice dušu moju da zahvaljujem imenu tvojemu. Oko mene će se okupiti pravednici zbog dobra što si ga iskazao meni.

143

¹ Psalam. Davidov. Jahve, slušaj moju molitvu, u vjernosti svojoj prikloni uho mojim vapajima, u pravednosti me svojoj usliši!

² Ne idi na sud sa slugom svojim, jer nitko živ nije pravedan pred tobom!

³ Dušmanin mi dušu progoni, o zemlju pritisnu život moj; u tmine me baci da stanujem kao oni koji su davno umrli.

⁴ Duh moj već zamire u meni, srce mi trne u grudima.

⁵ Spominjem se dana minulih, mislim o svim djelima tvojim, o djelima ruku tvojih razmišljam.

⁶ Ruke svoje za tobom pružam, duša moja k'o suha zemlja za tobom žeđa.

⁷ Usliši me brzo, o Jahve, dah moj već je na izmaku! Lica svojeg preda mnom ne skrivaj, da ne postanem kao oni koji u grob silaze!

⁸ Objavi mi jutrom dobrotu svoju jer se uzdam u tebe. Put mi kaži kojim ću krenuti jer k tebi dušu uzdižem.

⁹ Izbavi me, Jahve, od mojih dušmana, tebi ja se utječem.

¹⁰ Nauči me da vršim volju tvoju jer ti si Bog moj. Duh tvoj dobri nek' me po ravnu putu vodi!

¹¹ Zbog imena svog, Jahve, poživi me, zbog svoje pravednosti dušu mi izvedi iz tjeskobe!

¹² Po svojoj dobroti satri moje dušmane, uništi sve moje tlačitelje, jer ja sam sluga tvoj!

144

¹ Davidov. Blagoslovljen Jahve, hridina moja: ruke mi uči boju a prste ratu.

² On je ljubav moja i tvrđava moja, zaštita moja, izbavitelj moj, štiti me za koji se sklanjam; on mi narode stavlja pod noge!

³ Što je čovjek, o Jahve, da ga poznaješ, što li čedo ljudsko da ga se spominješ?

⁴ Poput daška je čovjek, dani njegovi kao sjena nestaju.

⁵ Jahve, nagni svoja nebesa i siđi, takni bregove: i zadimit će se!

⁶ Sijevni munjom i rasprši dušmane, odapni strijele i rasprši ih!

⁷ Ruku pruži iz visina, istrгни me i spasi iz voda beskrajnih, iz šaka sinova tuđinskih:

⁸ laži govore usta njihova, a desnica krivo priseže.

⁹ Pjevat ću ti, Bože, pjesmu novu, na harfi od deset žica svirat ću.

¹⁰ Ti daješ pobjedu kraljevima, koji si spasio Davida, slugu svojega. Od pogubna mača

¹¹ spasi mene, oslobodi me iz ruke tuđinske; laži govore usta njihova, a desnica krivo priseže.

¹² Daj da nam sinovi budu kao biljke što rastu od mladosti svoje; a kćeri naše kao stupovi ugaoni, krasne poput hramskog stupovlja;

¹³ da nam žitnice budu pune svakog obilja, s plodovima svakojakim u izobilju;

¹⁴ ovce naše plodile se na tisuće, plodile se beskrajno na našim poljima; stoka naša neka bude toвна! U zidinama nam ne bilo proboja ni ropstva ni plaća na ulicama našim!

¹⁵ Blago narodu kojem je tako, blago narodu kojem je Jahve Bog!

145

¹ Hvalospjev. Davidov. \$ALEF Slaviti ću te, o Bože, kralju moj, ime ću tvoje blagoslivljati uvijek i do vijeka.

2 \$BET Svaki ću dan tebe slaviti, ime ću tvoje hvaliti uvijek i dovijeka. \$GIMEL

3 Velik je Jahve i svake hvale dostojan, nedokučiva je veličina njegova! \$DALET

4 Naraštaj naraštaju kazuje djela tvoja i silu tvoju naviješta.

5 \$HE Govore o blistavoj slavi tvoga veličanstva i čudesa tvoja objavljuju.

6 \$VAU Kazuju strahovitu silu djela tvojih, veličinu tvoju pripovijedaju.

7 \$ZAJIN Razglašuju spomen velike dobrote tvoje i pravednosti tvojoj kliču.

8 \$HET Milostiv je Jahve i milosrdan, spor na srdžbu, bogat dobrotom.

9 \$TET Gospodin je dobar svima, milosrdan svim djelima svojim.

10 \$JOD Nek' te slave, Jahve, sva djela tvoja i tvoji sveti nek' te blagoslivlju!

11 \$KAF Neka kazuju slavu tvoga kraljevstva, neka o sili tvojoj govore

12 \$LAMED da objave ljudskoj djeci silu tvoju i slavu divnoga kraljevstva tvoga.

13 \$MEM Kraljevstvo tvoje kraljevstvo je vječno, tvoja vladavina za sva pokoljenja. \$NUN Vjieran je Jahve u svim riječima svojim i svet u svim svojim djelima.

14 \$SAMEK Jahve podupire sve koji posrću i pognute on uspravlja.

15 \$AJIN Oči sviju u tebe su uprte, ti im hranu daješ u pravo vrijeme.

16 \$PE Ti otvaraš ruku svoju, do mile volje sitiš sve živo.

17 \$SADE Pravedan si, Jahve, na svim putovima svojim i svet u svim svojim djelima.

18 \$KOF Blizu je Jahve svima koji ga prizivlju, svima koji ga zazivaju iskreno.

19 \$REŠ On ispunja želje štovatelja svojih, sluša njihove vapaje i spasava ih.

20 \$ŠIN Jahve štiti one koji njega ljube, a zlotvore sve će zatriti.

21 \$TAU Nek' usta moja kazuju hvalu Jahvinu i svako tijelo nek' slavi sveto ime njegovo - uvijek i dovijeka.

146

1 Aleluja! Hvali, dušo moja, Jahvu!

2 Hvalit ću Jahvu sveg života svojeg. Dok me bude, Bogu svom ću pjevati.

3 Ne uzdajte se u knezove, u čovjeka od kog nema spasenja!

4 Iziđe li duh iz njega, u zemlju svoju on se vraća i propadaju sve misli njegove.

5 Blago onom kome je pomoćnik Bog Jakovljevi, kome je ufanje u Jahvi, Bogu njegovu,

6 koji stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njima; koji ostaje vjeran dovijeka,

7 potlačenima vraća pravicu, a gladnima kruh daje. Jahve oslobađa sužnje,

8 Jahve slijepcima oči otvara. Jahve uspravlja prignute, Jahve ljubi pravedne.

9 Jahve štiti tuđince, sirote i udovice podupire, a grešnicima mrsi putove.

10 Jahve će kraljevati dovijeka, tvoj Bog, Sione, od koljena do koljena. Aleluja!

147

¹ Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar, pjevajte Bogu našem jer je sladak; svake hvale on je dostojan!

² Jahve gradi Jeruzalem, sabire raspršene Izraelce.

³ On liječi one koji su srca skršena i povija rane njihove.

⁴ On određuje broj zvijezda, svaku njezinim imenom naziva.

⁵ Velik je naš Gospodin i svesilan, nema mjere mudrosti njegovoj.

⁶ Jahve pridiže ponizne, zlotvore do zemlje snizuje.

⁷ Pjevajte Jahvi pjesmu zahvalnu, svirajte na citari Bogu našem!

⁸ Oblacima on prekriva nebesa i zemlji kišu sprema; daje da po bregovima raste trava i bilje na službu čovjeku.

⁹ On stoci hranu daje i mladim gavranima kada grakću.

¹⁰ Za konjsku snagu on ne mari nit' mu se mile bedra čovječja.

¹¹ Mili su Jahvi oni koji se njega boje, koji se uzdaju u dobrotu njegovu.

¹² Slavi Jahvu, Jeruzaleme, hvali Boga svoga, Sione!

¹³ On učvrsti zasune vrata tvojih, blagoslovi u tebi tvoje sinove.

¹⁴ On daje mir granicama tvojim, pšenicom te hrani najboljom.

¹⁵ Besjedu svoju šalje na zemlju, brzo trči riječ njegova.

16 Kao vunu snijeg razbacuje, prosipa mraz poput pepela.

17 On sipa grÓad kao zalogaje, voda mrzne od njegove studeni.

18 Riječ svoju pošalje i vode se tope; dunu vjetrom i vode otječu.

19 Riječ svoju on objavi Jakovu, odluke svoje i zakone Izraelu.

20 Ne učini tako nijednom narodu: nijednom naredbe svoje ne objavi! Aleluja!

148

1 Aleluja! Hvalite Jahvu s nebesa, hvalite ga u visinama!

2 Hvalite ga, svi anđeli njegovi, hvalite ga, sve vojske njegove!

3 Hvalite ga, sunce i mjeseci, hvalite ga, sve zvijezde svjetlosne!

4 Hvalite ga, nebesa nebeska, i vode nad svodom nebeskim!

5 Neka hvale ime Jahvino jer on zapovjedi i postadoše.

6 Postavi ih zauvijek i do vijeka po zakonu koji neće proći.

7 Hvalite Jahvu sa zemlje, nemani morske i svi bezdani!

8 Ognju i grÓade, sniježe i maglo, olujni vjete, što riječ njegovu izvršavaš!

9 Gore i svi brežuljci, plodonosna stabla i svi cedrovi!

10 Zvijeri i sve životinje, gmizavci i ptice krilate!

¹¹ Zemaljski kraljevi i svi narodi, knezovi i suci zemaljski!

¹² Mladići i djevojke, starci s djecom zajedno:

¹³ nek' svi hvale ime Jahvino, jer jedino je njegovo ime uzvišeno! Njegovo veličanstvo zemlju i nebo nadvisuje,

¹⁴ on podiže snagu svom narodu, on proslavlja svete svoje, sinove Izraelove - narod njemu blizak. Aleluja!

149

¹ Aleluja! Pjevajte Jahvi pjesmu novu i u zboru svetih hvalu njegovu!

² Nek' se raduje Izrael Stvoritelju svojem! Kralju svom neka klikću sinovi Siona!

³ Neka u kolu hvale ime njegovo, bubnjem i citarom neka ga slave!

⁴ Jer Jahve ljubi narod svoj, spasenjem ovenčava ponizne!

⁵ Neka se sveti raduju u slavi, neka kliču s ležaja svojih!

⁶ Nek' im pohvale Božje budu na ustima, mačevi dvosjekli u rukama

⁷ da nad pucima izvrše odmazdu i kaznu nad narodima;

⁸ da im kraljeve bace u lance, a odličnike u okove gvozdene;

⁹ da na njima izvrše sud davno napisan - nek' bude na čast svim svetima njegovim! Aleluja!

150

¹ Aleluja!

² Hvalite Boga u Svetištu njegovu, slavite ga u veličanstvu svoda nebeskog!

³ Hvalite ga zbog silnih djela njegovih, slavite ga zbog beskrajne veličine njegove!

⁴ Hvalite ga zvucima roga, slavite ga harfom i citarom!

⁵ Hvalite ga igrom i bubnjem, slavite ga glazbalima zvonkim i frulom! Hvalite ga cimbalima zvučnim, slavite ga cimbalima gromkim!

⁶ Sve što god diše Jahvu neka slavi! Aleluja!

clxxiv

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7